

27th March 1965]

ஆகவே, மாறுவேடத்தில் போய் அவர்களைப் பிடிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : It is only a suggestion.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : புகார் வரவில்லை என்று தகவல் சொல்வதற்கே ஒரு ஆண்டு ஆகியிருக்கிறது. புகார் வந்திருந்தால் தகவல் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

MR. SPEAKER : It is a hypothetical question.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66—cont.

DEMAND No. XXV—WELFARE OF SCHEDULED TRIBES, CASTES AND OTHER BACKWARD CLASSES—cont.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பலர் இந்த ஹரிஜன நல மானியத்தில் பங்குகொண்டு பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, ஹரிஜன சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், அதிலும் குறிப்பாக ஹிந்து மதத்தில் உள்ள ஒரு மாசு என்னும் தீண்டாமையைப் போக்கவேண்டுமானால், மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் மனித அளவிற்கும், அரசாங்கத்தின் அளவிற்கும் கூறியதுபோல், மனமாற்றம் மிகமிகத் தேவை. அந்த மனமாற்றத்தை உண்டாக்குவதற்கான வகையில், அரசாங்கத்தின் வாயிலாக பல கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, ஹரிஜன நல இலாகா அட்வைசரி கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, மக்களிடத்திலே நெருங்கிப் பழகி, கூட்டங்களை நடத்துவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

அதோடுமட்டுமல்ல, ஹரிஜன தினம் என்று மாதத்திலே ஒரு தினத்தை ஏற்பாடு செய்து ஜாதி இந்துக்களையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து அவர்கள் மனம் மாறுவதற்கான காரியங்களை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அதோடு வருஷத்தில் 7 நாட்கள், ஹரிஜன வரமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. அப்போது சம பந்தி போஜனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு ஜாதி இந்துக்களும், அதிகாரிகளும், ஹரிஜனங்களும் ஒன்றாக இருந்து உண்டு, நெருங்கிப் பழகி, தீண்டாமை என்னும் தீய சக்தியை அப்புறப்படுத்தப் பாடுபடுகிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல் படுத்துவதிலும் அரசாங்கம் பிரயत्னம் செய்து வருகிறது. சட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியாது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்து மக்களுடைய மனத்தை மாற்றவேண்டும், இந்தத் தீண்டாமை, பாரத நாட்டுக்கு, தமிழகத்திற்கு, இந்து மதத்திற்குப் பெருமையைக் தேடித் தராது என்ற காரணத்தால், இதிலே அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் கமிட்டிகள் மட்டுமல்ல, அரசியல் தலைவர்கள்,

9-00
a.m.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

குறிப்பாக இந்து மத்திலே இருக்கின்ற பெரியவர்கள், பட்டம் பதவி பெற்றவர்கள், மடாதிபதிகள் ஆகியோர் எல்லாம் இதிலே அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால், தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலை இலகுவாக முடியும் என்று நம்புகிறேன். எப்படி மற்ற மதத் தலைவர்கள் அவர்களுடைய மதத்தினுடைய பெருமையை அறியச் செய்வதற்காக மக்களிடத்திலே நெருங்கிப் பழகி ஆவலோடு உற்சாகத்தோடு பாடுபடுகிறார்களோ, அதே மாதிரி மடாதிபதிகள், இந்து மதப் பெரியவர்கள் இதிலே அக்கறை காட்டினால் நிச்சயமாக தீண்டாமை ஒழிப்பிலே வெற்றி காணலாம் என்று நம்புகிறேன். அந்த வேலையை அவர்கள் நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டும். அந்த வகையிலேதான் கோயில் நிலங்களை யெல்லாம் கூட ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். தெய்வங்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதற்கும், அவர்கள் தெய்வ பக்தி, தேச பக்தியோடு வாழ்வதற்கும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்து வழிவகை காணவேண்டும். தேசப் பிரதா மகாத்மா காந்தியடிகள் ஹரிஜனப் பிரச்சினையைப் பொறுத்து பாரதநாடு முழுவதும் சுற்றி மக்களுக்கு விழிப்பு ஏற்படும்படி செய்தார். அதற்குப் பக்கத் துணையாக அன்று பத்திரிகைகள் இருந்தன. இப்போதும் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி தீண்டாமை என்னும் மாசைப் போக்க அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பாரத நாட்டுக்கே ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாசைப் போக்க பத்திரிகைகள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த வேலை சிறிது காலமாகும். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகப் படங்களைப் பத்திரிகைகளில் போட்டுக் காட்டினால் மக்கள் மனதில் பதியும்படியாக இருக்கும். தீண்டாமை ஒழிப்புக் காகப் பத்திரிகைத் துறையில் இருப்பவர்களும், பத்திரிகை அதிபர்களும் பெரும்பங்கு கொண்டு அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி போதாது என்று கூறினார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்குக் கிணறு வெட்டிக்கொடுக்க, ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க, இன்னும் மற்ற துறைகளில் உதவி செய்ய நிதி அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் நேற்றையதினம் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் எவ்வளவு தொகை அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினேன். அரசாங்கம் நிதிநிலைமைக்குத் தக்க படி ஹரிஜனப் பணிகளிலே அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறது. இருக்கின்ற நிதிநிலைமைக்குத் தக்கபடி இதர வேலைகளும் நடைபெறவேண்டும். எவ்வளவு தூரம் இந்தத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்க வேலை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு தொகை ஒதுக்கி உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரும்.

ஜாதி இந்து சகோதரர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி தீண்டா மையைப் போக்க புதிதாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும்போது ஊருக்குள்ளேயே கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் வரவேற்றாலும் இருக்கிற சிரமத்தை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்”

என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இருக்கிற கஷ்டத்தை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். கிராமத்திலே ஊருக்குள்ளேயே இடம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் அந்த இடத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கத் தயங்காது. ஏதோ நடுவிலே ஒரு வீடு இரண்டு வீடு என்று கட்டிக்கொடுப்பதில் பயன் இல்லை. அதனால் மேலும் கஷ்டங்கள் ஏற்படத்தான் வழி ஏற்படும். அதிகப்படியான வீடுகளைத் தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படமுடியும். ஊரின் பக்கத்திலேயே இடம் இருக்கும்போது ரொம்ப தூரத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஊரின் அருகில் இடம் இருந்தால் கட்டிக்கொடுக்கிறோம். மதுரை மாநகரிலே மாணவிகள் விடுதிக்காக ஒரு இடம் பார்க்க வேண்டுமென்று பிரயத்தனம் செய்து ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அங்குள்ள ஒரு சிலர் அந்த இடத்திலே கட்டக்கூடாது, அங்கே பார்க் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தை எடுத்துத்தான் தீரவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டோம். எங்கெங்கு ஊருக்குள்ளேயே இடம் இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் நிச்சயமாக இதற்காக பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் பேசும்போது மதிப்புக்குரிய பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், சின்ன சேலம் பகுதியில் இருந்து வந்தவர்களும், ‘கக்கன் வம்சம்—தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் கட்சிப்பிரசாரம் செய்கிறார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னுடைய வம்சம் என்று சொன்னதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் ரொம்பப் பொருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் நமது பாரத நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட ஸ்தாபனம் அது இந்த, நாட்டின் விடுதலை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்ட ஸ்தாபனம். அது நாட்டின் விடுதலைக்கு ஒத்துழைத்ததின் காரணமாகத்தான் இன்று நாட்டிலே ஹரிஜனங்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் கக்கன் வம்சம் என்று சொன்னால் அதை நான் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த பாரத நாட்டை உருவாக்க அரும்பெரும் தலைவர்கள் ஜகஜீவன்ராம் போன்றவர்கள் எல்லாம் பாடுபட்டார்கள். மறைந்த மாமேதை அம்பேத்கார் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கூட சதந் திரம் வந்த பிறகுதான் நிறைவேற்ற ஏற்பாடாகியது. ஆகவே, கக்கனுடைய வம்சம் என்று சொன்னதிலே பெருமையடைகிறேன். அதை நான் புறக்கணிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அந்தப் பெருமை பொருந்திய வம்சத்திலே பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு.

வெள்ளையர்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் பட்டம் பெற்றார்கள், இங்கிலாந்து நாட்டுக்கெல்லாம் போனார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்போது ஒரு சிலர் தான் இங்கிலாந்து போய்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

பட்டம் பெற்றார்கள்; ஆனால் அவர்கள் போகும்போது அடிமைகளாகப் போனார்கள். இப்போது ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் சுதந்திர புருஷர்களாகச் செல்கிறார்கள். அதுதான் அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்று நாம் அடிமைகளாக இருந்தோம், இன்று நாம் சுதந்திர புருஷர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அடிமைகளாக இருப்பதற்கும் சுதந்திர புருஷர்களாக இருப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம் தேசப் பிதா காந்தி அடிகள் இந்த நிலையை வகுத்தார்கள் என்று சொன்னால் அதில் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. அந்த நல்ல காரியத்தை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, திட்டமில்லாது செலவு செய்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திட்டம் இல்லாது எந்தச் செலவையும் செய்வதில்லை. திட்டமிட்டுத்தான் வேலைகள் செய்கிறோம். ஆண்டுதோறும் மாடுகள் வாங்க இவ்வளவு, மனைக்கட்டுகளுக்கு இவ்வளவு, வீடுகளுக்கு இவ்வளவு, கல்விக்காக இவ்வளவு என்று திட்டமிட்டுத்தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே திட்டமிடாமல் விரயம் செய்யவில்லை. திட்டமிட்டுத்தான் வேலை செய்கிறோம். அப்படி திட்டமிட்டு வேலைகள் செய்வதினால்தான் நல்ல ஆக்கவேலைகள் செய்யப்பட்டு மக்கள் நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ஜில்லாக்களில் பணி புரியும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை பற்றாது, தாசில்தார்கள், ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றாது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கட்கு அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கலெக்டர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இருக்கிற வேலைகளை அனுசரித்து போடப்படுகிறார்கள். வட ஆற்காடில் 4 தாசில்தார்கள், தென் ஆற்காடில் 3 தாசில்தார்கள், மதுரையில் நான்கு தாசில்தார்கள், தஞ்சாவூரில் நான்கு தாசில்தார்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மேல் நிலை எழுத்தர் எட்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் விசேஷ ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் பத்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவு தாசில்தார்கள் வேண்டும், எவ்வளவு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அதை எல்லாம் பரிசீலித்து வேண்டியவை கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறார்கள். வேலைகளை துரிதமாக செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அந்த அளவிற்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்துகொண்டு வருகிறோம். மேலும் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை அரசாங்கம் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், திரு. வைத்தியநாதன் அவர்களின் ரிப்போர்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை என்று இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், அதை நல்ல முறையில் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நடைமுறைக்கு

27th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் கொடுத்துள்ள எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள முன்வரவில்லை. எந்த எந்த கோரிக்கைகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அதைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்திருப்பதில், பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டியைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வேனான் பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கு நான் பெரிய துரோகம் செய்தவனவேன். ஆகவே அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அந்த மாதிரி ஏற்பாடு செய்ய நான் இங்கு இல்லை, இந்த அரசாங்கமும் இங்கு இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு குறிப்பாக அரசாங்கம் கொடுக்கும் 16 சதவிகிதம் ஈவு போன்று பஞ்சாயத்துக்களிலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படி அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுவிட்டோம். பஞ்சாயத்துக்களிலும் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து விட்டோம், என்று உங்கள் மத்தியில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸீரியல் நம்பரையும் பாராவையும் பார்த்தால் தெரியும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர் திரு. வைத்தியநாதன் அவர்கள் சிபார்சுகள் அத்தனையையும் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, ஏன் நடைமுறைக்கு அவற்றைக் கொண்டுவரவில்லை என்று நான் கூறவில்லை. அறிக்கையில் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களே, அவற்றில் எவை எவை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன? எவை எவை நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அதன் மீது அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்பது பற்றிய விளக்கத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அவர்கள் பல சிபார்சுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் வாசித்துக்கொண்டு போனால் அதிக நேரமாகும். ரிப்போர்ட்டில் பார்த்தால் தெரியும். ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

So far as his recommendation contained in paragraph 2.25, the Registrar of Co-operative Societies has suggested a formal interview so as to judge the physical suitability of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidates applying for the posts of Junior Inspector of Co-operative Societies. The Madras Public Service Commission has been addressed for its views.

சர்வீஸ் கமிஷனைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிந்த பிறகு முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

As for his recommendation that 'the rule of reservation should not be extended to Services as a whole but may continue in the services where they exist, so far as the Scheduled Castes and Tribes are concerned', I may state that it has been accepted by the Government for the present.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்ன முறையில் அந்தக் கோரிக்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Sri Vaidyanathan has made another recommendation, viz., 'In the case of Backward Classes, the system of reservation for promotion may be discontinued.'

அப்படிச் செய்தால் நாமே பின்தங்கிய மக்களுக்குச் செய்து தராமலாகும். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

As for another recommendation that 'the Harijan Welfare Department should be provided with four Employment Officers functioning at Madras, Coimbatore, Tiruchirappalli and Madurai respectively', a detailed report from the Director is awaited on the recommendation which contained a suggestion about the functions of the Employment Officers.

இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து நாம் ஹரிஜன நல இலாகா டயரக்டர் ரிப்போர்ட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது வந்த பிற்பாடு அதைப்பற்றி நல்லதொரு முடிவு செய்யப்படும் என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன ஆசிரியைகளுக்கு வீடு கட்டுவதில் கவனம் செலுத்தினால் நல்லது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது ப்ளானில் அதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்வெண்டுமென்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ரிசர்வேஷன் பொறுத்த மட்டில் ஒரு தரம் ரிசர்வேஷன் செய்தால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு கான்டிடேட்ஸ் கிடைக்காவிட்டால் அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் வைத்திய நாதன் அவர்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் முன்பெல்லாம் கான்டிடேட்ஸ் வரமாட்டார்கள். மூன்று வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். இப்போது ஹரிஜன மாணவர்கள், கான்டிடேட்ஸ் எவ்வளவோ பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அதை நாம் காக்க வைப்பது சரியல்ல.

The Government are unable to accept the recommendation as it has been legally held that carrying forward unfilled reserved vacancies is invalid.

ஆகவே அதுவரை காத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று இந்த அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, The Annual Return may be maintained in the present form என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் ஆலோசித்து சீக்கிரமாகவே ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில் நான் முன்பு சொன்னபடி 16 சதவிகிதம் அரிஜனங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக உத்தரவும் போட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து கமிஷனர்கள் அதை செயல்படுத்துவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

27th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

அடுத்தபடியாக, இப்போது பல பாடசாலைகள் அரிஜன இலாகா மூலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதில் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம் என்று அந்த கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு அரிஜன இலாகா மூலமாகவே இன்னும் நடத்தப்படவேண்டும். இப்போது தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டுவரும், ஆகவே இப்போது இருப்பதைப் போலவே இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிட்டே மீல்ஸ் அதாவது மதிய உணவு சம்பந்தமாக, இதை கமிட்டி மூலமாக நடத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் கமிட்டி மூலமாக இந்தத் திட்டம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது வெற்றிகரமாக நடந்தால் இதே முறையை எல்லா இடத்திற்கும் விஸ்தரிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் நினைத்திருக்கிறது என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் பரமேஸ்வரன் கமிட்டி ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது, அதை இந்த மன்றத்தில் வைத்திருந்தால் நல்லது என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி ஹோம் டிப்பார்ட்மென்ட் செக்ரட்டரி, ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் செக்ரட்டரி, அரிஜன நல இலாகா டைரக்டர், பைனான்ஸ் செக்ரட்டரி இவர்கள் எல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டும். இப்போது அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக சில கருத்துக்களை அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நல்லகொரு முடிவை நிச்சயமாக எடுக்கும் என்பதை உங்கள் மத்தியில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் ஹெல்த் ஆபீசர்களுக்கு பேப்பர்கள் வந்து முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இதற்கென்று ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தாரை நியமித்து கவனித்தால் துரிதமாக காரியங்களை நடத்த முடியும் என்றும், ஹெல்த் ஆபீசர்களுக்கு போக வேண்டியதில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து இறுதியாக ஒரு முடிவு எடுக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். லே-அவுட் ஸாங்ஷன் செய்வதில், இது சம்பந்தமான பேப்பர்கள் டைரக்டர் ஆலிப் டௌன் பிளானிங்-க்கு வந்து கொண்டிருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதையும் ஸ்பெஷல் தாசில்தாரே கவனித்து, அரசாங்கம் இதில் என்னென்ன கருத்துக்களை கொண்டிருக்கிறதோ, அதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை செய்யவேண்டும். குறிப்பாக அங்கங்கு இருக்கின்ற அரிஜன நல இலாகா அதிகாரியும், ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும் சேர்ந்து முடிவு எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் துரிதமான இடங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கும், அக்வாயர் செய்து கொள்வதற்கும் காலதாமதம் ஏற்பாடும் என்பதை அந்த கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கின்ற இஞ்சினியர்களை பிளான் லே-அவுட் போடுவதற்கும், அதை

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

சாங்ஷன் செய்வதற்கும் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக இங்கே வரவேண்டியதில்லை என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் ரெவின்யூ போர்டார் விசேஷமாக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் துரிதமாகவும், ஒழுங்காகவும் வேலைகள் நடக்கும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற விஷயத்தில், போதிய அதிகாரிகளையும், சிப்பந்திகளையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அரசாங்கத்தின் நிதிநிலைக்கு ஏற்ப, ஜில்லாக் கலக்டர் அவர்களின் ஆலோசனை படியும் அவர்கள் சொல்லுகின்ற சிப்பந்திகளையும், அதிகாரிகளையும் கொடுத்து உதவுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக 15 கோடி ரூபாய் மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு என்று ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து 15 கோடி ரூபாய் உடனடியாக கொடுத்துவிட முடியாது. இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் கலந்து ஆலோசனை செய்து, மனைக்கட்டுகள் வழங்குகின்ற விஷயத்தில் வேண்டிய உதவியை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்திருக்கும் ஆலோசனைகளில் முக்கியமாக, நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, தனியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் வரை வீடு கட்டுவதற்கு சாதாரணமாக நாம் கொடுத்துவருகிறோம். நீலகிரி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 1,250 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, இந்த விதமாக கொடுக்கலாம் என்று நினைத்திருக்கிறது. குறிப்பாக மலைப்பகுதிகளில், அஸ்திவாரம் போடுவதற்கே அதிகமாக செலவாகிறது. ஆகவே இந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்டங்களில் ஆர்.ஐ.-களைப் போடுவதில், கீழ்ப்பிரிவு எழுத்தர் ஆர்.ஐ.-க்களை போடுவதை விட்டு விட்டு, மேல்பிரிவு எழுத்தர் ஆர்.ஐ.-க்களைப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அரிஜன இலாகா தாசில்தார்களே ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தது. அதன் மீதும் சீக்கிரமாக அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது செக் மேம்மோ கொடுப்பதில் மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டது எப்போது, விண்ணப்பம் பெற்றுக்கொண்டதே, பின்னால் பட்டா வழங்கப்பட்ட தேதி இவைகளை எல்லாம் எழுதினால், துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்

27th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமான சிபாரிசு, அரசாங்கத்திற்கு 4 (1) நோட்டீஸ் வந்த பின்னால் அரசாங்கத்திலிருந்து ஸ்ட்டே ஆர்டர் எதுவும் கொடுக்கக்கூடாது என்பது. நேற்று பேசின கனம் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் கூட, அமைச்சர் அவர்கள் இரக்கமுள்ளவர், ஆதலால் கேட்டவர் களுக்கெல்லாம் ஸ்ட்டே ஆர்டர் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால்லவா. . . அந்த மாதிரி 4 (1) நோட்டீஸ் வந்த பிறகு என்ன காரணத்தைக் கொண்டும் ஸ்ட்டே ஆர்டர் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கடுமான வரை ஒத்துக்கொண்டால் நல்லது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து இறுதியான முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிஜன இலாகா டைரக்டர் அவர்கள் இப்போது தனியாக இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் போர்ட் மேம்பராக போட்டு, அவரை அரிஜன நல இலாகா டைரக்டராக போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ததில், அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பல நல்ல ஆலோசனைகளை எல்லாம் சொன்ன பரமேஸ்வரன் கமிட்டியாருக்கும், குறிப்பாக திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் என் பாராட்டெல்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பலர், அரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகளை, டிராமாக்கள் மூலமாகவும், நடிகர்களைக் கொண்டும் தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களுக்கூட ஒரு ஆலோசனை சொன்னார்கள். சினிமா நடிகர்களைக் கொண்டு நாடகத்தை நடத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனை நல்ல ஆலோசனை தான். ஆனால் அதிலுள்ள கெடுதிகள் அதிகமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பெரியவர் ஒருவர் சொன்ன வாக்கு எனக்கு ரூபகத்திற்கு வருகிறது . . .

“யோசனை மஞ்சிவாடு, சகடை சப்பட்டை .”

என்று யோசனை நல்ல யோசனை தான். இப்போதே நாம் பார்க்கிறோம். ஏதாவது ஒரு சினிமா நடிகர் போனால் ஒரேயடியர்களுக்குழுந்துகொண்டு விடுகிறார்கள். நல்ல கருத்தோடு இருக்கக் கூடிய ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொண்டவர்களைக் கொண்டு நடத்தினால் தான் நல்லது. சினிமா நடிகர்களைக் கொண்டு வந்து நடத்தினால் நடிகர் களைப் பார்த்துவிட்டு அப்படியே போய்விடுவார்கள். ஒரு உதாரணம் சொல்லுவார்கள். பெரியவர்கள் இருவர் ஒரு இடத்திலே ஒரு மரத்தைப் பார்த்தார்கள். அப்போது ஒருவர் அதை வெட்டினால் கதவுக்கு ஜன்னலுக்கு எல்லாம் உபயோகப் படுத்தலாம் என்று சொன்னார். இன்னொருவர் யோசனை செய்தார். அதை வெட்டி, அப்புறம் தூக்கி வண்டியில் ஏற்றுவானேன், வண்டியை நிறுத்தி வெட்டினால் அது வண்டியிலே விழுந்து அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு போகலாம் என்று சொன்னார். யோசனை நல்லது தான். ஆனால் வண்டி அப்படியே உடைந்து போகும். அந்த மாதிரி கனம் அங்கத்தினர் அரங்கண்ணல் சொன்ன யோசனை நல்லது. ஆனாலும் லட்சியம் நிறைவேறுது என்று சொல்லிக்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

கொள்ளுகிறேன். இதற்கென்று ஒரு சிலர் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக இந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: நான் பேசும்போது இதற்கென்று சிறிமாப்படம் எடுத்துத் தருவதற்குக்கூட தயாராக இருக்கிறோம் என்று தான் சொன்னேன். அடுத்தபடியாக, திரு. கிருபானந்த வாரியார் போன்றவர்களைப் பயன் படுத்தலாம் என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: திரு. கிருபானந்தவாரியார் போன்றவர்களை இந்தப் பணியில் ஈடுபடுத்துவது நல்லது. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாணவ விடுதிகளுக்குப் பல கட்டடங்கள் கட்டவேண்டும், புதிய கட்டடங்கள் கட்டவேண்டும். பாடசாலைகளுக்குப் புதிய கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நமது திட்டத்திலே பாடசாலைகள், விடுதிகள் எல்லாம் கட்ட நாம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டே வருகிறோம். நிதி நிலைக்குத் தக்கபடி செய்து வருகிறோம். ஆனால் எம்ர்ஜென்ஸி ஏற்பட்டு அதனால் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செய்ய முடியவில்லை. இப்போது துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கிறோம். படிப்படியாக புதிய விடுதிகள் கட்ட வேண்டுமென்று எண்ணிட்டு அதற்கு நிதி ஒதுக்கி விடுதிகளைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்புக்குரிய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், விடுதிகளை யெல்லாம் தனியாக நடத்தக் கூடாது, அவைகளை ஹரிஜன விடுதி என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இருக்கின்ற விடுதிகளோடு காலேஜில் இருக்கும் விடுதியோடு சேர்த்து விடுவது நல்லது என்று சொன்னார்கள். அந்த விடுதிகளிலும் 16 சத விகிதம் அவர்களுக்கு முதற் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும் அதிக மாணவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றதான் இந்த விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் அவைகள் அரசினர் விடுதி என்று இருக்கிறதே தவிர, ஹரிஜன விடுதி என்று கிடையாது. அங்கு போனால் தான் வித்தியாசம் போய்விடுகிறது, இங்கு வித்தியாசம் வந்து விடுகிறது என்று கொள்ளக்கூடாது. இங்கே கூட 75 சத விகிதம் மாணவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள், 25 சத விகிதம் ஜாதி இந்த மாணவர்கள் இருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஏழை மாணவர்கள் உண்டு, உறங்கிப் படிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கு வந்தால் தீண்டாத ஹாஸ்டலாகப் போய் விடுகிறது, அங்கு என்றால் இல்லை என்று நினைக்கக் கூடாது. காலேஜிலே இருக்கிற ஹாஸ்டலிலும் 16 சத விகிதம் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு முதற் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கம் நடத்தும் ஹாஸ்டலில் செலவு குறைவு. அங்கு கொஞ்சம் செலவு அதிகம். ஏனென்றால் அங்கே டிவைடிங் ஷிஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

27th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் பணக்காரர்களாக இருப்பார்கள். அங்கே செலவு அதிகமாக இருக்கும். அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு, அதற்கு மேல் ஆகக் கூடிய ஈவுத் தொகையை அவர்களே போட்டு அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டல்களில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. தனியாக விடுதி ஏற்படுத்தவேண்டாம் என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. ஏழ்மைச் சமுதாயத்தில் பிறந்தவர்கள் நல்ல முறையில் படிக்கவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் கூட அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய விடுதியில் சேர்ந்து உண்டு உறங்கிப் படித்தவர்கள் மனம் திருந்துவார்கள், தீண்டாமைப் பழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற கருத்தோடு தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டெபுடி சேவக்குகளைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர்கள் சிலர் பேசினார்கள். அவர்களை கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக டெபுடி சேவக்குகளை வைக்கவில்லை. தீண்டாமையைப் போக்க, சிற்றுண்டிசாலை, காப்பி கிளப், சாப்பாடு கிளப் போன்ற இடங்களில் ஹரிஜனங்களை நுழையவிடவில்லை என்றால் அதை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லவேண்டும். எங்காவது தீண்டாமையைக் கையாண்டால் அதை அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போகும்போது, குறிப்பாக வில்லுப்பாட்டு காலட்சேபம் செய்யும்போது அரசாங்க வேலைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அதைச் சொல்லக் கூடாதா? அரசாங்கம் செய்கிற வேலைகளைக் கூட சொல்லக் கூடாது என்றால், எதிர்க்கட்சிகள் செய்கிற வேலையைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள்? அரசாங்கம் செய்கிற வேலைகளைச் சொல்லக் கூடாது, அது கட்சிப் பிரசாரம் என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை நம்புங்கள் என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) இப்போது இருப்பது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். எந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது?—காங்கிரஸ். ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிற வியாக்கியானம் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்கிற வேலையைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்கிற வேலையைச் சொல்லும் போது ஒருவேளை இப்படியெல்லாம் அரசாங்கத்தில் செய்கிற வேலையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, நாம் சொல்லுவதை எப்படி நம்பப் போகிறார்கள் என்று தான் டெபுடி சேவக்குகள் பேரிலே இவ்வளவு பொருமைக் கன்கொண்டு பார்க்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் நல்ல பணி செய்யவில்லையோ என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் இவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தீண்டாமையைப் போக்க ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றுவதற்காகத் தான் அவர்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. டி. கக்கன்]

[27th March 1965]

மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் தங்கவேலு அவர்கள் பேசும்போது சீர்காழி நகரத்தில் விடுதிகள் இருக்கின்றன, ஒன்றுக்காவது புதிய கட்டடம் அரசாங்கம் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிப் பின்னாலே சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்கள் கையெழுத்து போடலாம், இதர ஜாதி இந்துக்கள் கையெழுத்துப் போடக் கூடாது என்று இருக்கிறது, அவர்களுக்கும் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனப் பிள்ளைகளின் நிலையை அறிந்தவர்கள் தான் போடவேண்டும், பொருளாதார நிலைமை பற்றிப் போடுவதில்லை, ஹரிஜனங்கள் என்பதற்காக வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒய்வு பெற்ற வயதான மேடர்ன்களை நியமித்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவேயே இதை அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டு அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் வந்தால் சலுகை கொடுக்க முன்வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் சின்னசாமி அவர்கள் ஏதோ நோக்கத்தோடு லீக் பற்றிச் சொன்னார்கள், தீண்டாமை ஒழிந்த பாடில்லை என்று சொன்னார்கள். பூர்ணமாக, நூற்றுக்கு நூறு எல்லாம் ஒழிந்து விட்டது என்று நானே நம்பவில்லை. குக்கிராமங்களில் சிலர் தெரியாததனமாக இன்னும் கையாளுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் புத்தி சொல்லித் திருத்த மக்களும் முன் வரவேண்டும். அரசாங்கம் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தான் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிட்டு, கலெக்டர், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு இட்டு அந்த மாதிரி கிராமங்களில் அநீதி நடந்துவிடக் கூடாது என்று பாடுபட்டு வருகிறது.

மதிப்பிற்குரிய திட்டை சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும் பொழுது தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தை ஒரு தேசிய பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். அவ்வாறுதான் இப்பொழுது மக்களும் அதை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற பெரியவர்கள், அந்தஸ்துள்ள ஜாதி இந்துக்களைக் கொண்ட கமிட்டி அமைத்து வேலை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அது மாதிரி செய்தால் நல்லது என்று திருமதி லக்ஷ்மிகாந்தம் அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆங்காங்கு ஜில்லாக்களில் க்ஷேமநலக் கமிட்டி அட்வைசரி கமிட்டி பெரியவர்களையும் சேர்த்துத்தான் அமைத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், கிராமங்களில் இந்த ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா, செய்தால் நல்லதா, கெடுதலா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, பின்னால் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

27th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

மதிப்பிற்குரிய முத்துலிங்கம் அவர்கள் பேசும்பொழுது காலனி களுக்கும், சுடுகாட்டுக்கும், ஊருக்கும் பாதைகள் போடுவது பற்றி சொன்னார்கள். இப்பொழுது பாதைகள் அநேக இடங்களில் போட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறோம். ஜில்லா கலெக்டர், ஹரிஜன நல அதிகாரி ஆகியோர் இதில் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். சில ஜில்லாக்களில் கூட இப்பொழுது இடம் வாங்கிக்கொடுத்து, நிலம் ஜாரி செய்து கொண்டதான் வருகிறோம். சில இடங்களில் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு பஞ்சாயத் துகள் உதவி செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்துகள் உதவ முடிய வில்லை என்று நம்மிடத்தில் கேட்டால், ஓரளவுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலமும், ஹரிஜன நல இலாகா மூலமும் உதவி செய்வதற்கு சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏதோ கிராமங்களில் இருளர்கள், ஜோகிகள், ஹரிஜன வாலிபர் கள் போலீஸ்காரர்களால் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்த முறையில் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும், திருட்டிச் சாராயம் காய்ச்சினால், அதைக் கண்காணிக்க போலீஸார் வந்திருக்கலாம். வெறுமனே, அனாவசியமாக ஒரு இடத்திற்கு போலீஸார் வந்து யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்க மாட்டார்கள். ஏதோ வெட்கப்படத்தக்கது என்று சொன்னார்கள். யார் இம் மாதிரி தீய செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்களோ அவர்கள் தான் வெட் கப்படவேண்டுமே தவிர, அரசாங்கம் வெட்கப்படவேண்டிய தில்லை என்பதையும் இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யாராவது அக்கிரமம் செய்தால், விஷயத்தை நீதி ஸ்தலத்திற்கு எடுத்துச்சென்று நீதியை தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அல்லது அம்மாதிரி ஏதாவது நடந்தால் எனக்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப் பற்றி எழுதி அனுப்பினால், நல்ல முறையில் விசாரித்து, தீர்ப்பு சொல்லப்படும் என்பதையும் இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஹரிஜன நல இலாகா என்ற பெயரை மாற்றிவிட்டால் நல்லது என்று மதிப்பிற்குரிய திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் சொன் னார்கள். 'சோஷல் செக்யூரிடி டிபார்ட்மென்ட்டு' என்று பெயர் வைத்தால் நல்லது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பெயரை மாற்றினால் மட்டும் நாம் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை கண்டுவிட முடியாது. இப்பொழுது இந்த இலாகாவின் பெயர் எல்லா மக்க களுக்கும் தெரிந்ததாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக, ஏழை மக்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது, அவர்களை முன் னேற்றத்திற்காகத் தான் இந்த இலாகா இருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே, இப்பொழுது பெயர் மாற்றம் செய்யவேண்டியதில்லை என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல அங்கத்தினர்கள் மில்க் கோவபரேடிவ் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தி ஹரிஜன மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அச்சிட்டிக் கொடுக்

[திரு. டி. கக்கன்]

[27th March 1965]

கப்பட்டிருக்கிற புஸ்தகத்தில் இதைப்பற்றி லிஸ்டு கொடுத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக மதுரை, மாதவரம், ஈரோடு; அதாவது எங்கெல்லாம் பாலை கட வைத்து குளிர வைக்கிற சாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த வட்டாரங்களில், மில்க் சொசைடிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு மில்க் கமிஷனர் மூலம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். சில இடங்களில் மில்க் கோவாபரேடிவ் சொசைடி இல்லை என்று சொன்னால், பால் பண்ணைக்கு பக்கத்தில் வைத்து பால் கொடுப்பதற்கும், விற்பதற்கும் செளகரியம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மில்க் கோவாபரேடிவ் சொசைடிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு அங்கத்தினர்கள் ஏற்பாடு செய்து, அரசாங்கத்திற்கு ஹரிஜன நல இலாகா மூலமும், கலெக்டர் மூலம் அனுப்பிவைத்தால், உடனடியாக எல்லா சொசைடிகளையும் அமைக்க முடியாவிட்டாலும், படிப்படியாக நிதிநிலைக்கு தக்கபடி அரசாங்கம் அவைகளை ஏற்படுத்த உதவி செய்ய முன்வரும் என்பதை இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி கிருஷ்ணவேணி, எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் பேசும்பொழுது மாடு வாங்குவதற்கெல்லாம் தொகை கொடுப்பது போதாது என்று தெரிவித்தார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு, மாடுகள் வாங்குவதற்கு, இன்னும் இரட்டிப்பாக அதிக தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய நிதிநிலைமைக்குத் தக்கபடி இப்பொழுது ஓரளவுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பணம் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் காலத்தில், அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்யும்பொழுது, இதையும் கவனத்தில் வைத்து, எவ்வளவு தூரம் ஒத்தாசை, உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்பு ஒரு ஜோடி மாட்டிற்கு ரூ. 250 கொடுத்துவந்தோம், இப்பொழுது ரூ. 400 கொடுத்துவருகிறோம். முன்பு ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 550 இனாமாகக் கொடுத்தோம், இப்பொழுது ரூ. 750 இனாமாகக் கொடுத்துவருகிறோம். நம்முடைய நிதி நிலைமைக்குத் தக்கபடி எவ்வளவு அதிகமாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

ஹரிஜனப்பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவிகளுக்கு, குறிப்பாக ஹரிஜன விடுதிகளில் படித்து வரும் மாணவிகளுக்கு தை மாதப் பிறப்பிற்கு ஒரு ஜோடி உடையும், தீபாவளி சமயத்தில் இன்னொரு ஜோடி உடையும் கொடுத்துவருகிறோம். அதே போல் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் உடைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அதைக்கூட அரசாங்கம் ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்து, மாணவர்களுக்கும் அது மாதிரி கொடுப்பது நல்லது, பரவாயில்லை, ஏழைகள் தான் அவர்களும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது, நாட்டிற்கு சோதனை வந்தபிறகு அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டது, இல்லை என்று செய்யப் படவில்லை. பின்னால் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து, நல்ல தொரு முடிவுக்கு வருகிறோம் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

27th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

மதிப்பிற்குரிய சுப்பையா அவர்கள் பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனைகள் பள்ளமாக இருக்கின்றன, பள்ளமான நிலங்களை சீரமைத்து, மேடாக ஆக்கி வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திரு. சுப்பையா அவர்களும், திரு. பழனி அவர்களும், சீர்காழி திரு. தங்கவேலு அவர்களும் அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு உதவி செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. அந்த இடத்தை வாங்கும் காலத்திலேயே சொல்லி யிருக்கவேண்டும். சிலர் கேட்டதினால் தான் அந்த பள்ளமான இடம் வாங்கப்பட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவில் புஞ்சை நிலம் கொஞ்சம் அரிதாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை முதலில் அரசாங்கத்து புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால் அதை ஜாரி செய்வது, இல்லை என்று சொன்னால் புஞ்சை நிலம் பார்க்க வேண்டும், அதுவும் இல்லாவிட்டால் தான் நஞ்சை நிலம் பார்ப்பது என்பது தான். புஞ்சை நிலமும் இல்லாவிட்டால், பாவம், ஏழை, என்ன செய்வார்கள், கஷ்டப்படுகிறார்கள், பரவாயில்லை என்று கருதி தான் நஞ்சை நிலத்தைப் பார்த்து, அந்த இடத்தை 'அக்வயர்' செய்து கொடுக்கிறோம். சில இடங்கள் பள்ளமாக இருந்தால், மக்களும் கொஞ்சம் அதற்காக பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும், மண் வெட்டி போடவேண்டும், நம்முடைய வீடு கட்டுவதற்காகத்தானே என்று கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்கை நீண்டால்தானே முழும் போட முடியும். தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற முறையில் அவர்களே கொஞ்சம் வேலை செய்ய முன்வரவேண்டும், எதற்கு எடுத்தாலும் அரசாங்கம் தான் பண்ணவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கூடாது. அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு இயன்ற அளவு அரசாங்கம் உதவி செய்யும். சில இடங்களில் பள்ளங்களை நிரப்புவதற்கு பணம் கொடுத்தும் உதவி செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சாரம் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது பற்றி பேசினார்கள். சில இடங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்பொழுது, ஹரிஜன மக்கள் வாழ்கின்ற காலனிகளை விட்டுவிட்டு செய்யக்கூடாது, அவர்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று பஞ்சாயத்துகளுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு, ஹரிஜன மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்காமல் இருந்தால், அந்த இடங்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தப் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். நிதிநிலைமைக்கு தக்க படி மின்சார வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். உடனே, எல்லா இடங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளும் ஓரளவுக்கு பார்த்து மிகவும் பெரிய காலனிகளுக்கு எப்படியும் மின்சாரம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

எண்ணுகிற காலத்தில், அதற்கு உதவி செய்ய முன்வருவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கல்விச் சலுகை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்படுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறோம். ரூபாய் 1,500 பெறுகிறவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதை, அந்த ஈவினை இப்பொழுது ரூ. 3,000 ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் ரூ. 1,500 என்பதை ரூ. 2,000 ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அரசாங்கம் முதலிலே இதற்கு ரூ. 1,000 என்று வைத்தார்கள். பின்னால், அதை ரூ. 1,500 என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே தொழில் செர்ப்பவர்களுக்கும் அதிக வருமானம் வருகிறது என்பதையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதையே சொல்லுகிறேன், நம்முடைய நிதி வசதிக்குத் தக்கபடி, இந்த ஈவினை 2,000 ஆகவோ அல்லது 3,000 ஆகவோ செய்வார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, 1963-64 திருத்த மதிப்பீட்டை விட, 1965-66 திட்ட மதிப்பீடு குறைவாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். பட்ஜெட்டை போடும்போதே ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டுப்படி போட்டு விட்டால் அது சரியாக இருக்காது. ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டைவிடக் குறைவாகத் தான் இருக்கும். பிற்பாடு, வேண்டும் போது அதை அதிகப் படுத்திக் கொள்ளலாம். நமக்குத் தெரியும், மானியக் கோரிக்கைகளை முதலில் குறைவாக வாங்கினாலும், பிற்பாடு அதிகப் படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். ஆகவே, அவசியம் ஏற்பட்டால் கட்டாயம் பிற்பாடு ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டை அதிகமாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதை இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகமாக வாங்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகியும், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கொடுப்பதை பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு என்று 14 லட்சம் சொச்சம் கொடுக்கிறார்கள், அதை மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீமதி லட்சுமிகாந்தம்மாள் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்த மாற்றம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். தமிழகத்து ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால் அதிகம் வரவேண்டுமே என்றும் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நாம் ஜாதி அடிப்படையில் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கினோம். மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், அப்படிச் செய்வது ஜாதியை நீடிக்கும் முறையாக இருக்கும், ஆகவே வருமான அடிப்படையில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அது பற்றி எல்லா மாநிலங்களையும் கேட்டார்கள். சென்னை மாநிலத்தைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாம் மட்டும் முடியாது என்பது நல்லதல்ல.

27th March 1965] [திரு. டி. கக்கன்]

இருந்தாலும் நம் நிலையை எடுத்து மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளும் போது, ஊரோடு ஒத்திட்டுப் போ என்று சொல்வது போல, நாமும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இல்லையென்றால், மத்திய சர்க்கார் எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பணம் நமக்கு வராது. ஆகவே, கடைசியாக ஒத்துக் கொண்டோம். ஆனாலும் நம் மாநிலம் பொறுத்தவரை, அவர்கள் கொடுப்பது குறைவாக இருந்தாலும், வேண்டிய அளவுக்குக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யும் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதையேதான் அச்சிட்டு இருக்கும் அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகள் கட்டுவதில், அலை இடிந்து விழுந்துவிடுகிறது, நன்றாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். நன்றாகக் கட்டவேண்டும் என்று தான் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது. அதிகாரிகள் கண்காணிக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே வீடுகளை பெறப் போகிறவர்களும் கூட இருந்து சற்று உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஒரு சில பேராசைக்கார கண்ட்ராக்டர்கள் செய்வதில் குறைகள் இருக்கின்றன. குறை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நூறுக்கு நூறு குறைவில்லாமல் செய்துவிட்டோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே செய்தாலும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திலே அக்கறைகொண்ட அன்பர்கள் சற்று கவனித்தால் நல்லது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, கூட்டுறவு முறையில் வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. ஆனால், நாட்டிலே ஏற்பட்ட எம்ர்ஜன்சி காரணமாக, வசனக்காரர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடி காரணமாக, 'அதை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம். கடன் கொடுத்து நல்ல வீடுகள் கட்ட நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும் அப்படிப் பட்ட திட்டம் அமுலுக்கு வந்தால், இடிந்து போகும் முறையில், அல்லது சேதம் வரும் முறையில் இருக்காது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இன்றைக்கு ஞால் ஹவுசிங் ஸ்கீம் சம்பந்தப் பட்ட வரை கொஞ்சம் கூடுதலாகப் போடுகிறோம், வீடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி, கூட்டுறவு முறையில் வரும்போது வீடுகள் நல்ல முறையில் அமைய வாய்ப்பு இருக்கும். மதிப்பிற்குரிய சுதந்தராக் கட்சித் தலைவர் பேசும்போது, இதையெல்லாம் பொருள்களாக, சாமான்களாகக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மேற்பார்வைக்கு, ரூபர்வைஸ் பண்ண ஆள்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல முறையில் நடைபெறுது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அப்புறம் பொருள்களை மேற்பார்வை பார்க்க இன்னும் அதிகமான ஆட்களைப் போடவேண்டியிருக்கும். இதற்கெல்லாம் கூட்டுறவு முறைதான் சிறந்ததாக இருக்கும், சிறந்த பரிகாரமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருமதி சும்னகை அம்மாள் பேசும்போது, வீடு கட்ட இடம் கொடுத்துவிட்டு, வீடுகள் கட்டாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இடம் வாங்கிக் கொடுக்கும் போது வீடும் கட்டிக்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

கொடுக்கிறோம் என்ற சொன்னோம்? இடம் கொடுத்தால் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வார்கள் என்று நினைத்தோம். அவர்களாகவே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தனிப் பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 20 சதவிகிதம் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அப்பொழுது அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனைப் பார்த்தால் இது இடம் கொடுக்காது என்று தெரிகிறது.

பர்மிட் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக ஹைகோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு, ஹரிஜனங்கள் என்ற முறையிலே கொடுக்க முடியாது என்று தீர்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் என்னென்ன வகையில் கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதம் இல்லாமல் செய்யமுடியுமோ அப்படிச் செய்வார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதமாகப் போக முடியாது, போகச் சொல்வதும் நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் காஞ்சி மணிமொழியார் பேசும் போது, முன்புள்ள ஆட்சியைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் என் முன்னுரையாகச் சொன்னபோதே சொன்னேன். அதையும் இதையும் ஒப்பிட்டு பார்ப்பது நல்லதல்ல, சரியல்ல. அது சுதந்திரம் இல்லாத காலம். இப்பொழுது இருப்பது மக்கள் அரசாங்கம். அந்த வித்தியாசத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதையே மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மன மாற்றம் தேவை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

“சென்னை நகரத்தில் ஹவுஸிங் யூனிட்” மூலமாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து வீடுகள் கட்டி வாடகைக்குக் கொடுக்கும்போது 10 ரூபாய், 10½ ரூபாய் கேட்கிறார்கள், அதை ஏழைகள் கொடுக்க முடியுமா? மூன்று ரூபாய் வாடகை கொடுப்பதற்கே அவர்கள் கஷ்டப்படும்போது 10 ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?” என்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்களும், திரு. காஞ்சிமணிமொழியார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். “மயிலாப்பூர் பகுதி மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது, மயிலாப்பூர் பகுதியில் அவர்கள் வாழும் இடம் நெருக்கடியாக இருக்கிறது, மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது” என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். கஷ்டம் இருக்கிறது என்பது உண்மை தான். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றால், ஏற்கனவே ஓரிடத்தில் இருந்து பழக்கப்பட்டவர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு அதிக தூரம் போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். ‘அங்கேயே இருக்கிறோம்’ என்று சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் ‘டெனமென்ட்’ கட்டி, கீழும் மேலும் குடியிருக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். டெனமென்ட் கட்டிக் கொடுக்கும்போது, அதற்குரிய ஓரளவு வாடகையைக் கூடக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்

27th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

கிற நிலை இருக்கும்போது எப்படி டெனமென்ட் மேலும் கட்டிக் கொண்டிருக்க முடியும்? தற்போது இருக்கும் இடத்தை விட்டுக் கொஞ்ச தூரம் போனால், வசதி செய்து தருவதாகச் சொன்னாலும் அவர்கள் போக விரும்புவதில்லை. அங்கேயே தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மேலும், திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசும்போது, “சாக்கடையில் சந்தனத்தைத் தெளித்தாலும் நாற்றம் போகுமா?” என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன மக்கள் வாழக்கூடிய இடத்தைச் சாக்கடைக்கு ஒப்பிடாமல் இருந்தால் நல்லது என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக ஆதித் திராவிட மக்களுடைய நிலையைக் குறிப்பிட அந்த உதாரணத்தைச் சொன்னேனே தவிர, அவர்கள் எல்லோரும் அந்த இடத்திலே இருக்கிறார்கள் என்ற அர்த்தத்திலே குறிப்பிடவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனித்துப் பேசுவது நல்லது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதைதான் நான் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றும் சொல்லவில்லை. “சாக்கடையில் சந்தனத்தைத் தெளித்தாலும் நாற்றம் போகுமா?” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹரிஜன மக்கள் ஏழ்மையான நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு சாக்கடைப் பகுதியில் வசிக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்த வார்த்தையை அவர்கள் சொல்வது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் சொன்னால் நல்லது.

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, “ஜாதிப் பட்டம் எடுக்கப்பட வேண்டும், ‘ஹரிஜனங்கள்’ என்ற பெயரே கூடாது” என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினருக்கு ‘ஹரிஜன்’ என்ற வார்த்தையே பிடிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. ‘ஹரிஜனங்கள்’ என்றால் கடவுளுடைய புத்திரர்கள். “எல்லோருமே கடவுளுடைய புத்திரர்கள் தானே? ஏன் இவர்களை மட்டும் கடவுளுடைய புத்திரர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்?” என்று கேட்கலாம். கடவுளை ‘ஏழைபங்காளன்’ என்றும், ‘பரந்தாமன்’ என்றும் அழைக்கிறோம். கடவுள் ஏழைகளுக்கு மிகவும் இரகசம் காட்டுவார். அதற்காகத் தான் அந்தக் காலத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகளும் மற்ற பெரியவர்களும் அந்தப் பெயரை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில்தான் ‘ஹரிஜன்’ என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது. சலுகை கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ‘ஹரிஜன்’ என்ற பெயரை மற்றவர்களும் கூட வைத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ‘ஹரிஜன்’ என்ற வார்த்தைக்கு மட்டமான ஒரு பொருளை வைத்துக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் பேசுவது நல்லது அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நான் எப்போதுமே செல்வதுண்டு. மறைத்துக் காரியம் செய்யக் கூடாது. “உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும்” என்ற முறையில் இந்தப்

[திரு. டி. கக்கன்]

[27th March 1965]

பிரச்சனையை அணுக வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் என்றால் ஏதோ தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது. எனக்கு அந்த நினைப்பு இல்லை. நான் எங்கு சென்றாலும், என்னை 'ஹரிஜன்' என்றுதான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 'ஹரிஜன்' என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு நானே பயந்து கொண்டு போனால், இதர ஹரிஜனங்கள் எப்படித் தைரியமாக இருப்பார்கள்? 'ஹரிஜன்' என்ற பெயரை வைத்துக்கொள்வதில் தாழ்வு மனப்பான்மை கொள்ளக் கூடாது. 'என் ஜாதி உயர்ந்த ஜாதி' என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய தெம்பு வரவேண்டும். "ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவருமில்லை ஜாதியில்" என்ற பாரதியார் வாக்குப்படி ஜாதியிலே உயர்வு தாழ்வு இல்லை. 'ஹரிஜன்' என்று சொன்னவுடனேயே கேவலமாக நினைக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. (திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா.) "குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லப் பாவம்" என்றும் பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். 'ஜாதிகள் இருக்க வேண்டும்' என்று நான் சொல்லவில்லை. ஜாதிகள் போகவேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அதனால், 'ஹரிஜன்' என்ற வார்த்தையே கூடாது என்று சொல்வது நல்லதல்ல என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியவர்கள், அன்றைக்கு இருந்த கஷ்டத்தைப் பார்த்து, பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது, எப்படியாவது பின்தங்கிய சமூகத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு 'ஹரிஜன்' என்ற வார்த்தையை இவர்களுக்கு வைத்தார்களே தவிர வேறு நோக்கத்துடன் அல்ல என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆக, நல்ல நோக்கத்துடன் நாம் பார்க்க வேண்டும், வேறு கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கக்கூடாது என்று தான் நான் கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 'ஹரிஜன்' என்ற சொல்லுக்குக் 'கடவுளின் குழந்தை' என்பது பொருள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கடவுளின் குழந்தைகளைக் கடவுளே பார்க்காதபோது ஒரு அமைச்சரும் சர்க்காருமா பார்த்துவிட முடியும்? 'ஹரிஜன்' என்று சொல்லும் போது அது மதத்தின் அடிப்படையில்தான் வருகிறது. "There is no caste or religion in the Constitution" அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். 'ஹரிஜன்' என்று சொல்லும் போதெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தை அது நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. அந்தத் துவேஷத்தைப் போக்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் கனம் உறுப்பினர் சொன்னதை அமைச்சர் அவர்கள் வேறு விதமாக எடுத்துக்கொள்வது நல்லதல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 'ஹரிஜன்' என்ற பெயர் கூடாது என்று சொன்னதற்கான காரணத்தைச் சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இருந்த பெயர் சமுதாயத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மையை அவர்களுக்கு உண்டாக்கியிருக்கிறது. அந்த மனப்பான்மையைப் போக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக மாறுபட்ட ஒரு

27th March 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் 'ஹரிஜன்' என்ற பெயரை வைத்தார்கள். அது நல்ல பெயர்தான் என்றாலும், ஏதோ 'ஹரிஜனங்கள்' என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மாத்திரம் கடவுளுடைய புத்திரர்கள் போலவும், மற்றவர்கள் தேவ புத்திரர்களோ அல்லது வேறு புத்திரர்களோ போலவும் அப்படி ஒரு பொருள் தொக்கியிருக்கிறது. ஆகவே, ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்றால் இம் மாதிரி பெயர் வைத்து, முடி சூட்டித்தான் சலுகை வாங்க வேண்டும் என்ற நிலைமை நீங்கவேண்டும். "எல்லோரும் ஒன்றென்னும் காலம் வந்ததே, பொய்யும் ஏமாற்றும் தொலைகின்ற காலம் வந்ததே" என்ற நிலைமையில் நாமெல்லோரும் ஒன்றாக வேண்டுமானால், நாமெல்லோரும் ஒன்று என்ற நிலைமை வரவேண்டுமென்றால், ஜாதியைத் தனிப்பட்டுக் குறிப்பிடக் கூடாது என்ற பொருளில்தான் நான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள், "கடவுள் செய்ய முடியாததை இவர்களா செய்துவிட முடியும்?" என்ற முறையில் பேசினார்கள். கடவுள் நேரடியாக பேசமாட்டார் என்றாலும், கடவுளும் மனித ரூபமாகத் தான் வந்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். கடவுள் நம் எல்லோருடைய மனத்திலும் குழுகொண்டிருக்கிறார். கடவுள் செய்ய முடியாததை மற்றவர்கள் செய்ய முடியாது என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். ஜாதியே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் எல்லோருடைய அபிப்பிராயமும். மகாத்மா காந்தியடிகளும், மதம் இருக்க வேண்டும், ஜாதிகள் போக வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தார். 'ஹரிஜன்' என்ற பெயர் வைத்தாலேயே அது இழிவுபடுத்துவதாக இருக்கிறது என்று நினைக்கும் மனப்பான்மை நல்லதல்ல. ஜாதி இருக்க வேண்டும் என்று நானும் நினைக்கவில்லை. ஆனால் 'ஹரிஜன்' என்று பெயரிடுவதே ஜாதி எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் என்று நினைப்பது நல்லதல்ல என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

'ஜாதி ஒழிப்பு இலாகா' என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதாகத் தான் எங்கு போனாலும் அதைப் பற்றி நான் பேசிக்கொண்டு வருகிறேன். அதேபோல, கனம் அங்கத்தினர்களும் ஜாதி ஒழிப்புக் கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அதற்காகப் பேசுமாறும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஜாதி துவேஷம் இருப்பதால் நாட்டில் அநேக இடையூறுகள் வருகின்றன. அதனால் ஜாதி துவேஷத்தைப் போக்குவதற்கும், ஜாதிகள் ஒழிவதற்கும், ஒவ்வொரு மதத்தினரும் அந்தந்த மதத்தின் உண்மையான கருத்துக்களையும், மதத்தின் பெருமையையும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி, மக்களை உயர்த்தும் முயற்சியில் பங்கு கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் தான் இந்து மதத்தைச் சார்ந்த பெரியார்களும் இந்து மதத்தின் பெருமையை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இந்து மதத்தைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அந்த

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

மதத்தின் உண்மையை அறிந்து, அந்த மதத்தில் பிறந்த ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய மக்களையும் சகோதரர்களாகப் பாவிக்கவேண்டும். 'அப்பால் போ' என்று அவர்களைச் சொல்லாமல், அவர்களையும் சகோதரர்களாகக் கருதவேண்டும் என்று இந்து மதத்தைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சீனுவாச படையாச்சி அவர்கள் பேசும்போது, சில கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாடு வாங்குவதற்கான மானியத் தொகையை அதிகமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு மானியத் தொகை கொடுப்பது போல, குழாய்க் கிணறுகள் (ட்யூப் வெல்ஸ்) வைக்க போரிங் செட் போட்டாலும், மானியத் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கடலூர்ப் பகுதியில் ஹரிஜன மக்களுக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். குழாய்க் கிணறுகளைப் (ட்யூப் வெல்ஸ்) பொறுத்த மட்டில், அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. கிணறுகளுக்காக ரூ. 1,500 கொடுக்கிறோம். அதைவிட இதற்குக் குறைவாகத்தான் வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுக்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நகரங்களில் இடம் கொடுப்பதைப் பொறுத்த வரையில், நகர சபைகளும் பத்து சதவிகிதமாவது பணம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். எந்த நகரசபை அவ்வாறு பணம் கொடுக்க முன்வந்தாலும், அந்த நகரசபைக்கு அரசாங்கமும் ஓரளவு ஒத்தாசை செய்து, ஹரிஜனங்களுக்கு இடங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க முன்வரும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, நகரசுத்தித் தொழிலாளர் பிரச்சனையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதில் முதல் சலுகைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. 'ஸ்காவெஞ்சர்ஸ்' ஐப் பொறுத்து, மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் அதிக அக்கறை எடுத்து, முதல் சலுகை தான் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 4 லட்சம் ரூபாயும், இந்த ஆண்டு 6 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் முதல் தரப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும் சரி நகரசபையாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களே முதலில் இந்த ஸ்காவெஞ்சர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். ஒரு வீடு கட்ட சுமார் ரூ. 1,500 ஆகும் என்றால், பஞ்சாயத்தோ, நகரசபையோ ரூ. 750 வீதம் கொடுக்க முன்வந்தால், பாக்கி ரூ. 750 தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்கலாம். பஞ்சாயத்திடமோ, நகரசபையிடமோ அந்த அளவிற்குப் பணம் இல்லையென்றால், கடன் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதிக் கேட்டால், கடன் கொடுத்து; பிறகு தவணைகளில் திரும்பப் பெறுவது பற்றியும் அரசாங்கம் யோசனை செய்ய முடியும். அந்த வகையில் ஆர்.டி.எல்.ஏ; டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகக் கடன்

27th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

கொடுத்து, நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் 50 கோடி ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிதி நிலைமைக்கு ஏற்றபடிதான் அவ்வாறு ஒதுக்க முடியும் என்று சொல்லிவிட்டேன்.

திரு. பழனி அவர்கள் அரசாங்கம் செய்திருக்கின்ற வேலைகளைப் பாராட்டினார்கள். அதற்காக நன்றி. அவர்கள் ஹரிஜனங்களும் சாதி இந்துக்களோடு வாழ வழி செய்ய வேண்டும். பள்ளமாக இருக்கிற இடங்களை மேடாக்கித் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பதில் முன்பே சொல்லிவிட்டேன் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எல்லம் நாயுடு அவர்கள் அவர்களுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட கோரிக்கைகளை எடுத்து வைத்தார்கள். ஆதிவாசிகளுக்கு மலைப் பகுதியில் ரோடுகள் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள், அதுபற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஐயராஜ் அவர்கள் தாசில்தார்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்றும் கோரினார்கள். கலெக்டர்கள் எந்த எந்தப் பகுதிக்கு தனியாக ஸ்பெஷல் தாசில்தார் நியமிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறாரோ, அங்கே நியமித்துக்கொள்ள தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார். ஹரிஜனப் பள்ளிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை அரசாங்கம் இப்போது புதியதாக பள்ளி எதுவும் ஆரம்பிப்பது இல்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இனி ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக ஹரிஜன இலாகா மூலமாகப் பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதைவிட எங்கெங்கே பள்ளிக்கூடம் தேவையாக இருக்கிறதோ அங்கே பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த கல்வி இலாகா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். அது போலவே ஹரிஜனப் பள்ளிகளையும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்றாலும் கல்வி இலாகாதான் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். அவர்கள் பார்த்து கல்வி இலாகா மூலமாகப் பள்ளியைத் துவக்க வசதி இல்லை என்றால் ஹரிஜன இலாகா மூலமாக அங்கே பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சௌந்தரவேல் அவர்கள் ஆதிவாசிகளுக்கு ரோடுகள் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் முன்பே சொன்னேன். மலைப் பகுதிகளில் ரோடு போடுவதற்கு அதிகச் செலவு ஆகாது. ஒரே அடியாக நீளமாகப் போட்டுக்கொண்டே போக முடியாவிட்டாலும் நிதி நிலைமைக் கேற்ப கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் போடுவதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th March 1965]

திரு. சீனிவாச ரெட்டியார் அவர்களும் கூட இணைப்பு ரோடுகள் போட்டுக் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அதுபற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் அவர் சொன்னது போலத் தகராறு இருக்கிறது. சாதி இந்துக்களே பெரிய மனது பண்ணிக் கொடுத்தால் நல்லதுதான். இல்லாவிட்டால் கட்டாயம் பள்ளிக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டியதுதான். பஞ்சாயத்துகளும் இதில் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். முன்பு அரசாங்கமே இந்த இலாகாவின் மூலம் பணியாற்றி வந்தது. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்கள் இது விஷயத்தில் 20 சதவிகிதம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக அவர்களுக்கு நிதி உதவியும் அளிக்கிறோம். அவர்கள் இந்தப் பணியைச் செய்து, நிதி போதாத நிலை இருந்தால் அரசாங்கம் மேற்கொண்டும் 15 சதவிகிதம் உதவி அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. காளியப்ப கவுண்டர் அவர்களும் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்குத் தாசில்தார்களை அதிகமாகப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். மேலும் தாளவாடிப் பகுதியில் பாதை போடுவதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றியும் சொன்னார்கள். அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி அவர்கள் 10 சதவிகிதம்கூட நிறைவேறவில்லை என்றார்கள். கும்பகோணம் பகுதிக்கு தனித் தாசில்தார் போடப்படுவதாகச் சொன்னார்களே போட்டாகிவிட்டதா என்றார்கள். அது பற்றிய புள்ளிவிவரம் எல்லாம் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை, எழுதி அனுப்பினால் தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்கிறேன். டெபுடி சேவக்குகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் மாற்றம் தேவை என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இன்னும் பஜனைகள், வில்லுப் பாட்டுகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டியிருப்பதால் இவர்கள் சேவையை வேறு விதமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி: இம் மாதம் 31-ஆம் தேதியோடு அவர்கள் சர்வீஸ் முடிந்துவிடும் என்பதாக நோட்டீஸ் வழங்கப்பட்டுவிட்டதாக அறிகிறேன். அப்படியானால் இந்த மாதம் 31-ஆம் தேதியோடு அவர்கள் வேலை இழக்க நேரிடும். அதற்கு இடம் இல்லாதவாறு அவர்களை சர்வீசில் அப்சார்ப் பண்ண அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொண்டேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அதைத்தான் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது, இன்னும் முடிவாகவில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கிடையில் நான், அவர்கள் எல்லோரும் வேறு வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதாக, ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

27th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

திரு. நஞ்சண்ட ராவ் அவர்கள் தொழிற் கல்வியை அதிகமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தொழில் கற்றவர்களுக்குத் தான் இது காலமாக இருக்கிறது. அவர்கள்தான் அதிக ஆதாயம் பெறுகிறார்கள்.

“ உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்

வந்தனை செய்வோம்—வீணில்

உண்டுகளித் திருப்போரை

நிந்தனை செய்வோம்”.

என்பதான காலம்தான் நடைமுறையில் வந்துவிட்டது. ஆகவே அவர்களும் கூட தொழில் கல்வியில்தான் அக்கறை காட்ட வேண்டும். அரசாங்கமும் எல்லா வசதிகளையும் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அந்த இலாகா அப்படியே இருக்க வேண்டும், அதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இன்னும் ஹாஸ்டல் களுக்கு வார்டன்கள் போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். பி. டி. படித்தவர்கள் கிடைக்கிறபோது அவர்களைப் போட வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். கல்விப் பயிற்சி உடையவர்களைப் போடுவதுதான் நல்லது என்று நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரையாசன் அவர்கள் அறிக்கையின் அட்டையில்கூட கானைமாட்டுச் சின்னம் போடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் சின்னத்தின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கார் நடைபெறுவதே அமைந்திருக்கிறது. இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் ஒன்றும் இல்லை, அப்படிச் சொல்வது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும், இன்னும் அநேக உதவிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறுவதற்கு, வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாம் பல வழிகளிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு உதவிகள் செய்து வருகிறோம். அதையெல்லாம் ஹரிஜன மக்கள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். தவிர, அவர்கள் எல்லோரும் சிக்கனமாக வாழ வேண்டும். அவர்கள் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு அந்த வகையில் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். பல அன்பர்கள் அவர்களிடம் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நானும் அங்கங்கே செல்கிறபொழுது இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லி வருகிறேன். கொஞ்சமாவது பணத்தைச் சேர்த்து வைக்கவேண்டுமே என்ற எண்ணம் ஏழைகளுக்குக் கிடையாது. பெரிய பணக்காரர்கள்

[திரு. பூ. கக்கன்] [27th March 1965]

எல்லாம் சேர்த்து வைக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைகள் சேர்த்து வைப்பதில்லை. அந்த வகையில் அரசாங்கம் என்ன உதவிகள் வேண்டுமானாலும் செய்வதில் கவனம் செலுத்தும். ஆகவே, அவர்களுடைய சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக நிதி சேர்த்து வைக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். அது அவர்களுக்கும் நல்லது. நமது சமுதாயத்திற்கும் நல்லது. அதிக அளவில் இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சமாவது சேர்த்து வைக்கவேண்டும். ஆடு வளர்ப்பதிலே, மாடு வளர்ப்பதிலே, கோழி வளர்ப்பதிலே அவர்கள் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆகவே, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரம்பலூர் அங்கத்தினர் மணி அவர்கள், திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள், இன்னும்—அதிகமான நேரம் இல்லாததால் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியவில்லை—திரு. கார்ச்சாக் கவுடர் அவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். 'நாங்கள் முன்பு தி.க. வில் இருந்தோம், இப்பொழுது தி.மு.க. வில் இருக்கிறோம். நாங்கள் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு அதிகமாகப் பாடுபட்டிருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களே பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். 'பெரியார் இராமசாமி அவர்களிடமிருந்துதான் வந்தோம், அவர்தான் எங்களுக்கு குருநாதன்' என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யகை ஆகிவிட்டார்கள். இப்பொழுது பெரியார் ராமசாமி அவர்களே, அரசாங்கத்தின் வேலையைப் பாராட்டி, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர் சொல்வதை இப்பொழுது அவர்கள் கேட்கவில்லை. குரு நல்ல காரியம் செய்யும்பொழுது இவர்கள் செய்யவில்லை. குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யகை இருக்கக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. தர்மலிங்கம், திரு. இராம. அரங்கண்ணல், திரு. நா. ராஜாங்கம் முதலியவர்கள் ஒரே நேரத்தில் எழுந்தா நின்றுங்கள்.)

MR. DEPUTY SPEAKER: Only one hon. Member should rise up at a time. Unless I call the hon. Member he should not speak.

திரு. நா. இராசாங்கம்: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது, பஸ் ஸ்டாட், பெர்மிட், கம்பெனிகளில் வேலைகள் இவை சம்பந்தமாக கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதமாகச் செய்ய முடியாது என்று சொன்னார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனில் ரெப்பரசென்டேஷன் ஓ தி ஷெட்யூல்ட் கான்ஸ்டிடியூஷன் அன் டிரைப்ஸ் அன் ஆக்ட் பேக்வார்ட் கிளாஸஸ் என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால், போர்டு லோ ஸிஜன் நல இலாகா என்று போட்டு வைத்திருக்கிறோம். கான்ஸ்டிடியூஷனில் உள்ளபடி போடவில்லை. ஆகவே இதிலே எல்லாம் பாதகமில்லை என்று சொல்லி செய்திருக்கிறோம். அதே போல் ஹரிஜன மக்களுக்குப் பொருளாதாரத் துறையிலே

27th March 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

முன்னேற்றம் காண்பதற்குச் சர்க்கார் இதையெல்லாம் செய்ய லாம் என்று கருதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசு கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய பேச்சைத் திசை திருப்பிவிடுவது போல் சொன்னார்கள். நேற்றைய எனது பேச்சு அப்படியே என் னுடைய கையில் இருக்கிறது. அதில் “இந்தத் துறையில் நாம் செய்கின்ற நன்மைகள் போதாது என்பதனை, மத்திய உள்நாட்டு அமைச்சர் நந்தா அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் சென் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருப்பதை நாம் அறிவோம். இப்பேர்ப்பட்ட பிரச் னைக்கு நாம் எப்படிப் பரிசாரம் காணப்போகின்றோம் என்பது பெரிய சிக்கலாக இருக்கிறது. பெரிய சாக்கடையில் ஏதோ சந்தன அத்தரைத் தெளித்து விட்டால் மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. திட்டவட்டமாக இதற்கு முடிவுசெய்ய வேண்டும். கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நாம் 21 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவழித்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருமையோடு எடுத்துக் கூறினார்கள். உள்ளபடியே அது பூரிப் படைய வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் 21 கோடி ரூபாய் செலவழித்ததினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இதை நான் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக குறைந்தது 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கியாக வேண்டும்” என்று இருக் கிறது. ஆகவே, அதிகமான தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்ற தோரணையில்தான் நான் பேசினேனே தவிர, சாக்கடையிலே வாழுகின்றவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் நானும் அவர்களுடன் வாழுகின்றவன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசிய தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது, பெரியவர் சொல்லுகின்ற பேச்சைக் கேட்கவில்லை, எங்களுடைய முன்னாள் தலைவர் சொல்லுகின்ற பேச்சைக் கேட்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் அவர்களுடைய முன்னாள் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்காத காரணத் தால் இன்று இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத் தலைவரவர்களே, வேறொரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசால் வழங்கப் படுகின்ற தொகை எந்த அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது? எந்த அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி வழங்கு கிறது? மாணவர்களிடமிருந்து வந்த மனுக்களைப் பரிசீலித்து அளிக்கிறதா, அல்லது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஆண்டுதோறும் இவ்வளவு தொகைதான் வழங்க வேண்டும், அதிலேயிருந்துதான் உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நிதி அளிக் கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[27th March 1965]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மத்திய அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் முறை எது என்று சொன்னால் பாரத நாட்டில் உள்ள பின் தங்கிய மாணவர்களைப் பார்த்து, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் உள்ள ஜனத் தொகையைப் பார்த்துத்தான் ரேஷியோ பிரகாரம் கொடுக்கிறது. ஒரு மாநிலத்திலுள்ள ஜனத்தொகை, இதர மாநிலங்களில் உள்ள ஜனத்தொகை, இவைகளையெல்லாம் பார்த்து அது என்ன ரேஷியோவில் இருக்கிறதோ அந்த ரேஷியோவில்தான் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் நிதி அளித்து வருகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அவர்கள் எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாரோ அந்த வார்த்தையைத்தான் நான் சொன்னேன். அவர் சாக்கடை என்று சொன்னார். நானும் சாக்கடை என்று சொன்னேன். அவர் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் நானும் அந்த வார்த்தையைச் செல்லியிருக்க மாட்டேன்.

திரு. ராஜாங்கம் : அவர்கள் கான்ஸ்டிடியூஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லலாம். அதை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். ஆனால் அதில் இருப்பதற்கு விரோதமாகச் செய்யுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதில் இருப்பதற்கு மாறுதலாக உத்தரவு போட முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 4,83,74,300 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,74,300 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND No. V—REGISTRATION DEPARTMENT,

(3) DEMAND No. XI—JAILS,

(4) DEMAND No. XVII—FISHERIES AND

(5) DEMAND No. XXXIV—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 58,39,500 under Demand No. V—Registration Department.”

27th March 1965]

SRI M. KAMALANATHAN : Sir, I move the cut motion standing in my name :

“ That the allotment of Rs. 58,39,500 under Demand No. V—Registration Department be reduced by Rs. 100. ”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,68,51,800 under Demand No. XI—Jails. ”

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் 440 எண்ணுள்ள, சிறைச்சாலைகளில் சிறிய பெரிய தொழிற்காலகளைத் துவக்கி, சிறைச்சாலைகளின் வருமானத்தை உயர்த்தவும், ஆயுட்கால கைதிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கை நிதியாகத் திரட்டி வைக்கவும் வழிவகை காணவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகின்ற வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேப்பிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 1,68,51,800 under Demand No. XI—Jails be reduced by Rs. 100. ”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 85,32,200 under Demand No. XVII—Fisheries. ”

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the cut motion standing in my name :

“ That the allotment of Rs. 85,32,200 under Demand No. XVII—Fisheries be reduced by Rs. 100. ”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,12,80,000 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing. ”

திரு. எம். எஸ். மணி : என்னுடைய பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 2,12,80,000 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing be reduced by Rs. 100. ”

MR. DEPUTY SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டை விட சிறைக்கு ஆகும் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இப்படி சிறைக்கு ஆகும் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டே போவது மக்கள் நல ஆட்சிக்கு உகந்தது அல்ல என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறைக்கு ஆகும் செலவு அந்தக் கைதிகளின் நலன்களுக்காகவும், வாழ்க்கைச் செலவுக்காகவும் என்று இருந்தால்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [27th March 1965]

லும் அதிகமானவர்கள் கைதிகளாக ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். பொதுவாக சிறையைப் பற்றி நம்முடைய காலஞ் சென்ற பாரதப் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள் தனது அருமை மகன் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு அலகாபாத் சிறையிலிருந்து எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் 'அரசியல்வாதிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒருமுறை சிறைக்குச் சென்று அனுபவம் பெறவேண்டும்; இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து' என்று எழுதியிருப்பதை நான் சிறையிலே படித்தேன். ஆனால் நம்முடைய சிறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறைக்குச் செல்லாத அமைச்சர். அதனால்தான் அவர்கள் சிறையிலே இருப்பவர்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளைப்பற்றித் தெரியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். சிறையிலே சோளக் கஞ்சி கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது ஆட்டுக்கால் சூப் கொடுக்கப்படுகிறதா என்ற வித்தியாசம் கூடத் தெரியாமல் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டார்கள், உண்மையிலேயே உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அவர்கள் எப்படியாவது ஒரு நாள் சிறைக்குச் சென்று வரவேண்டுமென்று பார்வையாளராகவாவது சென்று வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் சொல்கிறேன். பொதுவாகச் சிறையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வது என்றால், சிறையில் இருப்பவர்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளையும் கஷ்டங்களையும் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது என்றால் சிறைக்குச் சென்று அனுபவித்தவர்களால்தான் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இப்போது இருக்கின்ற சிறைச்சாலை அமைப்பைப் பார்க்கும் போது சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கை இருக்கக் கூடிய பத்து பன்னிரெண்டு சிறைச்சாலைகளிலேயே அடங்கி விடுகிறது. ஒருவர் வார்டாக்கி, ஹெட் வார்டாக்கி அதற்குப் பிறகு உத்தியோகம் உயருகின்ற நிலைமை வரும்போது அவர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிடும் நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் சிறைக்குள்ளேயே இருந்து வருகிறார்கள். மற்ற இலாகாக்களில் இருந்து சிறைக்கு உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வது போல், அவர்களும் போலீஸ் இலாகாவுக்கோ, மற்ற சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கோ மாற்றப்படுவதற்கான சூழ்நிலை இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, சிறைச்சாலையிலே இருக்கின்ற ஒருசில கஷ்டங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சிறைக்குப் புதியதாக வருகின்ற குற்றவாளிகளைப் பழைய குற்றவாளிகளிடமிருந்து பிரித்து வைக்கவேண்டும். சந்தேகக் கேஸில் ஒருவனைப் பிடித்து சிறைக்கு அனுப்பி அங்கிருக்கின்ற பழைய குற்றவாளிகளோடு அவனையும் அடைத்து வைத்தால் அவன் வெளியே வரும்போது உண்மையிலேயே குற்றங்களைப் புரியக் கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. உள்ளே இருக்கின்ற பழைய குற்றவாளிகள் அவனுக்கு அவ்வாறு கற்றுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இவர்களைப் பிரித்து, தர வாரியாகப் பிரித்து தனித் தனியாக வைப்பது நலம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் சிறைச்சாலையிலே பல மாறுதல்களைச் செய்வது மிகவும் அவசியம். அங்கே கைதிகள்

27th March 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கக்கூஸ் அள்ளுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். கக்கூஸ் அள்ளுகின்ற வேலை செய்தால் இரண்டு நாள் அதிக மாரக் கிடைக்கிறது என்பதற்காக வெளியிலே அவன் வேறு எந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தவனாக இருந்தாலும் உள்ளே கக்கூஸ் அள்ளுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது இந்தக் காலத்திற்கு அவ்வளவு சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலைகளில் கூடுமான அளவுக்கு 'ஃப்ளஷ் அவுட்' கக்கூஸ்கள் வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையாவது செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற கைதிகள் வார்டர்களுக்கு அடுத்தபடியாக கன்விக்ட் வார்டர்களாக இருக்கிறார்கள். கொலைக் குற்றம் செய்தவர்கள், ஆயுட் கைதிகளாக பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக இருப்பவர்கள் அவ்வாறு கன்விக்ட் வார்டர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறையில் இருக்கும் எல்லா வேலைகளையும் கவனிப்பவர்கள். அந்தக் கன்விக்ட் வார்டர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிலேயும் அரசியல் குறுக்கிடுகிறது. அரசியல் நோக்கம் காட்டப்படுகிறது. அவர்கள் சிறையில் செய்கிற வேலைகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் மாதம் எட்டணுத்தான். அவர்கள் அத்தனை வேலைகளையும் பார்ப்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மாதம் எட்டணுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களான பிறரும் கூட, நம்முடைய விதிமுறையின்படி ஒரு கமிட்டி முடிவு செய்து தான் அவர்களை விடவேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் அவர்கள் வெளிவர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சிபாரிசு செய்து சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து சூப்பாண்டன்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு, பிறகு கலெக்டர் ஐயில் சூப்பிரண்டன்ட் ஆகியோர் அடங்கிய குழுவில் அவர்களை வெளியே அனுப்பக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்களை வெளியே விட முடியாது. அவர்களைப் பற்றிக் கீழிருந்து சிபாரிசு செய்து மேலே கொண்டு செல்லுவதிலே எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். ஒருவர் கொலை செய்தார் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட காலத்தில் இப்போது சப்-இன்ஸ்பெக்டராக இருப்பவர்கள் அன்று பன்வி மாணவராக இருந்திருப்பார். அவர்கள் பழைய பைல்களை புரட்டிப் பார்த்து முடிவு செய்கிறார்கள். தற்போது அவனுடைய குடும்பம் அவன் இல்லாவிட்டால் நிர்க்கதியாகி விடும் என்ற நிலையிலும் அவர்களை விடக்கூடாது என்று இந்தக் குழு கூறிவிட்டால் அவர்களை வெளியே விடமுடியாது.

ஜெயில் விசிட்டர்ஸ் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலேயும் அரசியல் கட்சி நோக்கம் இருக்கிறது. இந்த ஜெயில் பார்வையாளர்கள் எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது யாருக்குமே தெரியவில்லை. என்ன காரணத்தினாலோ அரசியல் வாதிதளுக்கு அங்கே அதிக இடம் கொடுக்கப்பட்டு அதிகமாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [27th March 1965]

பரோவிலே விடுவது ஒரு சாதாரண விஷயம். அவனுடைய வீட்டிலே எந்தக் கொடுமை நிகழ்ந்தாலும் பரோவில் போக வேண்டுமென்றால் விட வசதி வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால் வேறு சிலர் அடிக்கடி பரோவில் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை என்னால் நிரூபிக்கமுடியும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய அருமைத் தோழர் தூத்துக்குடி கே.வி.கே. சாமியைக் கொலை செய்ததற்காகத் தண்டனை பெற்று உள்ளே இருப்பவர்கள் பல தடவை வெளியே வந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிலே பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி பரோவில் விடுதலை வேண்டுமென்று கேட்டால் மறுக்கப் படுகிறது. இந்தக் கொடுமையை நிச்சயமாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள் முழு நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய உழைப்பு நான்கு சுவர்களுக்குள்ளேயே தங்கிவிடுகிறது. அத்தகைய கைதிகளையெல்லாம் அணைக்கட்டுகள் பாலங்கள் கட்டுகிற வேலைகளுக்கும், பட்டாளத்திற்கும் அனுப்பலாம். சீன ஆக்கிரமிப்பு இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட கைதிகளையெல்லாம் அங்கே போராட அனுப்பினால் அதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் நல்ல உழைப்பு உழைக்கிறார்கள். திருச்சி சிறைச்சாலையிலே நான் பல முறை பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் உழைத்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் தின்பதற்குக்கூட ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. மற்ற மாகாணச் சிறைச்சாலைகளில் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். பம்பாய் சிறைச்சாலையிலே கான்டீன் கூட இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட கான்டீன்களை இங்கும் அமைக்கவேண்டும். அவர்களுடைய உழைப்புக்கு ஓரளவு ஊதியத் தொகையை ஒதுக்கி, அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிற முறையிலோ அல்லது அவர்கள் குடும்பத்திற்குப் பயன்படுகிற முறையிலோ ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு கொடுத்தால் தன்னுடைய குடும்பத்திற்குப் பத்து ரூபாய் போய்ச் செருகிறது என்ற உண்மை நோக்கத்தோடு உழைப்பான். எனவே, அப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திருச்சியில் உள்ள மத்திய சிறையில் கீழே படுக்கை போடுகிறபோது எல்லாம் ஒரே தாராக இருக்கிறது. அங்கு படுத்து விட்டு காலையில் எழுந்திருக்கும்போது கண் பொங்கிப் போகிறது. இந்தக் காலத்தில் அந்தக் கொடுமை வேண்டியதில்லை. ஆகவே சிமெண்ட் அல்லது கல் ப்ளாட்பாரம் போட்டால்கூட போதும். அங்குள்ள பள்ளியில் நல்ல படிக்கிற மாணவர்களைப் பார்த்தோம். தமிழ் ஆர்வத்தோடு அவர்கள் படித்து இப்போது என்ட்ரான்ஸ் எழுதுகிற மாணவர்களைக்கூட பார்த்தோம். அவர்கள் படிப்பதற்கு வசதியில்லை. அதிகமாக புத்தகங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வசதியில்லை, தமிழ் புத்தகங்களின் விலை அதிகமாக இருப்பதால். ஆகவே அங்கு படிக்கிறவர்களுக்கு இலவசமாக புத்தகங்

27th March 1965] [அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சுள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மருத்துவ மனைகளுக்கு கைதிகள் செல்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குத் தக்க மருந்துகளைக் கொடுத்து நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 17வது கோரிக்கையான மீன் வளம் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மீன் வளத் துறைக்காக 222 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் செலவு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது 4 லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மீன் வளத்திற்காக 85 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மொத்த பட்ஜெட்டில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம்தான் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது விளங்கும். அந்த அளவிற்குத்தான் இந்தத் துறையை பற்றிச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான் நிதி இதற்கு அவசியம் என்று கருதுகிறார்கள். உலகத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நிலப் பரப்பு, இரண்டு பங்கு கடல். உலகத்தில் ஜனத்தொகை பெருகுகிறது என்று பயப்படுகிறவர்கள் எல்லாம், கடலைப் பார்த்தால் சமாதானம் அடையலாம். உலகத்தில் நெருக்கடி ஏற்படாத வகையில் இந்தக் கடலை வைத்து சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருந்தும், இப்போது உணவு நெருக்கடி இருந்தும், இந்த மானியத்திற்கு நிதி குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த பட்ஜெட்டில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் தான் நிதி இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் நிதி ஒதுக்கிய நிதி அமைச்சர் அவர்களையோ அல்லது நிதி இலாகாவையோ குறை கூறவில்லை. ஏனென்றால், இந்த இலாகா கொடுத்த பணத்தையே இதுவரை செலவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக, இந்த ஆண்டு நைலான் வலைகளுக்காக 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதில் 8,79,000 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நதி முகங்களில் மீன் பிடித் துறைமுக வளர்ச்சி என்ற இனத்தில் ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கியதில் 11.92 லட்சம் தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீன் உலர்த்தும் வெளி என்னும் இனத்தை (Fishing yard) எடுத்துக்கொண்டால் 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதில் 5 $\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மீன் சந்தைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்தல் என்ற இனத்துக்கு 5 லட்சம் ஒதுக்கியும், 2.37 லட்சம்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆழ்கடல் மீன் பிடித்தல் ஒரு பெரிய திட்டம். வருங்காலத்தில் இந்த மீன் இலாகா வளர்ச்சி அடையவும், அதிகமாக மீன் பிடிக்கவும், அதனால் மீன்கள் வருமானம் உயரவும் இந்த ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டம் மிக அவசியம். ஆனால் அதற்காக பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும் 38,000 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மரான் அக்வேரியம் அதாவது கடல் மீன் காட்சி சாலைக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும் 33,000 ரூபாய் தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்களை நியமிப்பதில் கூட இந்த இலாகாவில் துரிதத்தைக் காணோம். உத்தியோகஸ்தர்களை

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] 27th March 1965

நியமிப்பது இலகுவான வேலை. அதில் கூட குறைபாடு இருக்கிறது, staff scheme for propaganda and planning என்ற இனத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் செலவு செய்யப்படவில்லை. க்ரான்ட் ப்ரோக்ராம் என்று சொல்லப்படும் விரைவுத் திட்டத்தில் கூட 1964-65-ல் 20.41 லட்சம் மூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1965-66-ல் அதற்காக 10.87 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேர் பாதியாகத் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக கொடுத்த பணம் குறைவு; அந்தப் பணத்தையும் முழு அளவில் செலவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், குறிப்பாக கன்னியாகுமரித் தொகுதியில்தான் மீன் உற்பத்தி தலை சிறந்து நிற்கிறது. ஏராளமான மீன், தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகங்கள் வழி ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. நம் மாநிலத்தில் ஏற்றுமதியை அபிவிருத்தி செய்ய ஒரு கவுன்சில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் ஏற்படுத்துவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதில் மீன் ஏற்றுமதிக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற பட்ஜெட்டின் போதே சொன்னேன், மீனவர்களுக்குப் பருத்தி நூல் கொடுக்கவேண்டுமென்று. நைலான் கொடுப்பது பற்றித்தான் இப்போது பெரிய பிரச்சனையாகக் கருதுகிறார்களோ தவிர, பருத்தி நூல் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். சில இடங்களில் பருத்தி நூல் மீனவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. ஏழை மீனவர்கள் நைலான் வாங்கும் நிலையில் இல்லை. சிறிய மீன்களைப் பிடிக்க, கரையோரமாக வரும் மீன்களைப் பிடிக்க பருத்தி நூல் வலைகள்தான் சிறப்பாக வேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி சென்ற தடவை பேசியபோது, அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதுகுறித்து இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. பாடசூகள் வழங்குவது பற்றி என் தொகுதியில் நாலேந்து ஆண்டுகளாக அதற்கு வேண்டிய முன் பணத்தை எல்லாம் கட்டிவிட்டு, காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை. வேறு பகுதியில் உள்ளவர்கள் ஒரு வேளை அந்தப் பாடசூளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் கன்னியாகுமரியில் இருந்து கேட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது.

கன்னியாகுமரியை அடுத்து லீபுரம் என்ற ஒரு சிறிய குடாக் கடல் இருக்கிறது. அங்கு நல்ல முறையில் படகு கட்டும் தளம் ஏற்படுத்தலாம், படகு இயந்திரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அது குறித்தும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு ஒரு மீன் பிடித் துறைமுகமும் ஏற்படுத்தலாம். வெகு நாட்களாகக் கன்னியாகுமரியில் ஒரு படகு இயந்திர பயிற்சி நிலையம் (Bot Training Centre) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் இதுவரை நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

27th March 1965] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

மீனவர்களின் சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் பற்றித் தனியாக ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டும். மீனவர்களின் நிலையை அறிந்து, அவர்களது குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதிகள் அளிப்பதற்கும், இவ்வசப் புத்தகங்கள் அளிப்பதற்கும், உடை போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியம். ஆனால் இது குறித்தும் இதுவரையாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்லமுறையில் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒரு சிலரையே இருப்பதால், எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் போலவே அங்கும் ஏழைகளுக்குப் பயனில்லாத முறையில் நடக்கிறது. ஆனால் மீனவர்கள் ஏழைகளிலும் ஏழைகள். ஆகவே இது, மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மீனவர்களுக்குள் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஒருசிலர் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு எந்த விதமான லாபமும் கிடைக்காத வகையில் அவற்றை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்பையே மீனவர்களைப் பொறுத்தவரை அடிப்படையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும். கொழில் செய்கிற எல்லா மீனவர்களுக்கும் அவர்கள் தலைக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக உரிமை இருக்கவேண்டும். சங்கம் நடத்தும் தொழிலில் வருகிற வருமானத்தை எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கு வைத்து கொடுக்கும் முறையில் கூட்டுறவைத் திருத்தி அமைத்தால்தான் அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும். இல்லாவிடில் ஏழை மீனவர்களுக்குக் கூட்டுறவால் நன்மை கிடைக்காது. இப்போது மீனவர் சமுதாயத்தில் பெரிய பிளவு ஏற்பட்டுக் கட்சிகளாகப் பிரிந்து வாழ்கின்றனர். ஒருவர் ஒரு கட்சியிலே போய்ச் சேர்ந்தால் மற்றொருவர் எதிர்க்கட்சியில் போய்ச் சேருகிறார்கள். கொள்கையில் ஏற்பட்ட வேற்றுமையல்ல. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒரு சிலர் கையில் ஏற்பட்டதால் வந்த பிரிவினை. அதனால் உள்ளூர்க் கலகம் விளைகிறது. ஆகவே மீனவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்தக் கூட்டுறவு முறை அமைப்பைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையான காரியத்தை அரசாங்கம் விரைவாகச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் எனது தொகுதியில் மீன்கள் கிடைக்கின்ற ஒரு இடத்தில் 'பிஷ் மார்க்கட்டிங்' (மீன் விற்பனைச் சங்கம்) ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். ஆனால் அந்தச் சங்கத்தை இப்போது நாகர்கோவிலில் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கன்னியாகுமரியில் ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். அங்கேதான் உடனடி விற்பனை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். மீன் விரைவில் கெட்டுப்போகின்ற ஒரு பொருள். மீன் பிடிக்கப்படுகிற இடத்தில் விற்பனைச் சங்கம் ஆரம்பித்தால் விற்பனை நஷ்டமில்லாமல் நடக்கும். இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆலோசித்துப் பார்த்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[27th March 1965]

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதிப்பிற்குரிய துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யங்கள், உண்மையிலேயே என்னைப் பொறுத்தவரையில் நேரடியாக மிகுந்த அக்கறை கொண்ட மான்யங்களாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு மின் வளத்துறையைப்பற்றியும், சிறைச் சாலைத் துறையைப் பற்றியும், பத்திரப் பதிவுத் துறையைப்பற்றியும், எழுதுபொருள் அச்சத்துறைப்பற்றியும் மான்யங்கள் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எழுதுபொருள் அச்சத்துறை தான் மிகவும் தொடர்பு கொண்ட ஒரு துறை. சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத்துறையில், உண்மையில் சிறைக்கும் எனக்கும் நிறைய பாத்தியதை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றம் துவங்கி 37 மாதங்கள் ஆகின்றன. இந்த 37 மாதங்களில் மொத்தம் 10 மாதங்கள், அதாவது 1962-ல் 4 மாதங்களும் கடந்த வருடம் முதல் மாதத்திலிருந்து 6 மாதமும் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்று அரசாங்க விருத்தினராக இருந்த பாத்தியதை இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறது. அதே போன்று சிறைச்சாலைத் துறை சம்பந்தமாக கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றபடி எங்கள் கட்சியிலுள்ள பல அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இந்தத் துறையைப் பொறுத்த அளவில் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்றாலும், கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள், காலத்தின் அருமையைக் குறித்துச் சொன்னதின் காரணமாக, கொஞ்ச நேரத்தில் சில கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்வது என்கடமை என்று எண்ணுகின்றேன்.

எழுதுபொருள் அச்சத்துறையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. பல லட்சக்கணக்கான, ஏன், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போடுகின்ற அளவிற்கு இந்தத் துறை பெருகிக்கொண்டு வருவது மிகவும் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு 57 லட்சத்து 75 ஆயிரம் பாடப் புத்தகங்களுக்கும், 33 கோடி 73 லட்சத்து 87 ஆயிரம் டிக்கட்டுகளையும் அச்சடித்துக்கொடுத்திருக்கிறது. அதோடு 3,500 தொழிலாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்கின்ற விவரங்கள் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயங்களாக இருக்கின்றன. இன்னும் இந்தத் துறையை நல்ல முறையில் கொண்டு வருவதற்கும், நல்ல முறையில் லாபகரமாக நடத்துவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இன்றைக்கு 3,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் இந்தத் துறையில், இன்னும் இடம் வேண்டும் என்பதற்காக அரிஜன நல இலாகா இயங்கி வருகின்ற இடத்தையும் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போன்று இந்தத் துறையின் பிரிவுகளைப் பிற நகரங்களிலும், திருச்சி, சேலம் போன்ற நகரங்களிலும் ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு வாக்கான்ரப்பட்டியலை அச்சடிப்பதற்கே வெளியில் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது பெருமைப்படத் தக்கதாய் இல்லை. இதையெல்லாம் நமது அச்சகத்திலேயே அச்சடித்துக்கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு நம்முடைய மந்திரிமார்கள் பிற அச்ச

27th March 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கங்கள் எல்லாம் எவ்விதம் நடைபெறுகின்றன என்பதைப்போய் பார்க்கவேண்டும். செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கோடம்பாக்கத்திற்கு போய் வருகிறார்கள். கோடம்பாக்கத்தில் தான் சினிமாத்துறையைச் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக விஜயா கார்டன் இருக்கிறது. வாகினி ஸ்டுடியோ இருக்கிறது. அங்கே சினிமா அதிபர் நாகிரெட்டி அவர்கள் குடும்பத்தார் நடத்தும் சிறந்த அச்சகத்தையும், கனம் (அனந்தநாயகி) அம்மையார் அவர்களின் தொகுதியில் இருக்கும் நமது அரசாங்க அச்சகத்தையும் போய் பார்த்தால், எவ்வளவோ தாரதம்மியங்கள் இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடியும். 'கல்யாணப் பரிசு' படத்தை எட்டு தடவை பார்த்தேன், 10 தடவை பார்த்தேன் என்று சொல்லுகின்ற செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நாகிரெட்டியாரின் அச்சகத்தை ஒரு முறையாவது போய் பார்க்கவேண்டும். அதில் இருக்கின்ற சிறந்த அம்சங்களை எல்லாம் கண்டறிந்து நமது அச்சகத்திலும் அதற்கேற்றவாறு மாற்றம் செய்ய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அமைச்சர் அவர்களுக்கிருக்கிறது. குறிப்பாக நான் கூற விரும்புவது, நமது சர்க்கார் அச்சகத்திற்கு ஆந்திர சர்க்கார் சுமார் 5 லட்சம் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. 1963 மார்ச் 1-ம் தேதி வரை மூன்று வருடங்களிலிருந்து ஆய் வருடங்கள் வரை கொடுக்கவேண்டியது 1 லட்சத்து 25 ஆயிரத்து 370 ரூபாய். மூன்று வருடங்களுக்குக் குறைவாக இருக்கின்ற வருடங்களில் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டியது 3 லட்சத்து 85 ஆயிரத்து 668 ரூபாய். இவ்விதம் சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நமக்கு ஆந்திர சர்க்கார் அச்சடித்த வகையில் கடனாகத் தரவேண்டியிருக்கிறது. கடைசியாக 1964 செப்டம்பர் முடிவு வரை, 3 வருடம் முதல் 6 வருடம் வரை கடனாகக் கொடுக்க வேண்டியது 2 லட்சத்து 63 ஆயிரம் ரூபாய், மூன்று வருடங்களுக்கு குறைவாகக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டியது 1 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய். இவ்வளவு ரூபாய் ஆந்திர சர்க்கார் நமக்குக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. வரி கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக நம்முடைய திருப்பதி பஸ்களை எல்லாம் அவர்கள் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இவ்வளவு பெரிய பாக்கியை நாம் வசூல் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. வரி கொடுக்கவில்லை என்று நம்முடைய பஸ்களை அவர்கள் பிடித்து நிறுத்துகிறார்கள் என்றால், அவர்களிடமிருந்து ஏன் இன்னும் இந்தப் பாக்கியை வசூல் செய்யவில்லை என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே போன்று தான் இன்னும் எவ்வளவோ தகவல்கள் இருக்கின்றன. பாரதியார் புத்தகம், 1951-ல் 29 ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. அதில் இன்னும் 11 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாகாமல் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. அதே போன்றுதான் "இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்" அச்சடித்ததில் 39 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று பல ஷீவரங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் மீண்டும் திரும்பத் திரும்பத் தவறுகள் ஏற்படாமல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [27th March 1965]

சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை, பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உதாரணத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். கோயம்புத்தூர் சிறைச்சாலையில் 1955-ம் வருடம் பெண்களுக்கான ரவிக்கைகள் 2,100 தயாரிக்கப்பட்டன. தலையணை உறைகள் 3,000 தயாரிக்கப்பட்டன. 1955-ல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த ரவிக்கைகளும், தலையணை உறைகளும் இன்னும் அப்படியே 10 வருட காலமாக கோயம்புத்தூர் சிறைச்சாலையில் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. சர்க்கார் இவ்வளவு தாலுமாருக நடந்துகொண்டதற்கு என்ன சமாதானத்தைச் சொல்லப் போகின்றார்கள்? பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் தயாரித்த ரவிக்கைகளை இனி பயன்படுத்த முடியுமா? தலையணை உறைகள் சரியாக இருக்குமா? இந்தத் தாமதத்திற்கு, தவறுக்கு என்ன காரணங்கள்? இந்த ஊர் (சென்னை) சிறைச்சாலையில் மரச்சாமான்கள் தயார் பண்ணுவதற்காக பலர் மெஷினரிகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஹாஸ்ட் மேட் பேப்பர் தயார் செய்வதற்காகக் கருவிகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள். 36 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கும் இந்தக் கருவிகள் எல்லாம் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இன்னும் சோம்பேறித்தனமாக கிடந்து கொண்டிருக்கின்றன, முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இது போன்ற எத்தனையோ விவரங்களைச் சொல்ல முடியும். சிறைச்சாலை கணக்குகளை எல்லாம் பதிசோதனை செய்த போது 4½ லட்சம் ரூபாய்க்கு சரியான கணக்கு விவரங்கள் இல்லை—இதில் சிறை அதிகாரிகள் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்க வேண்டாமா? கைதிகளைக் காவலில் வைப்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளில் 4½ லட்சம் ரூபாய்க்கு விவரங்கள் இல்லை. ஜாக்கிரதை குறைவு நடந்துள்ளது. சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் சரியானபடி கணக்கு வைக்கப்படவில்லை என்று தணிக்கைக் குழு பெரிய அளவில் கண்டித்திருக்கிறது.

“The charges for supervision, depreciation on assets were not taken into account in fixing the cost of the articles

என்று ஒரு பொருளினுடைய உற்பத்தியைப்பற்றிக் கணக்கிடுகிற நேரத்தில் சரியானபடி கணக்கிடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்னை சிறைச்சாலையைப் பொறுத்த வரை, மேல் கட்டிடங்களில் மேலேயுள்ள சுவர்கள் எல்லாம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த அறையின் நிலைமை அப்படித்தான் இருந்தது, தலைக்கு மேலே கட்டிடத்தில் பெரிய கிறல் விழுந்திருந்தது. மதுரையில் பள்ளிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்த சம்பவம் மாதிரி இங்கும் நடந்துவிடக் கூடாது என்பதை நாம் கவனத்தில் எடுத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிறைச்சாலைகள் அச்சகம் வேறு தனியாக இருக்கிறது. இதிலும் 2½ லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் ஏன் இதை மற்ற சிறைச்சாலைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கக் கூடாது? இதை விஸ்தரித்தால் அங்கு வருகின்றவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியும். இப்போது என்ன நடக்கிறது?

27th March 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மாவு அரைப்பது, மாத்தை அறுப்பது போன்ற வேலைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கேட்டால் அவரவருக்கு எதிலே திறமையோ, விருப்பமோ அந்த வேலைதான் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் நடைமுறையில் அப்படி இல்லை. அங்கு கொடுக்கப்படுகிற உணவைப்பற்றி கேட்டால் நன்றாக உணவு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு கொடுக்கப்படுகிற ஆரிசியோ, உணவோ முறையானதல்ல. அங்கிருக்கின்ற வார்டர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. எல்லோரும் 8 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், இவர்கள் 16 மணி நேரம், 17 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும். காலை 9 மணிக்கு வேலைக்கு வந்தால் 3 மணிக்கு வெளியே போகலாம். மாலை 4 மணிக்கு உள்ளே வந்தால் காலை 11 மணிக்கு வெளியே போகலாம். விடியற் காலையில் வேலைக்கு வரவேண்டும், அப்போது பிள்ளை உறக்கத்தில் இருக்கும், அதே போன்று வேலை முடிந்து விட்டுக் குப்போகும்போது பிள்ளை தூங்கவிடும். இவர் தான் உன்தகப்பனர் என்று தாய் 5 வயது குழந்தைக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பரிசாபகரமான நிலை ஏற்பட்டதை அங்குள்ள வார்டர் ஒருவர் கூறினர். ஆகவே இந்தச் சிறைச்சாலைகளில் வார்டர்களின் வேலை நேரத்தை மாற்றி அமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்திலே நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லுவேன். சிறைச்சாலை கொலைகாரர்களையும், குற்றவாளிகளையும் வைத்திருக்கும் இடம் என்பதற்குப் பதிலாக அரசியல்காரர்களைப் பழி வாங்கும் இடமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இன்றைய தினம் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். அரசியல் கைதிகள் கைனிலங்கிட்டு அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். இதற்கான விதி முறைகள் “The Madras Prison and Reformatory Manual—Volume II” என்ற புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

“A convicted prisoner shall not be handcuffed unless there is reasonable expectation, either from the heinous nature of the crimes with which he is charged or from his character or behaviour that such person will use violence or will attempt to escape or that an attempt will be made to rescue him”.

என்று இப்படி விதி முறை இருக்கிறது. இந்த விதி முறைப் படியோ வேறு எந்த விதி முறைப்படியோ அல்லாது தலைமைக் கழகச் செயலாளர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்ட நேரத்தில் கைனிலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். இது நாகரீகமுடைய சர்க்காருக்கு, பண்பாட்டில் ஊறிய சர்க்காருக்கு கௌரவமான செயல், பெருமை தரும் செயல் என்று யாரும் நிச்சயமாக நினைக்க முடியாது. உண்மையிலேயே சிறைச்சாலை கொலைகாரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்மான இடமாக இல்லாமல், அரசியல்காரர்களைப் பழிவாங்கும் இடமாக வைத்துக்கொண்டால் அரசியலில் நிபாயமான உரிமைகளை மக்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக மக்கள் தலைவர்கள் சென்று திரவேண்டிய யாத்திரைத் தலமாக, திருத்தலமாக மக்கள் எண்ணக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும். வெள்ளைக்

11-00
a.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [27th March 1965]

காரன் காலத்தில் எப்படிச் சிறைச்சாலையை ஒரு அடக்குமுறை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார்களோ, அதே முறையில் சிறைச் சாலையை அடக்குமுறை இயந்திரமாகக் கருதி எங்கள் கருணைநிதியைச் சிறைச்சாலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். கொலைகாரர்களும், குற்றவாளிகளும் இருக்கிற இடம் என்பதற்கு பதில் மாற்றுக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குக் குத்தகம் விளைவிக்கிற அடக்குமுறை இயந்திரமாகச் சிறைச்சாலை பயன்படும் முறையில் செய்வார்களானால், மக்கள் நிச்சயமாக, ஏன் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், சிறைச்சாலையைத் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகச் செல்லக் கூடிய யாத்திரை ஸ்தலமாக, புண்ணிய ஸ்தலமாக எண்ணக் கூடிய அளவுக்குச் செய்துவிடக் கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய முறைகளெல்லாம் மாறவேண்டும். குற்றங்கள் குறைந்து, கைதிகளெல்லாம் திருந்திய நிலையில் சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி பெறும் வகையில் நமது வழிமுறைகள் மாறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : As the Demands have to be put to vote at 1 p.m. and as a large number of hon. Members have to participate in the discussion on those Demands, I now fix a time-limit of five minutes for each hon. Member.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யங்களை வாவேற்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கடல் பகுதி ஏறக்குறைய 620 மைல். அது நம்முடைய தேசத்தில் இருக்கிற பகுதியில் மூன்றில் ஒரு பாகம். இது பத்தில் ஒரு பகுதி ஜனத்தொகைக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு வாய்ப்பு. கடலை நம்பி இருக்கின்ற பணிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு அடையாளம்.

இப்போது மீன் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவு. சென்ற வருஷத்தை விட 10 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இருந்தாலும், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது. கடந்த பத்து வருஷமாக இந்தத் துறைக்குச் செலுத்தக் கூடிய கவனம் குறைவாக இருந்தது. அதை ஈடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு விரிவான திட்டம் தேவை. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள் ஏழைகள். இந்தத் தொழில் சுஷ்டம் நிறைந்த தொழில், ஆபத்து நிறைந்த தொழிலும் கூட, ஏறக்குறைய 620 மைலுக்கு எல்லா குக்கிராமங்களிலும், உள்நாட்டிலும், கடலோரத்திலும் மீன் பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு என்ன பொருளாதார நிலைமை கிடைத்திருக்கிறது, நிலம் இருக்கிறதா, வீட்டு வசதி இருக்கிறதா, கல்வியில் எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலனை செய்ய உயர் நுணுக்கக் குழு ஒன்று, அதிகாரப் பற்று அற்றவர்களையும் அதிகாரிகளையும் கொண்ட குழு அமைத்து, அது எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டு, ரிப்போர்ட் செய்து, அதற்கு மேலே முறைப்படி தீர்க்கமான பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு என்ன வசதி செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யலாம்.

27th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தான் அறிந்த மட்டில் இருக்கக் கூடிய பெரும் பகுதி, கடலோரப் பகுதி, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள். ஒரு சிறு பகுதியினருக்குக் கூட, தான் இருக்கும் நிலம் தனக்குச் சொந்தமாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த நிலத்திற்குப் பட்டா இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை பெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய தக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

திருச்செந்தூர் பகுதியில் புன்னக்காயல் பகுதியை ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் சிறு துறைமுகமாக அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மீன் பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதைத் துறைமுகமாக அபிவிருத்தி செய்யும்போது அதை மீன் பிடி துறைமுகமாகவும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மணப்பாடு பகுதியில் பேக்வாட்டர்ஸைப் பயன்படுத்தி அதையும் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். பெரியதாழை என்ற இடத்தில் கற்கோட்டை போல பெரிய பாறை இருந்து கோட்டையாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த இடத்திலும் மீன் பிடிக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த முயற்சியோடு கூட கடற்பாறையில் ஒரு பாதியை உடைத்து விட்டால் வழி திறந்து எல்லாப் பாதுகாப்பு களும் உள்ள சிறு துறைமுகமாக அதை ஆக்க முடியும்.

புன்னக்காயலில் குளிர்ப்பதன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். சந்தோஷம் தான். அமலிநகர், ஆலந்தலை, பெரிய தாழை, மணப்பாடு போன்ற பகுதிகளுக்கும் குளிர்ப்பதன ஏற்பாடு தேவை. இந்தச் சாதனங்களை உபயோகிக்கும் கடல் பகுதிகளுக்கு மொபைல் வேனில் ஐஸை வைத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுக்க உதவி செய்யலாம். திருச்செந்தூரில் கூட்டுறவு முறையில் துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தனியான போட் வேண்டும். அவர்கள் மெக்கனைஸ்ட் போட் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

ஊர்தோரும் ஃபிஷர்மென்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி இருக்கிறது. சாதாரணமாக, நைலான் கடன் பெறுவது, மான்யம் பெறுவது என்ற ஒரு வேலையைத் தான் பார்க்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எல்லாக் கூட்டுறவு மீனவர் சங்கங்களையும் தொழில் கூட்டுறவுகளாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். சில சிறு கைத் தொழில்கள் மூலமாக, ஆண்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் சகோதரிகளுக்கும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அச்சுத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் பணி செய்யப் புதிய பல ஆட்களை எடுக்கும் சந்தர்ப்பம் வருகிறது. கால் கை இழந்தவர்கள், அங்கலினைமாக இருக்கிறவர்கள் சென்னையில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொள்ளும் நிலைமை இருக்க

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [27th March 1965]

கிறது. அந்தத் துறையைக் கலந்து இப்படிப் பட்டவர்களில் ஏராளமான பேர்களுக்குத் தொழில்வாய்ப்புக் கிடைக்கும் முறையில் அச்சத் துறையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

இப்போது ஒரு நாளில் நடக்கும் விவாதம் இவைகளை அச்சிட்டுக் கொடுக்கும் முறையைப் போல தாங்கள் தாங்கள் பேசிய பேச்சுக்களையும், கேட்ட கேள்விகள், அதற்கு உரிய பதில்கள் எல்லாவற்றையும் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தொகுந்து எல்லோருக்கும் காப்பி கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் இருக்கக் கூடிய சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆஃபீஸ்களிலே குரும்பூர், ஆழ்வார் திருநகரி, சாத்தன் குளம் போன்ற இடங்களில் இருக்கக்கூடிய சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆஃபீஸ்கள், ரிப்பேர் வேலைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பல கட்டடங்கள் சொந்தமாக இருந்தாலும், அவைகள் பழுது அடைந்திருக்கின்றன. அவைகளைப் பழுதுபார்த்து, துப்புராவு ஆக்க வேண்டும். பத்திரம் எழுத வருகிறவர்கள் தங்கக் கூடிய விடுதிகள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை. அவைகளுக்கு மின்சார வசதி தேவை. இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மீனவர் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் இன்னும் இப்போது இருக்கக் கூடிய உணவு நிலைமையைக் கருதினால் பனை மரப்பொருளையும் மீனையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளையும் அவரே பிரேரேபிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்கு தீர்க்கமாக, திடமாகப் பல கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, உணவுத் துறையில் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களை, கஷ்டங்களைப் போக்க இந்தத் துறையை வெகுவாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சிறைக்குச் சென்றவர்கள் இப்போது உள்ள அனுபவத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சென்ற காலத்தில் சிறை சென்றவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்தது என்று இந்தச் சபையின் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். விசாரணையில் இருக்கிற கைதிகளாக இருந்தாலும், அரசியல் கைதிகள் சித்திரவதைக்கு ஆளாவார்கள். க்யூ வரிசையில் நின்று மல ஜலம் சுழிக்க அரை நிமிஷம், ஒரு நிமிஷம் என்று நேரத்தைக் குறித்துக் கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. சிறையில் நளீன கக்கூஸ் கள் தேவை என்று இப்போது கக்கூஸ் வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சிறைக் கைதிக்கு கத்திரிக்காய்க் துண்டு கிடைக்க வேண்டுமென்றால் ஓடை அல்லது குளத்தில் மீன் பிடிக்கத் துருவிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் போல தடவிக்கொண்டிருப்பார்கள். அரை மணி குறைந்த பட்சம் உரி, நெல், கல் இவைகளைப் பொறுக்கி வைத்துச் சாப்பிடவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. மிதந்துகொண்டிருக்கிற மினகாய் வற்றல் தூளைப் பொறுக்கி விட்டுச் சாப்பிட்டால் தான் வயிற்று அடைச்சல் இல்லாமல் இருக்கும். அத்தகைய கஷ்டங்கள் இருந்த காலம் உண்டு. அந்த

27th March 1965] [தரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

நிலைமைக்கு இன்றையதினம் சிறைச்சாலை மாற்றியிருக்கிறது என்றாலும்கூட, சிறைச்சாலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வெளியில் வரும்பொழுது, தொழில் கற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் புனர் வாழ்வு பெறுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும். திருநெல்வேலியில் இருக்கக்கூடிய 'டிஸ்சார்ஜ் பி ரிஸனர்ஸ் எய்டு சொசைடி' மாநில சங்கத்திலிருந்து உதவி பெற்றுத் தான் உதவி செய்ய வேண்டியிருப்பதால், தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாகாண சங்கத்தில் எந்த அளவுக்குப் பண நிலைமை இருக்கிறதோ, அதைப் பொறுத்து, அந்தச் சங்கத்திற்கு உதவி செய்து, ஜெயிலிலிருந்து வெளியே வருபவர்களுக்குச் சங்கத்தின் மூலம் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. சாகவ செட்டி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரிஜிஸ்டிரேஷன் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று முதலிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில், குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் ஆரணி, ஊத்துக்கோட்டையில் இருக்கும் சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசைப் பற்றி ஒரு சில ஆண்டுகளாகச் சொல்லிவந்தும், ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆரணி கிராமத்தில் சுமார் 60, 70 வருஷ காலமாக ஒரு சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அசௌகரியமான தனியார் இடத்தில் அந்த ஆபீஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டுமென்று பல முறை மனுக்கள் கொடுத்தும், நேரில் சொல்லியும், இதுவரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதைத் தயவுசெய்து சர்க்கார் கட்டடமாக ஒரு கட்டடத்தை அமைத்து, அங்கு போகும் மக்களுக்குச் சௌகரியம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கூட்டுறவு இலாகாவில் கடன் வாங்குவதற்கு 'என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட்' வாங்குவதற்கு சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசுக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. சென்ற இடத்தில் அது கூடிய சீக்கிரம் கிடைத்தால் ஒழிய, மற்றபடி செண்டிரல் பாங்கில் கடன் வாங்குவது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து, கூட்டுறவு இலாகாவிற்குக் கொடுக்கவேண்டிய சர்டிபிகேட்டுக்களை சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸிலிருந்து தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஆந்திராவில் இருந்து சில கிராமங்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்கள் அதற்கு முன்பு சத்தியவேடு சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆகவே, பழைய ரிகார்டுகளெல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்றால், 1960-வது வருஷத்திலிருந்துதான் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு ஆபீசில் கிடைக்கிறது. அதற்கு முந்திய வருஷங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஆந்திரா ஆபீஸுக்குப் போய் தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அதைச் சாதாரணமாகக் கொடுப்பதில்லை. குறைந்தது ரூ. 100 செலவழித்தால் ஒழிய ஒரு என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட் வாங்க

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [27th March 1965]

முடியாத நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. நம்முடைய கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், அந்த ரிகார்டுகளுடைய நகலை எடுத்து நம் முடைய ஆபீசில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமாக மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் பார்த்த அளவிலே அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சௌகரியம் ஒன்றுமே அங்கு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. மீனவர்களெல்லாம் சமுத்திரக் கரையிலே சிறு குடிசைகளில் வாழ்ந்துகொண்டு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த இலாகா அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதியில் ஏதோ செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதையும் கவனித்து, முக்கியமாக ஆரம்பாக்கம் பகுதியில் இருக்கும் மீனவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் துறையைப் பொறுத்த வரையில், கிராம அதிகாரிகளுக்கும் சரி, நாலுகா ஆபீஸ்களுக்கும் சரி, 'பாரம்ஸ்' சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. எந்த பாரம் கேட்டாலும் இல்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி பல முறை நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். பாரம்களை அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்க விற்பனை நிலையத்தில் சட்டப் புத்தகங்கள் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. எந்த சட்டப் புத்தகத்தைக் கேட்டாலும் 'அவுட் ஆப் ஸ்டாக்' என்றே ஒரே பதிலைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அரசாங்க சட்டப் புத்தகம் யார் போய் கேட்டாலும் உடனே தயாராகக் கிடைக்கவேண்டும். குறிப்பாக, கூட்டுறவு சட்டப் புத்தகம், பஞ்சாயத்து ஆக்ட் இப்பேர்ப்பட்ட சட்டப் புத்தகங்கள் அவ்வப்பொழுது தீர்ந்துவிட்ட உடனேயே மறுபடியும் சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வேண்டியவர்களுக்குச் சட்டப் புத்தகங்கள் உடனுக்குடன் கிடைக்கும்படி ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் பல தடவை சென்று கேட்டபொழுது, என்ன கேட்டாலும் 'அவுட் ஆப் ஸ்டாக்' என்ற ஒரு பதில்தான் கிடைத்தது. வேறு ஒன்றும் பதில் கிடைப்பதில்லை.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டால் பயன் இல்லை. என்ன ஆக்ட் கேட்டார்கள், என்ன ஆக்ட் இல்லை என்று சொன்னால் தான், உடனே 'செக்' பண்ண முடியும்.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : பஞ்சாயத்து ஆக்ட் அண்டு ரூல்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டேன். அங்கு ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். கூட்டுறவு சட்டம் வேண்டும் என்று கேட்டேன். அதற்குக் கூட, ஸ்டாக் இல்லை என்று பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். 'மெட்ரூஸ் டிடைல்டு ஸ்டாண்டர்டு ஆப் ஸ்பெலிபிகேஷன்' என்ற புத்தகத்தைக் கேட்டேன். அதுவும் கூட இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்து சட்டப் புத்தகங்களையாவது அங்கே எப்பொழுதும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27th March 1965] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு 'லெட்டர் ஹெட்ஸ்' பிரிண்டு செய்து கொள்ள ஒரு பிராக் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு லெட்டர் எழுதியிருந்தேன். உடனே எனக்கு ஒரு பதிலும் வந்தது. கூடிய சீக்கிரம் தயாரிக் கப்படும், வந்துவிடும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டும், இரண்டு வருஷங் கள் ஆகியும், இது வரையில் கூட வேறு ஒன்றும் பதில் வரவில்லை. சட்டசபைக் கூட்டங்களுக்கு வரும்பொழுது அந்த செக்ஷனில் போய் 2, 3 'பேடுகள்' வாங்கிக் கொண்டு போகிறோம். சட்டசபை மெம்பர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு நிறைய பொறுப்பு இருக் கிறது. அதற்கு வேண்டிய 'லெட்டர் பேபர்ஸை' அரசாங்கம் ஏன் அவர்களுக்கு இலவசமாக சப்ளை செய்யக் கூடாது என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வாரத் தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். ரிஜிஸ்டிரேஷன் சம்பந்தமாக, என்னுடைய தொகுதியிலே சேத்தியாதோப்பு என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஸப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் இல்லாமல் மக்கள் வெகு நாட்களாக கடஷ்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி 10 மைல், அப்படி 15 மைல் தூரத்திலுள்ளவர்கள் புவனகிரி, கம் மாபுரம் ஆகிய இடங்களுக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சேத்தியாதோப்பில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 'ஜெயில்ஸ்' பற்றிப் பேசும்பொழுது, அதில் ரொம்பக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் போய்ப் பார்க்கவில்லை என்றெல்லாம் எதிர்கட்சி கனம் அங்கத்தினர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைவிட நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட சபையிலுள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள், கவுன்சிலில் உள்ள எம். எல்.சி.-க்கள் எல்லோரும் கூட, ஏகமனதாக 4, 5 பேர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழு மாகாணம் பூராவும் உள்ள ஜெயில்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, குறைபாடுகள் என்னென்ன, எப்படி எப்படி இருக்கின்றன என்பது பற்றி ஒரு ரிபோர்ட்டு அனுப்பினால், அதைப் பரிசீலனை செய்து செம்மைப் படுத்த முடியும். ஆகவே, அம்மாதிரி ஒரு குழு அமைப்பது உசிதமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய புவனகிரித் தொகுதியில், குறைந்தது 50 மைல் நீளத்திற்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் மீனவர்கள் வசித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். சமூகத்தில் மீனவர்கள் ரொம்பவும் ஏழை எளிய மக்களாகக் கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர் களுக்கு முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், அவர்களுக்குப் பல சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களு டைய தொழிலை நடத்துவதற்கு சமுத்திரக்கரை ஓரமாக ரோடுகள் இல்லாமல், ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரோடு

[திரு. அ. மாமச்சந்திர ராயர்] [27th March 1965]

வசதி செய்து கொடுத்து, அவர்கள் தலைச்சுமையை தூக்கித் கொண்டு வந்து வியாபாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தை 'பிஷ்ரீஸ்' துறைமுகமாக ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொல்லி, அங்கு 5, 6 மாதங்களுக்கு முன்பாக கனம் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய்து, ஒரு துறைமுகம் கட்டப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீன் அளவில்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கடலூரில் வைத்திருக்கிறார்கள், அது மாதிரி பரங்கிப் பேட்டையிலும் மீன் அளம் ஏற்படுத்தி, குளிர்சாதனமும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டேஷனரி அண்ட் ப்ரிண்டிங் என்பது பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது எம்.எல்.ஏக்களுக்கு, சட்ட மன்ற கனம் உறுப்பினர் ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னது போல, லெட்டர் ஹெட்கள் போட்டுக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. வெறுமனே ப்ளாக்குகள் போட்ட லெட்டர் பேடு கொடுப்பதைவிட, மெம்பர்களுடைய பெயர், விலாசம் இவற்றைக் குறிப்பிட்டு, ஒரு வருஷத்திற்குப் பத்துப் பேடுகள் என்று, ஒரு பேடில் 100 காகிதங்கள் கொண்டதாகச் செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதோடு கூட என்வலப்பதும், From address போட்டுக் கொடுத்து விட்டால் மிக்க உதவியாக இருக்கும். இதையெல்லாம் செய்துதான் ஆக வேண்டும், மெம்பர்களுடைய கௌரவத்திற்காக. அப்படிச் செய்தால் அது போற்றத்தக்கதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறை மானியத்திலே, கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக எங்கள் கோரிக்கை, தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமா என்பது. அன்னிய நாட்டவன் காலத்தில் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தண்டனையை அவன் வைத்திருந்தான். கத்திரிக்காயைத் தேடிப்பார்த்தோம் என்றார்கள். நாங்கள் இப்பொழுது முள்ளங்கியைத் தேடிப்பார்ப்பதைச் சொல்ல வரவில்லை. க்யூ வரிசையில் நிற்க வேண்டிய நிலை இருந்தது என்பதை சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் 1930-ல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதற்குப் பதிலாக இன்றைக்குக் காலையில் சிறைச்சாலையில், ஓட்டப் பந்தயத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். லெட்ரின் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது தான் முக்கியமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஜெயில் மான்யுவலைப் பார்த்தால், இந்த அரசாங்கம் பல விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த விதி முறைகளைச் செயல் படுத்தவில்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. சுகாதார அமைப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்லுகிறோமே 'அல்லாது, வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சிறைச்சாலை

27th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

களிலுள்ள கைதிகளுக்கு சம்பள விதித முறையை பழைய ரீதியிலிருப்பதைப் பரிசீலிக்க விதிமுறைகளை நன்றாக அமைக்க, 1950-வது ஆண்டில் சர்க்காரே ஏற்படுத்திய ஒரு குழு அதைப் பற்றி பரிசீலித்துப் பரிந்துரைகள் கொடுத்திருக்கிறது. அதை பற்றி வேற்றும் முறையில் வேஜஸ் சிஸ்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக சிறைச்சாலைகளில் இருக்கும் கைதிகள் அப்படியே நிறுத்திவிடப்படாமல், வெளியே வரும்போது மாறிச் செல்ல வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரளும் பரிசீலித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாக முறையைச் சிறைச்சாலைகளில் ஏற்படுத்தலாம் என்கிற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இன்னொரு முறை, open air jail system வேண்டும் என்பது. இந்த இரண்டையும் சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். classification of prisoners. லே habitual offenders - களா அல்லது அரசியல் குற்றவாளிகளா, என்று பாகுபாடு செய்து, அப்படிப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டவர்களோடு இல்லாமல் இருந்தால்தான் நல்ல கைதிகள் நல்ல முறையிலே வெளியே வரமுடியும் என்கிற கருத்தைப் பல குழுக்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இன்னும் செயல்படவில்லை. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கைதிகளுக்கு விலங்கு இடலாமா, இடக்கூடாதா என்பது ஒரு கொள்கைப் பிரச்சினை. அது நீண்ட நாளாகவே கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிற ஒரு பிரச்சினை. காந்திஜி அவர்களே தன்னுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றிலே எழுதியிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கைவிலங்கிட்டுச் சென்றபோது, ஒரு நண்பர் ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்து அதை மறைத்துக் கொள்ளச் சொன்னார்கள் என்று வேதனையோடு எழுதியிருக்கிறார்கள். அது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் நடந்தது. இன்னும் பண்டித நேரு அவர்கள், கைவிலங்கிட்டு, அதில் சங்கிலியைப் பிணைத்து நாய்போல இழுத்துச் சென்றார்கள் என்று தன்னுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்த பிறகாவது அதை மாற்றி அமைக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1957-லே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு சர்க்குலரே வந்தது. அதன் பேரில் அத்தனை மாநில சர்க்காராளரும், நம் மாநில சர்க்காரும் போலீஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை மாற்றி இருக்கிறார்கள். யார் யாருக்கு எந்த எந்த நேரத்தில் விலங்கு இட வேண்டும் என்று ப்ரிசன் விதிகள் அமைக்கப்பட்டன. அந்த விதிகள் அத்தனையும் செயல்படுத்தப் படவில்லை என்கிற குற்றங்கள் சாட்டை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இன்றைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே விலங்கு போடுகிறார்கள். மற்ற அரசியல் கைதிகள் மீது பழி வாங்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை விட்டு, மனிதாபிமான உணர்வோடு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்

[திரு. செ. மாதவன்] [27th March 1965]

என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சிறைச் சாலைக்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பேப்பர் டிலிங்ஸ்தான் பெரும்பாலும் செய்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டையில் டிண்டிட்டுகளுக்குக் கிழே கைதிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்களுடைய சொந்த ஊர் அது. அதை இனிமேலாவது பார்க்க வேண்டும். அது பற்றி கேள்வி வந்தபோது அப்படி இல்லவே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் உள்ளபடியே அங்கு சென்றவன், இன்னும் தகரக் கொட்டகையில்தான் வெயிலிலும், மழை காலத்திலும் கைதிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மழை காலத்தில் அங்கே அரை அடித் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கிறது. கைதிகள் இரவு பூராவும் உட்கார்ந்து கொண்டே இருக்கும் பரிதாப நிலையைப் பார்த்தேன். ஆகவே, அப்படி இல்லை என்று சொல்வது பொருத்தம் இல்லை. கேள்விகள் போடுகிறோம் என்றால், அந்த முறைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று தான்.

மீனவர்கள் பொறுத்த வரையில், ஆதி திராவிட மக்களுக்குச் செய்வது போல, இவர்களுக்கும் வீடு கட்டும் திட்டம், இடம் கொடுக்கும் திட்டம் இவை அமுலாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான பரிசீலனையைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினை பல முறை இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓரப் பகுதியில் உள்ள மீனவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மீனவர்கள் வீடுகள் பயலால் சேதம் அடைந்து விடுகின்றன. அதைப் பார்த்து புதிய வீடு கட்டும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பதிவு இலாகா சம்பந்தப்பட்டவரை, திருமணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்ய, அதை ஒரு கொள்கைப் பிரச்சனையாக பல முறை எழுப்பப்பட்டது. அதை பரிசீலித்து எவிய முறையைக் கையாண்டு, எல்லா ஏழைகளுடைய திருமணங்களும் திருமண முறையில் நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். Solitary confinement என்று Section 73, I.P.C. யிலே இருக்கிறது. எந்தச் சிறையிலே கைதிகளைப் பிடித்தவுடன் எப்படி நடத்துவது, தனியாக வைப்பதா, அல்லது மற்ற கைதிகளோடு தொடர்பு இல்லாமல் வைக்கலாமா இல்லையா என்பது கொள்கைப் பிரச்சினை. அது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரச்சினை. அப்படிப்பட்ட முறை இங்கிலாந்திலேயே எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அந்தச் சட்டத்தை எடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் அது இன்னும் இருக்கலாமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். பழிவாங்கும் எண்ணத்தில் செயல்படக் கூடாது. சட்டப்படி ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீசர், நீதிமன்றத்தில் தண்டனை கொடுக்காமல் இருந்தால் கூட இங்கே அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? எங்கள் கட்சி சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர், திரு. கருணாநிதி அவர்களை இன்றைக்கு 'solitary confinement' வைத்திருக்கிறார்கள், திருநெல்வேலியில் வைத்திருக்கிறார்கள். அது ஏன் என்றுதான் புரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை மாற

27th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

வேண்டும். சட்டத்திலே இல்லாதவகையில், தனிப்பட்டவர்களைப் பழிவாங்கும் எண்ணத்தில் இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தை மீறி செயல் பட முன்வருகிறது. வேண்டிக்காரன் கூட அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை அவன் நாட்டில் மாற்றி விட்டான். ஆனால் நம் நாட்டில் இன்னும் வைத்திருப்பது தவறு என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மூன்று மானியங்களையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஸ்டேஷனரி அண்ட் ப்ரிண்டிங், பிஷ்ரின் பத்திரப் பதிவு என்கிற மூன்றையும் ஒன்றாக எடுத்திருக்கிறோம். பல ஆண்டுகளாகவே கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; இவற்றைத் தனித்தனியாக, தனி டிமானடுகளாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று, மூன்றையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்வதில் பேசுவும் நேரம் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. கிடைக்கும் ஐந்து நிமிஷங்களில் எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசுவதும் முடியாது காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், அடுத்த ஆண்டிலாவது இவற்றைப் பிரித்துத் தனித்தனியான டிமானடுகளாகக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏன் இதை நான் கூறுகிறேன் என்றால், உணவுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் இருக்கிறதோ, அதில் பாதி முக்கியத்துவம் இந்த மீன் இலாகாவிற்குக் கொடுக்கவேண்டும். உணவுக்கு மேலும் சத்து கொடுக்கக் கூடியது மீன் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சாப்பிடுகிறவர்களுக்குத் தெரியும் அதன் ருசியும், உயர்வும். அதைச் சரியாகப் பாதுகாப்பதன் மூலம், அதற்கு வேண்டிய அவசியத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம், நம் நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கலாம். நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மீன் இலாகாவை முன்னேற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த இலாகாவிற்குக் கொடுக்கும் தொகையைப் பார்த்தால் அது 1/2 சத விசதம் தான். ஆகவே, அந்த இலாகாவிற்கு அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்கிற காரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். சென்னையிலே மீன் வளர்ச்சியைப் பெருக்க விரும்பும் போது, இங்கே ஒரு 'அக்வேயம்' கிடையாது. ஒரு சிறந்த அக்வேரியம் கட்டப் போகிறோம், அந்நிய நாட்டு உதவிகூடக் கிடைக்கும் என்று முன்பு மீன் இலாகா அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், நடைமுறையில், இன்றைக்கு அது வருமா, வராதா என்பது பற்றி ஒரு வார்த்தையும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் குறிப்பிடவில்லை? கொடுக்க வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டார்களா அல்லது இனிமேல் கொடுக்கப்படுமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்குமாறு சென்னை நகர மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், சென்னை தலைநகரம். அதிலே இப்படிப்பட்ட இடங்களையெல்லாம் அமைத்தால் தான் உள்நாட்டு மக்களுக்கும் சரி, வெளிநாட்டவர்களுக்கும் சரி, மீனினுடைய முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய சக்தி இருக்கும், அதைக் கண்டு களிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். இரண்டு லட்சம் ரூபாய்ச் செலவிலே செய்யப்போகிறோம் என்று சொன்னதைத் துவங்கி, இன்னும் அதிகமாகச் செலவழித்து,

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [27th March 1965]

கிழக்கு நாடுகளிலேயே சிறந்த அக்வேரியம் சென்னையிலே இருக்கிறது என்ற பெருமையைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று நான்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் இலாகாவின் பல புது முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாப்பளோ படகுகளினால் மீனவ மக்களுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதிக மீன்களைப் பிடிக்க முடியும் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும், இன்னும் அதிகமாக மக்கள் மத்தியிலே பரவச் செய்யவேண்டும் என்றால், குறைந்த விலையில் அந்தப் படகுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம் ரூ. 1,500 முன் தொகையாகச் செலுத்துபவர்களுக்கு கொடுத்துவிடக்கூடிய ஒரு சலுகையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இன்னும் குறைந்த விலையில் அந்த படகுகளை மீனவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு இதை விரிவுபடுத்த முடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். அப்படிப் படகுகள் கட்டவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது போட் பிஸ்டிங்யார்டு, ராய புரத்திலும் மெரீனாவிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டும் போதாது. இன்னும் அதிகமாகப் படகுகள் கட்டப்படுவதற்கான வகையில் அவை விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். படகுகள் கோளாவில் சில இடங்களில் கட்டுவதற்கு அனுமதிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே படகு கட்டக்கூடிய திறமை படைத்தவர்கள் இருக்கும்போது, கோளாவில் இருப்பவர்களை விடத் திறமை படைத்தவர்கள் இங்கே இருக்கும்போது அவர்களுக்குப் புது முறைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தால் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கும்போது, அவர்களைப் பயன்படுத்தி, அதிகமான படகுகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படி இங்குள்ளவர்களை நாம் ஊக்குவிப்போமானால், கோளாவிற்குச் சென்று, அங்கிருந்து படகு கட்டிக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆகவே, இங்கிருப்பவர்களைக் கொண்டு இங்கேயே படகு கட்டும் திட்டத்தை நடத்த முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விசைப்படகுகளுக்கு ரஸ்டன் இன்ஜின் பொருத்தப்பட்டிருப்பதால், இன்ஜின்கள் சீக்கிரத்திலேயே பழுதடைந்து படகுகள் உபயோகமில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தப் படகுகளை வாங்க மக்கள் முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைக் குறைந்த விலையில் விற்க அரசாங்கம் முன்வருவது நியாயமாக இருக்கும். அந்தப் படகுகளை அப்படியே வைத்திருந்தால் கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு உளுத்துப்போய் உதவாக்கரையாகப் போய் விடும். அதனால், மேலும் பல லட்ச ரூபாய் நாம் நஷ்டம் அடைய வேண்டி நேரிடும். ஏன் அத்தகைய பழுதுபடக்கூடிய இன்ஜின் களைத் தருவித்தார்கள், அவை எப்படிப் பழுது பட்டன என்பதற்கான விளக்கங்களைக் கேட்டு, அதற்கு வேண்டிய நிவாரணம் தேடுவது அவசியமும், அவசரமுமாகும்.

மீன் துறைமுகங்களுக்கு அதிகமாக ஏற்பாடு செய்து மீன் வளத்தை இன்னும் பெருக்கவேண்டுமென்றால், இதைக் காட்டிலும்

27th March 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

அதிக அக்கறை காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மக்கள் நல்ல மீனை, குெகட்டுப் போகாத மீனை, பதப்படுத்தப்பட்ட மீனை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். மீன் விற்கும் இடங்களைப் பார்த்தால் வாங்கவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படக்கூடிய அளவில் மார்க்கெட்களை வைத்திருக்க வேண்டும். மீன் மார்க்கெட்டிற்குள் புகுந்து வெளியே வந்தால், மீன் சாப்பிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் மாறிப்போய், மறு நாள் சைவ உணவு தான் சப்பிட வேண்டுமென்று எண்ணம் வந்துவிடும். மீன் சாப்பிடலாம் என்ற ஆசையே போய்விடும். காரணம், அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் மீன் மார்க்கெட் இருக்கிறது. மீன் கடைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் வைக்க அரசாங்கம் ஏன் இன்னும் முன்வரவில்லை என்று தெரியவில்லை. மார்க்கெட் அமைக்கப்போகிறோம் என்று அறிக் கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எங்கே அமைத்தார்கள்? சென்னையிலே பல தனியார் மார்க்கெட் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காவது கடன் கொடுத்து, நல்ல முறையில் மார்க்கெட்டை அமைத்தால் உள்ளே போய் வெளியே வரும்போது, சுத்தமான இடத்தில் பொருள் விற்கப்படுகிறது என்ற எண்ணம் உண்டாகக்கூடும். வெளிநாடுகளில் விற்கப்படுவதைப் பார்த்தால், அழகாகவும், சுத்தமாகவும் வைத்திருந்து விற்கப்படுகின்றன. வீர சைவனாக இருக்கக்கூடியவருக்கு கூட மீன் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிடும். அளவிற்கு வெளிநாடுகளில் பல இடங்களில் மீன் விற்கப்படுகின்றன. ஆனால், நம் நாட்டில், உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், நல்ல பொருளைக் கூடப் பார்ப்பதற்குக் கொஞ்சங்கூட மனம் வரமுடியாத நிலையில் மீன் கடைகளை வைத்திருக்கிறோம் என்றால், அது மிக மிக வருத்தத்தக்கது. குறிப்பாக, சென்னையில் பல கடைகள் மார்க்கெட்டில் இருப்பதைப் பார்த்தால், மிக வருத்தப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. கடன் கொடுத்தால், மீன் மார்க்கெட் நல்ல முறையில் நடத்தத் தனிப்பட்டவர்கள் முன்வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் மார்க்கெட் கட்டுவது மாத்திரம் போதாது. எல்லாக் கடைக்காரர்களுக்கும் கடன் உதவி கொடுத்து, நல்ல முறையில் கட்டடக்கூடிய நிலைமைக்கு வரவேண்டும்.

கடலா என்னும் ரக மீனை மேட்டூர்ப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அது மிக ருசியுள்ள மீன். அந்த ரக மீனை உள்நாட்டில் இன்னும் பல இடங்களில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, வெளி நாடுகளில் அதற்குச் சந்தைக் கடைகளைத் தேட முடியுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆர். கோவிந்தராஜு நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

மீன் இலாகா என்று தனியாக ஏற்படுத்தி, அதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்து, நல்ல முறையில் அது நடந்து வருவது நம் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியதாகும். உண்மையாகவே, மீன்வார்களுடைய வாழ்க்கை இப்பொழுது நன்றாக உயர்ந்து

[திரு. ஆர். கோவிந்தராஜன் நாயுடு] [27th March 1965]

கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் பிடிக்கின்ற மீன்கள் பல பெரிய நகரங்களுக்கு வர லாரிகள் ஏற்பாடு செய்து வெகு வேகமாகப் பெரிய பட்டணங்களுக்கெல்லாம் வரவழைத்து மீனவர்களுக்கு வருவாய் அதிகமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது இந்த அரசாங்கம். மீனவர்கள் இப்பொழுது பார்ப்பதற்கு நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி புடன் அதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்.

பத்து தினங்களுக்கு முன்பு மீனவர்களுடைய அஸோஸியேஷனுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். அரசாங்கம் மீனவர்களுக்காக மகத்தான வேலைகளைச் செய்து கொடுத்திருப்பதைக் குறித்து அவர்கள் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டதோடு, தேச பக்தியுடன் அவர்களுக்குள்ள சில குறைகளையும் என்னிடம் சொன்னார்கள். சாதாரணப் படகுகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் வ்ஸைப் படகு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களோடு போட்டி போட முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும், விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் கரையோரங்களிலேயே ஏராளமான மீன்களைப் பிடித்துச் சென்று விடுகிறார்கள் என்றும், சாதாரணப் படகுகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிக தூரம் கடலில் சென்று அதிகமான மீன்களைப் பிடிக்க முடியாத நிலையில் இயந்திரப் படகு வைத்திருப்பவர்களால் அதிக நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள் என்றும், இயந்திரப் படகுகள் வைத்திருப்பவர்கள் கரையோரங்களில் மீன் பிடிக்காமல் தொலைவில் சென்று மீன் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யும்படியாக அவர்கள் தீர்மானம் முலமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயந்திரப் படகுகள் மூலம் மீன் பிடிக்கிறவர்கள் கரையோரங்களில் மீன் பிடிக்காமலிருக்க அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யும்படி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். கையினால் தள்ளிக்கொண்டு போகக்கூடியவர்கள், வெகு தூரம் கடலில் செல்லக்கூடிய சக்தி இல்லாதவர்களுக்குக் கரையோரங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான வசதி செய்வதோடு, விசைப் படகு வைத்திருப்பவர்கள் கரையோரங்களில் மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கப் படக்கூடாது என்ற நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நைலான் வலையில் பிடிக்கின்ற காரணத்தால் மீன்கள் தொலைவாகச் செல்கின்றன. ஆகவே, விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் தூரமாகச் சென்று பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மேலும், இயந்திரப் படகுகளில் ஹாரனையும் லைட்டையும் உபயோகிப்பதில்லை. அவற்றையும் அவர்கள் உபயோகிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதிலும் அரசாங்கம் போதிய திட்டம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இயந்திரப் படகுகளை ஓட்டுவதற்குப் பயிற்சி தரப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் ஸ்டைபெண்டு மாதத்திற்கு எண்பது ரூபாய் வீதம், ஆறு மாதம், ஒரு வருஷ காலம் பயிற்சி கொடுப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால், சொந்தக்காரர்கள் ஓட்டப் பல கஷ்டங்கள்.

27th March 1965] [திரு. ஆர். கோவிந்தராஜுலு நாயுடு]

இருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். லைசென்ஸ் உள்ளவர்கள் அதை ஒட்டுவதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மீன் வளர்ச்சித் திட்டம் கிராமங்களிலே அதிகமாக வளர்ச்சி அடையவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், அதற்கு வேண்டிய அளவு பிரசாரம் போதவில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறிய சிறிய குளங்கள் இருக்கின்றன. ஜல வசதி இருக்கிறது. அந்தக் குளங்களில் மீனை விட்டு, அதிக அளவுக்கு மீன் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மீன் வளர்ப்பிற்காக ஒதுக்கி இருக்கும் பணத்தை மேற்படி இலாகா அதிகாரிகளை அனுப்பி அதில் வரும்படியான லாபங்களை, புள்ளி விவரங்களைத் தெரிவித்து பணத்தை அந்த தொகையிலேயே செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. மாதவன் அவர்கள் சிறைச்சாலையில் செய்யப்படவேண்டிய சில சீர்திருத்தங்களை வற்புறுத்தினார்கள். நான் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிறைக்குச் சென்று ஏதோ பெரும் பெரும் கஷ்டங்களை அனுபவித்ததாகச் சொல்கிறார்களே அந்தக் கஷ்டங்கள் ஒரு துளி அளவு கூட குறையவில்லை. வெள்ளைக் காரன் எந்த நிலைமையில் சிறைக்கூடத்தை விட்டு விட்டு போனானோ அந்த நிலையில்தான் இன்றைக்கும் சிறைக்கூடம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அதை மாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறைக்கூடத்தை நிர்வகிக்கும் ரூபரின்டென்ட் அவர்களுக்கோ மந்திரிகளுக்கோ ஏற்படாத காரணம் என்ன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏதோ நல்ல உணவு தரப்படுகிறது, தரமான உணவு தரப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. கைதிகளுக்கு உணவுக்காக கொடுக்கும் பணம் எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வெறும் தண்டனை பெற்ற வி வகுப்பு கைதிக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 85 காசு அளவுக்கு சிறையில் செலவு செய்யப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஒரு சாப்பாட்டுக்கு ரூ. 1.10 கொடுத்தால்தான் நல்ல ஓட்டலில் நல்ல உணவு கிடைக்கிறது. அப்படியிருக்க, இரண்டு வேளை உணவு, ஒரு வேளை கஞ்சி, பகலுக்கு வேர்க்கடலை, வெல்லம் இத்தனையும் 85 காசிலே கொடுத்துவிடுகிறார்கள் இந்த சர்க்கார். 85 காசு அளவிற்குச் செலவிட்டு இதற்குள் நல்ல சத்தான உணவை எப்படி புகுத்திவிட இந்த சர்க்காரால் முடிகிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆக, 85 காசு என்றிருப்பதைக் கொஞ்சம் உயர்த்த வேண்டும். கடும் தண்டனை பெற்ற கைதிக்கு 92 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் உயர்த்தப்பட வேண்டும். 1 ரூபாய்,

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [27th March 1965]

1½ ரூபாய் அளவிற்காவது உயர்த்தினால் தான் ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு உணவு அங்கே வழங்கப்படுவதற்கு வகை செய்யப்பட முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறையில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு வருவார்கள், சிறைக்கூடத்தில் வருகின்றபோது, 'பாடை வருகிறது' என்று கைதிகள் சொல்வார்கள். ஏன் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்கு முதலில் புரியாமலிருந்தது. கடைசியில் பார்த்தால், கைதிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கான சாப்பாட்டுக் கட்டிகளை ஒரு ஸ்டாப்சரிஸ் வைத்து துணியைப்போட்டு மூடி அதை இரண்டு பேர் தூக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போனால் எப்படி இருக்குமோ அந்த முறையிலே அது இருக்கிறது. அதை ஒரு பர்லாங் தூரம் தூக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கால் தடுக்கி விழுந்தால் அத்தனை சோறும் பாழாகிவிடும். அதை மாற்றக் கூடாதா? சாதாரணமாக ஒரு மூடி போட்ட தள்ளுவண்டியில் கொண்டு வரும்படி செய்ய வேண்டும் என்கிற உணர்ச்சி கூட ஏற்படவில்லையே, அக்கறை இல்லையே என்று வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் மக்களுக்கு சுதந்திர உணர்ச்சி ஏற்படக் கூடாது, உரிமை உணர்ச்சி ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகவே சில அடக்குமுறைகளை வைத்திருந்தான். சபையில் பேசும்போது நமக்கு சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிப் பயனில்லை. வெள்ளைக்காரன் அரசியல் கைதிகளை ஐந்து பேர், ஆறு பேர் என்று உள்ளே தள்ளி 12 மணி நேரம் பூட்டி வைத்தது போலவே தான் இன்றைக்கும் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்ப உள்ளே தள்ளப்படுகிற அரசியல் கட்சிக்காரர்களை—வெளியில் இருக்கும்போது நான் முழுவதும் பலருடன் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொண்டும், எழுதிக் கொண்டும் இருந்தவர்களை—மாலை 6 மணிக்கு உள்ளே தள்ளிப் பூட்டினால் காலை 6 மணிக்குத் தான் பூட்டைத் திறக்கிறார்கள். 6 மணி என்பதை எட்டி மணி, 9 மணிக்கு உள்ளே தள்ளினால் என்ன கெட்டுவிடப்போகிறது? சுதந்திரம், சுதந்திரம் என்பதைச் சொல்லிவிட்டால், எட்டில் எழுதிக் காட்டி விட்டால் இனித்து விடாது, மகிழ்ச்சி தந்துவிடாது. சர்க்கரை என்று எட்டில் எழுதினால் எப்படி இனிக்காதோ அப்படித்தான் இன்றைய தினம் நாம் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்வதனால் மட்டும் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தராது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை. உடனடியாக ஜெயில் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் வெள்ளைக்காரன் குளிர்ப் பதன சாதனங்களை எல்லாம் சிறைக்குள் அளித்தான். இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளைப் பார்க்கப்போகிறவர்கள் பழங்கள், பிஸ்கெட் முதலியவற்றை வாங்கிச் சென்றாலும் உள்ளே 3 பழங்களுக்கு மேல் அனுப்பக்கூடாது என்பதாக எல்லாம் தடை செய்யப்படுவதை மாற்ற வேண்டும், பழங்களோ, பிஸ்கெட்

27th March 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

முதலியவைகளோ, இன்னும் வெற்றிலை சீவல் முதலியவைகளோ உள்ளே தாராளமாக அனுமதிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத்துறை சம்பந்தமாக இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பாக சைதாப்பேட்டை சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். 200-க்கும் மேற்பட்ட பத்திரங்கள் ரிஜிஸ்ட்ரருக்கு வந்திருந்தன. ஒரே கூட்டம். அந்தச் சமயத்தில் ஒரு திருமண தம்பதிகள் வேறு ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்ள வந்தார்கள். “திருமணமாவது, கருமாதியாவது, எல்லாம் நாளைக்கு வரச்சொல்” என்று கடுகிப்பாக சப்-ரிஜிஸ்திரார் சொல்லிவிட்டார். அத்தனை வேலை அவருக்கு. “இது திருமணம் ஐயா, இப்படிச் சொன்னால் என்ன செய்வது? நாளைக்கு நாள் இன்று போல இருக்குமா?” என்று நான் சொன்னேன். “ஆமாம், ஆமாம், காலையில் 11 மணிக்கு அவர்கள் வந்தார்கள், என்ன செய்வது?” என்று சொல்லி, அவர்களை இருக்க வைத்து மாலை 5 மணிக்கு ரிஜிஸ்தர் செய்து அனுப்பினார். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அங்கே அவ்வளவு வேலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் அல்லது கூட்டு சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஒருவரைப் போட வேண்டும். அதுபோலவே மாம்பலத்தில் உள்ளதை இரண்டாகப் பிரித்து கோடம்பாக்கத்திற்கு ஒன்று வைக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துரிஞ்சாபுரம் கொகுதியில் மங்கலம் கிராமத்தில் 12 மைல் சுற்றளவுக்கு சப்-ரிஜிஸ்தார் ஆபீசு இல்லை. அங்கே ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அச்சத்துறை பற்றிய மானியத்தின்கீழ் நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலுள்ள அச்சகம் ஆசியாவிலேயே பெரிய அச்சகம் என்று சொல்கிறோம். அதைப்பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதோடல்லாமல் இந்த ஆண்டு திருச்சி, சேலம் முதலிய இடங்களில் கிளைகளை ஆரம்பித்து நடத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பும் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எந்த ஒரு தொழிலும் நல்லவிதமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இந்த அச்சகத்தில் நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நல்லதொரு உறவு முறை ஏற்படுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க எல்லாவகையிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

குறிப்பாக இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளைப் பார்த்தால் இரண்டு முறை அச்சிட்டிருப்பார்களோ என்று நினைக்க இடமிருக்கிறது. காரணம் அட்டைகள் கழிக்கப்பட்டு ஒட்டப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்தல நிர்வாகத்துறை

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [27th March 1965]

அமைச்சர் கொடுத்துள்ள விளக்கக் குறிப்பின் உள்ளே இரு காசி தங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. பட்ஜெட் விளக்க உரையில் திருத்தங்கள் பல போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் சரியான முறையில் நடத்தப்படுவதில்லை என்கிற குறை பரவலாக இருக்கிறது. முக்கியமாக நிர்வாகத்தினர் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஓவர்டைம் கிடைக்கும் வகையில் வேலை போடுவதாகவும், மறறவர்களுக்கு ஓவர்டைம் வராத இடங்களில் வேலை போடுவதாகவும் பெருங்குறையாக இருக்கிறது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விசாரிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் நிர்வாகிகள் தலையிடுவதான புகார் இருக்கிறது. அங்கே அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது. அதற்குப் போட்டியாக வேறு ஒரு சங்கத்தை நிர்வாகத்தினர் போர்மெனவிட்டு உள்ளேயே சந்தா வசூல் செய்யச் சொல்வதாகவும் கேள்விபடுகிறேன். இவ்விதமான நிலைமை சிருஷ்டிக்கப்படுவது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்கள் மீது நிர்வாகத்தினர் நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி நிறையப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. 21-8-1964-ஆம் தேதி அன்றைக்கு மட்டும் ஏறக்குறைய 100 பேர்களுக்கு மேல் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவிதமான நிலைமை ஏன் வருகிறதென்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டும், போய்ச் சுற்றிப்பார்த்தாவது அறிய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போல் கருதப்பட வேண்டியவர்களா அல்லது பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களைப் போல் கருதப்பட வேண்டியவர்களா என்பதை நிர்ணயித்தாக வேண்டும். ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதிலே சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். மற்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போன்ற சலுகைகளைக் கோருகிறபோது பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களைப் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்தத் திரிசங்கு நிலையிலேயே அவர்களை விட்டு வைக்காமல் அவர்களுடைய நிலையை சர்க்கார் தீர்மானித்தாக வேண்டும். ஒன்று அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக நிர்ணயித்துவிடவேண்டும் அல்லது பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்கள் என்றாவது நிர்ணயித்தாகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தாராளமான பென்ஷன் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீட்டு வசதியை பொறுத்த வரையில் ரொம்பக்

27th March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகக் காலனிகளை அமைத்துக்கொடுத்து அவர்களுக்கு வீட்டு வசதியை பெருக்கித் தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற காலனிகளில் கூட பள்ளிக்கூட வசதி கிடையாது, தண்ணீர் வசதி கிடையாது என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அவைகளைக் கூடிய சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்து தொழிலாளர்களுடைய நிலை உயரவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று. எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவலின்படி தொழிலாளர்கள் அச்சகத்தில் அவர் அவர்களுடைய கட்சிக் கொடிகளை அச்சிட்டு அடுக்கி வைத்திருந்து வெளியே கொண்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி கட்சிக் கொடிகளை—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால் அந்தக் கட்சிக் கொடிகளை—அந்த அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியே கொண்டு வர அனுமதிக்கப்படலாமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். இது பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு விசாரணைக் குழு அமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் சென்று பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. பி. ஏழுமலை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மீன் முறை மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களை சொல்ல எண்ணுகிறேன். இந்த மீனவ மக்கள் சமுதாயம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டுடன் தொழிலை நடத்திவருகின்ற ஒரு சமுதாயம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தற்சமயம், நவீன முறையில் அவர்களுடைய தொழிலை அவர்கள் நடத்தவேண்டுமென்று நாம் முயற்சித்தின்பொழுது, அவர்கள் எல்லோருமே நவீன முறையில் மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே பார்த்தால், நவீன முறையிலே மீன் பிடிக்கின்றவர்களுக்கும், கட்டுமரத்திலே சென்று மீன் பிடிக்கின்றவர்களுக்கும் அடிக்கடி மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதையெல்லாம் நம்முடைய சர்க்கார் அதிகாரிகள் அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து அவர்களுடன் பேசி, சிக்கல்களையெல்லாம் கேட்டு, விவரங்கள் சொல்லி எல்லோரும் நல்ல முறையிலே மனஸ்தாபங்கள் இல்லாமல் நவீன முறையில் மீன் பிடிக்கச் செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் பிடிப்பதை எடுத்துக்கொண்டால், கடலிலே எல்லா இடங்களிலும் மீன் கிடைக்கிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். கடலிலே பரவல் என்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பரவல் என்று சொல்லக் கூடிய இடங்களில்தான் மீன்கள் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு பரவல் என்று பெயர் வைத்து, அந்தந்தக் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அந்தந்தப் பரவல்களில் மீன் பிடிப்பார்கள். ஒருவருடைய பரவலிலே மற்ற ஊர்க்காரர்கள் மீன் பிடிக்கக்கூடாது. அப்படி அவர்கள் மீன் பிடித்தால் ஒரு சமூகக் கூட்டத்தைக் கூட்டி அங்கே மீன்பிடிக்கக் கூடாது என்று

[திரு. டி. பி. ஏழுமலை] [27th March 1965]

சொல்வார்கள். மின் அதிகமாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்று முயற்சிக்குகின்ற பொழுது பரவல்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, கடலிலே நிறைய மீன்கள் கிடைக்கின்ற இடங்களையெல்லாம் பார்த்து, அந்த இடங்களிலே அதிகமாக மீன் கிடைப்பதற்கு என்னென்ன வழிகளையெல்லாம் செய்யமுடியுமோ அவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது அவர்களுக்கு நிறைய வலைகள் இருக்கின்றன. பெரு வலை, மத வலை, இடை வலை என்று பல வலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அத்தனை வலைகளுக்கும் மடி என்று சொல்வார்களே அந்த மடி இருந்தால் தான் அந்த வலைகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும். அந்த மடிகள் மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக அந்த மடிக்குச் சாயம் கூட ஏற்றுவார்கள். ஏனென்றால் அந்த மடியில்தான் மீன்கள் தங்குகின்றன. மடி பலமாக இருந்தால்தான் அவைகள் தங்கும். மடிகள் பலமாக இல்லாவிட்டால் மீன்கள் ஓடிவிடும். ஆகவே அவர்கள் மடியை மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த மடியைக் கவனிப்பது போல் நாம் அவர்களுடைய முன்னேற்றமாகிய மடியைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, அந்த மடிகளைக் கொடுக்கின்றபொழுது அவைகளில் குறைபாடு இல்லாமல் கண்காணித்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல குப்பங்களுக்கு 80 ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 1 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவிலே கடன் கொடுக்கிறார்கள். கல்லூர் என்ற கிராமத்திலே ஏறக்குறைய 1 லட்சத்திற்கு மேல், வலைகளுக்காகவும், மற்றச் செலவுகளுக்காகவும் அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 500 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு சொசைடியாக இருந்தால் 84 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் கடன் கொடுக்கலாம். ஆகவே, அப்படிக்கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மீன்களைப் பிடித்தவர்கள் துரிதமாகக் கடைத் தெருவுக்கு கொண்டுவந்து விற்பதற்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அங்கேயும், இந்தக் கடன்கொடுப்போர் இருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் வந்து இந்த அடாதுடி என்று சொல்லுவார்களே, அதைப்போல் விலைகொடுத்து அவற்றை வாங்கி விற்று நல்ல லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, மீனவர்களல்லாத மற்றவர்கள்தான் சம்பாதிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகையால், அவர்கள் பிடித்த மீன்களைக் கடைத் தெருக்களுக்குக் கொண்டுவந்து விற்கக்கூடிய அளவுக்குப் போக்கு வரத்து வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

ஒரே ஒரு நிமிஷம். அடுத்த படியாக இவர்களுக்கு லாஞ்ச் கொடுக்கிறார்கள். யானை மார்க் லாஞ்ச், டார்பிடோ என்ஜின், ரெஸ்ட்ரன் என்ஜின் என்று கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைகளிலே யானை மார்க் என்ஜின் தான் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ரெஸ்ட்ரன் என்ஜினில் அடிக்கடி பழுதுகள்

27th March 1965] [திரு. டி. பி. ஏழுமலை]

ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் அவ்வப்போது ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 34,000 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுத்து அந்த மெஷினை வாங்கியும் கூட அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகிவிடக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த யானை மார்க் என்ஜினையே வாங்கிக்கொடுத்து, அடிக்கடி ரிப்பேர் செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய கஷ்டமில்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி அச்சகத்தொழில், எழுதுபொருள்கள் பற்றிய பிரச்சனையை நான் இங்கே பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடத்தப்பட்டு வருகிற இந்த அச்சகம் கீழ்த் திசை நாடுகளிலேயே உள்ள மிகப் பெரிய அச்சகம் என்று சொல்கிறபொழுது உள்ளபடியே அதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த அச்சகத்தில் கடந்த ஆண்டில், 3,200 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 3,400 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள், என்று சொல்லப்படும்பொழுது நாம் மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம். இந்தத் தொழிலை இன்றைய தினம் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிறது, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்டு தொழிலை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த மிகப் பெரிய தொழிலை, அச்சகத்தொழிலை நடத்துகிறது. இதற்கு இன்றைய தினம் ஐந்து பிராஞ்சுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பிராஞ்சு திருச்சியிலே துவக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கான என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அச்சகம் எப்படிச் செயல்படுகிறதென்பதையும் நாம் கண்காணித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அச்சகத்திலே அச்சடிக்கப்படுகின்ற புத்தகங்கள் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி நான் கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற டிபேட் என்ற புத்தகத்திலே பார்க்கிறோம். ஒரு பாண்டிலே 'இ' இல்லை. 'இ' என்ற எழுத்து இல்லையென்பதற்காக புது எழுத்தைப் போடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் அந்த 'இ' என்ற எழுத்து மட்டும் தலையைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற எழுத்துக்களெல்லாம் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அச்சகத் தொழில் தெரிந்தவர், அமைச்சராகவோ அல்லது அதிகாரியாகவோ இருந்தால் இந்தக் குறைகள் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் புதிய, புதிய மெஷின்கள் வருகின்றன. ஆட்டோ மேடிக் மெஷின்கள் வருகின்றன. ஆனால் வருகின்ற மெஷின்களைக் கண்காணித்துக் கொள்வதற்காக, ரிப்பேர் செய்வதற்காக, நல்ல சக்தி வாய்ந்த, திறமையுள்ள ஃபோர்மேன்களையும், மெக்கானிக்குகளையும் போடவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களை மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்தால் அவர்கள் ரிப்பேர் செய்வதிலே உள்ளபடியே, ருஷ்யா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளைப்

[27th March 1965 [திரு. எம். எஸ். மணி]]

போல் தங்களுடைய திறமையைக் காட்ட முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 120 ஆண்டுகளாக இந்த அச்சம் பணியாற்றி வந்தம்கூட இன்னும் அச்சத் தொழில் நல்ல முறையிலே செயல்படவில்லை என்றால் அதை மாற்றியமைக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல முறையில் அச்சகம் செயல்பட வேண்டுமென்றால் அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய நிலைமைகள் என்ன? இந்த அச்சகத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், மத்திய சர்க்காரிலே உள்ள ரெயில்வே அச்சகத்தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பளத்திலே வேறுபாடு இருக்கின்றது. அந்த வேறுபாட்டைக் களையவேண்டும். தனியார்கள் நடத்துகின்ற ஓரிந்துமெயில் போன்ற அச்சகத்திலே வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகின்றதோ, அதேமாதிரி இந்த அச்சகத்திலே வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தொழிலாளர்கள் அக்கறையுடன் பணியாற்றுவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு சிரோட் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. அங்கே பணியாற்றுகின்ற லாரி டிரைவர்களுக்கு பேட்டா கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஃபேக்டரி ஆக்டின் கீழ் இது இருந்தால் கூட, கோர்ட் மூலமோ அல்லது வேறு வகையிலோ அந்தத் தொகையை வசூலிக்கலாம். ஆனால், இது அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைப்பதில்லை. மேலும் மற்ற இடங்களைப்போன்று இரட்டிப்புச் சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. மாஸி முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயரால் அந்த இடம் காமராஜ்புரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு குடி தண்ணீர் கிடையாது; பள்ளிக் கூடம், கடைகள், கிடையாது; கக்கஸ் வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே, அவருடைய பேருக்கு இழுக்கு வருகின்ற வகையில் அந்தக் காலனி இருக்கிறது. அதை உடனடியாக மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

பொதுவாக அச்சத் தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பலக் குறைவு, ரத்தக் குறைவு காரணமாக டி.பி. நோய் வந்து விடுகிறது. அதற்காக அவர்களுக்குத் தனி அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். அந்த அச்சத்துறையை நிர்வகிக்கிற அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றக் கூடாது. ஐ.ஏ. எஸ் அதிகாரிகளைப் போட்ட பிறகும் அவர்களை அடிக்கடி மாற்றுவதால் வேலை ஸ்தம்பிக்கிறது. இந்தத் துறையிலே உள்ள னுட்பத்தைப் புரிந்து கொள்ள மூன்று ஆண்டு காலமாகும். அப்படி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகளை மாற்றுவதால் வேலை சலபமாக நடக்க முடியவில்லை. இன்று, அரசாங்க அச்சகத்திலே முழு வேலையையும் செய்ய முடியாமல் வெளி அச்சகத்திற்குக் கொடுக்கும் நிலைமையும் இருக்கிறது. அதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27th March 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கார்ச்சா கவுடர், அவர்கள் கூறியது போல, அங்கே ஒரு வெல்பேர் ஆபீசர் இருக்கிறார். வெல்பேர் ஆபீசர் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களில் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அங்கே இருக்கிற வெல்பேர் ஆபீசர் காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சந்தா வசூலித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பல தொழிலாளர்கள் புகார் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். பீச்சுக்குப் பக்கத்தில் அரசாங்க எழுதுகோல் கிடங்கு இருக்கிறது. அங்கே 150 தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே புத்தக மூட்டைகள் மற்ற பெரிய மூட்டைகளைத் தூக்கிச் செல்ல விட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் அவற்றைத் தலையிலே சுமந்து கொண்டு செல்ல வேண்டி நேரிடுகிறது. இதனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டும். மேலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அங்கே குடி தண்ணீர் போன்ற வசதிகள் கூட இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அச்சகம் நல்ல முறையில் வளருவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மாரியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொறுத்த மொத்த வருமானம் ரூ. 1,47,30,000. ஆன் செலவு ரூ. 49,99,000. இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 58,39,500 ஆகும். ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு இலாகாவுக்கு 58 லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவிலே நல்ல பல காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்று மற்றப்பல அலுவலகங்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வரும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொன்மை வாய்ந்த பத்திரப் பதிவுத் துறைக்கு, ஒரு நல்ல கட்டிடம் இல்லாததோடு அதிலே பணி புரிகிறவர்களுக்கு எந்த வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படாமலே இன்னும் இருந்து வருகிறது. (கனம் திரு வெ. ராமைய்யா: அதனால்தான் நீங்கள் அதை விட்டு விட்டு வந்து விட்டீர்களோ!) நான் ரெவின்யூ இலாகாவிலும் பணி புரிந்திருக்கிறேன். என்னைப்போல் சப்-ரிஜிஸ்ட்ராராக என்னோடு பணி புரிந்து வந்தவர்கள் எல்லாம் இன்னும் சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரர்களாகவேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன்: சப்-ரிஜிஸ்ட்ராராக இருந்தவர் எம்.எல்.ஏ., ஆக ஆகியிருக்கிறார்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிப்பார்ட்மெண்ட் மந்திரியாகக் கூட வரலாம்.

[27th March 1965]

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : அந்த இலாகாவிலே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டுத் தரத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தரம் எப்போதும் நல்ல தரமாகத்தான் இருக்கிறது. கீழே இருக்கும் அதிகாரிகளின் நிலைமை என்ன? வேலை செய்யும் அலுவலகங்கள் எப்படி இருக்கின்றன? சாதாரணமாக, உட்காரக் கூடிய நாற்காலிகள் சௌகரியம் கூட அதிகமாகச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சமுதாயத்திலே ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதைப் போல இது சிறந்த இலாகா, இது தாழ்ந்த இலாகா என்ற அளவிலே அந்த இலாகா புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு புதிதாக ஆறு உதவி பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியான தண்டராம்பட்டியில் ஒன்றைத் திறக்க அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சுமார் 28 சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு ரிஜிஸ்ட்ரார்தான் இருக்கிறார். காரியங்களைச் செய்ய கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை இரண்டாகச் செய்ய வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

*** திரு. சா. கணேசன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கிற மூன்று மானியங்களின் மீதும் நான் பேச முயலவில்லை. நேரமின்மை காரணமாக. (கனம் திரு. வெ. ராமையா: மீனைப் பற்றிப் பேசலாமே!) மீன் துறையிலே பேசலாம். உண்ணத்தான் முடியவில்லை என்றாலும் பேசப்படாது என்பது இல்லை. (கனம் உறுப்பினர் ஒருவர்: நீங்களும் சாப்பிடலாம்) நாங்களெல்லாம் சாப்பிடாததால்தான் உங்களுக்கு “சீப்” ஆகக் கிடைக்கிறது. இப்படியே விஷயத்தை விட்டுவிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் என்னுடைய நேரம் போய்விடும்.

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை (ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரண்டிங் பற்றி மட்டும் இப்போது நான் குறிப்பாகப் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உடையவனாக இருக்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக, சபைக்குத் தெரியும், இந்தத் துறையிலே மிக முக்கியமான ஒன்றிலே உள்ள மிக மிகப் பெரிய தவற்றைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டி வருகிறேன். ‘அது தவறு இல்லை; சரிதான்’ என்று ஆட்சியிலே இருப்பவர்களோ, அல்லது அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களோ கூறவும் இல்லை. ஆனால் இன்று வரை அது திருந்தவும் இல்லை. நான் சொல்வது சபையோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது அரசு இலச்சினை இருக்கிறது (ஸ்டேட் எம்ப்ளம்) அது ஒவ்வொரு இலாகாவிடும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ‘கவர்ன்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ்’ என்று போட்டிருப்பதில் கூட வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதன் மத்தியில் போடப்பட்டிருக்கிற கோபுரத்தில் கூட ஒன்றிலே ஸ்தூபி இருக்கிறது; ஒன்றிலே புஷ்பம் இருக்கிறது. ஒரு சிலவற்றில் மாடம் வெள்ளை யாக இருக்கிறது; ஒருசிலவற்றிலே மாடம் கறுப்பாக இருக்கிறது. ஒரு கலரில் மட்டுமல்ல; மூவண்ண பிளாக்குகளிலும் கூட

27th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

இத்தவறு இருக்கின்றது. இன்று நம் எல்லோருக்கும் கிடைத்திருக்கிற மூன்று இன்விடேஷன்களில் ஒன்று கவர்னர் பெருமான் அவர்களிடம் இருந்து வந்தது; இன்னொன்று செரியன் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக; மூன்றாவது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் வருகிற நிகழ்ச்சியைப்பற்றியது. இந்த மூன்றிலும் இருக்கிற இலச்சினைகளைக் கணம் மந்திரிமார்களுக்கும் காட்டினேன். அவர்களும் சங்கடப்பட்டார்கள். இதைச் சொல்லும்போது மனம் புண்படுகிறது. நான் குற்றம் சுமத்தவில்லை. இது நம்முடைய பெரும் குறை என்பதால் மூன்று ஆண்டுகளாக நான் இதை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு வருகிறேன். நான் இதைப்பற்றிப் பேசும் போது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற டைரக்டர்கள் உடனுக்குடன் இத்துறையை விட்டு வேறு எங்கோ மாறிவிடுகிறார்கள். இந்தத் துறையை வாணிபத் துறை மாதிரி நடத்தினால்தான் செம்மையாக இருக்கும். அரசியல் துறை மாதிரி இதை வைத்துக் கொண்டிருக்கப்படாது. ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் வேண்டுமென்பது தவறு. ஆடிட் முறையினால் ஏற்படுகின்ற அக்கிரமங்கள் இது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாணிபத் தணிக்கை முறைபோல் இருக்க வேண்டுமே தவிர, அரசியல் தணிக்கை முறைபோல் இது அமைவதால் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போட வேண்டி வருகிறது. ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் என்றாலே எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வார்தியார்களை மாற்றுவதுபோல் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா, கல்வி இலாகா போன்றவற்றில் மூன்று ஆண்டு களுக்குள்ளாக ஏழெட்டு மாற்றங்கள் ஆகிவிட்டன. இவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இலச்சினையைப் பொறுத்த குறையை மட்டும் நான் கூறுவ தில்லை; அதோடு கூட நிவர்த்திக்கக் கூடிய மார்க்கத்தைச் சொல்லி கொண்டே வந்திருக்கிறேன். ஒரு (டீ. டிராயிங்) அடிப்படை ஒளியம் ஒன்றைத் தயார் செய்து விடவேண்டும். அதைக் கண்ணாடி போட்டு படமாக மாட்டிவிடவேண்டும். பிறகு ஒரு இஞ்ச், இரண்டு இஞ்ச் என்று தேவைப்பட்ட அளவுக்கு பிளாக் குகை அதிலிருந்து போட்டோ காப்பி எடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அளவு குறையலாம், கூடலாமே தவிர, விளக்கம், அதாவது உள்ளே இருக்கிற தோற்றப் பொலிவு மாறுபாடு அடையாது. இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். மூன்றும் சொல்லியிருக்கிறேன், இப்போதும் சொல்கிறேன். என்னிடம் அதைத் தந்தால் ஒரு வாரத்தில் சர்க்கார் என்ன ரேட், விகிதம் செலவு செய்திருக்கிறார்களோ அதிலே 45 சதவீதத்திற்கு குறைவான செலவிலே செம்மையானதாகச் செய்து தருகிறேன் என்று அறை கூவுகிறேன். இந்தத் தவற்றை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நம்முடைய இலச்சினையிலே சூழப்பம் இருக்கு மானால், இது ஆட்சிக்கு இழுக்கு, அந்தத் துறைக்கு அவமானம். நமது மாநில அச்சுக்களை வெளி மாநிலங்களிலே பார்க்கிறவர்களுக்கு 'இவர்களுக்குத் திறமையே இல்லை' என்று எண்ணும் அளவுக்குப் பமி நமக்கு வந்து சேரும். இதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மனத்திலே கொண்டு செம்மையாக இது நெறிபட உதவ யாராவது தனிப்பட்ட அச்சாபிஸ்களில்—டற்றவைகள்பற்றி எனக்குச் சொல்ல அவ்வளவு அதிகாரம் இல்லை—சட்டசபை

[திரு. சா. கணேசன்] [27th March 1965]

சம்பந்தப்பட்ட வரையிலாவது பிற துறையிலுள்ள அச்சாபீஸ் களுக்குக் கொடுத்தால் நலம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அவ்வளவு கோபம் அல்ல, தாபம் அல்ல, அவ்வளவு மனத் துன்பம், மனத் தாங்கல், மன வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவருக்கு இருக்கிறேன். அதே போன்று மூன்று ஆண்டுகளாக நான்கு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அமைச்சர்களுடைய பேச்சுக்கள், ஆய்வுரைகள், ரெவ்யூஸ் எல்லாம் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. அருமையான காகிதம், அருமையான எழுத்து, அருமையான பதிப்பு, இதைத் தவறு என்று கூறவில்லை. இவற்றை அழகாக அச்சிடும்; அது கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இவையெல்லாம் தற்கால உபயோகத்திற்குத்தான். நாளைக்கு இந்த உரைகளின் மீது கவனம், அதிகக் கவனம் செலுத்தக் கூடிய நிலை ரோம்பப் போகளுக்கு ஏற்படுவதில்லை அதே காலத்தில்

Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act என்ற இந்தப் புத்தகத்தை சென்ற ஆண்டே காட்டினேன். கிட்டத்தட்ட இதற்குள்ளே ஒரு பக்கமாவது வால் முளைக்காத புத்தகமே கிடையாது. உள்ளே எழுதியும், டைப் செய்து ஒட்டியும் ஒரே செதுகல் மயமாயிருக்கிறது. பதினெட்டு பக்கங்களில் 80 திருத்தங்கள் உள்ளன. காகிதத்தைப் பார்த்தால் நம் ஊர் நியூஸ் பேப்பரைவிட மட்டமான காகிதமாக இருக்கிறது. ராப்பர்ஸைப் பார்த்தால் நாம் கவனமாக வைத்துக் கொண்டிருப்ப தால்தான் அது கிழியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ரெபான்ஸ்க்கு உபயோகப்படும் புத்தகங்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, இத்துறை அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய இத்தகைய விதிப் புத்தகங்கள், இத்தகைய சட்டப் புத்தகங்கள் இவை எல்லாம் செம்மையான எழுத்தில், செம்மையான தாளில் செம்மையான முறையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இனியும் இதில் அலட்சியமாக இருக்கப்படாது. இதை உபேட்சையாக தள்ளிவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அவர்கள் மீது எனக்கு துளி கூட விரோதமோ வெறுப்போ கிடையாது. நிர்வாகத்திற்கு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் வேண்டுவதுதான். அதை மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால் செயல்படுத்துவதில் தொழில் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் வேண்டிய அவசிய மில்லை. அங்கு வேண்டுவது தொழில் நிபுணத்துவம், தொழில் திறமை. இல்லாவிடில் ஐ.ஏ.எஸ். தேறிய ஒரு இளைஞரைப் போட்டு அந்தத் துறையில் அவர்களை கவனம் செலுத்தச் சொல்லி அந்தத் துறையிலேயே அவர்களை நிபுணர்களாக்கி அந்தத் துறையிலிருந்து அவரை மாற்றாமல் அந்தத் துறை செழிக்க அவரைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதல்லாது எலிமென்டரி பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றுவது போல் அங்குமிங்கும் “புட்-பால் ஆடிக் கொண்டிருப்பது” நிர்வாகத்திற்கும், நிர்வாகத் திறமைக்கும் துறைச் சிறப்பிற்கும் இழுக்காகும் என்பதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். இல்லை, ஆக்டிவ் இலாகாக்கள் போன்றவற்றிற்கு பதில் எழுத வேண்டிய கடிதங்கள் முதலியவற்றையே மனத்திலே கொண்டு செயல்படுத்தப்படுமானால் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை அங்கு

27th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

டயரக்டராகப் போடுங்கள். தொழில் திறமை, வன்மை, அனுபவம், ஆற்றல், போக்கியதை ஆகியவையுள்ள ஒருவரை குறைந்த பட்சம் அவரது பி.ஏ.-ஆகவாவது போட்டு அவர்கள் எல்லாவற்றையும் நிர்வகிப்பது அதற்கு மேலே அட்டஸ்டேஷன், ஸ்ப்பம் போடுவது ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் என்று வைத்து விட்டால் இத்துறை செம்மையாக நடக்கும் என்ற என் ஆலோசனையை சமர்ப்பித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையில் பரிசீலனைக்காக வைக்கப் பட்டுள்ள மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எதிர்க் கட்சித் தரப் பிலுள்ள உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப்பிரேணைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். போதுமான அளவு காலம் இல்லாத காரணத்தினால் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துக் கூற வாய்ப்பில்லாத நிலையில் சில குறிப்புகளை மட்டும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மீனள வளர்ச்சி பற்றிய மான்யக் கோரிக்கை கனம் அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இயற்கை வசதி மீன் வளத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்ற விளக்கக் குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. 1,000 கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு கடலோரப் பரப்பு நமக்கு இயற்கையாக அமைந்திருக்கிறது. 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்புள்ள உள்நாட்டு நீர் நிலைகள் மீன் வள உற்பத்திக்கு பயன்படும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. நம் நாட்டின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு இத்துறை மிகவும் பயன்படும் துறையாக இருந்து வருகிறது. உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த மீனளத் துறை பயன்படுகிற ஒன்று. சத்துள்ள உணவைப் பெருக்குவதற்கும் இது பயன்படுகிறது. வேலை இல்லாமல் இருக்கிற மீனவர் களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவதற்குப் பயன்படுகிற ஒன்று. உள்நாட்டிலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் விதைத்து அறுவடை செய்கிற கழனிகளாக விளங்குகின்றன என்றால், கடல் பரப்பு விதைக்காமல் அறுவடை செய்யும் இயற்கைக் கழனியாக அமைந்திருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு இந்தச் செல்வத்தைப் பயன்படுத்துகிறோமோ, அந்த அளவிற்கு நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலை வளரவும். உணவுத் தேவை நிறைவேற்றப்படவும் வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உள்நாட்டிலே வயல்களை, கழனிகளைப் பெருக்குவதற்கு மேலும் அதிக வாய்ப்பில்லை என்று சொல்கிறோம். ஆனால், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இந்த மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் மிக மிகக் குறைவு என்பதைத்தான் காண்கிறோம். ஆழ்கடலில் சென்று அங்குள்ள மீன் வளத்தை அரித்து வந்து அதன் மூலம் நாம் பெற வேண்டிய பலனை பெறுகிற மயற்சிக்கு நாம் ஒதுக்கு கிற பணம் மிக மிகக் குறைவு ஆகும். எதிர்காலத்தில் இந்தச் செலவுக்குக் கூடுதலான தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டும். இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டால், 3,000 மைல்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [27th March 1965]

நீளத்திற்கு கடற்கரைப் பரப்பு இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுமைக்கும் இதற்காக 2 கோடி 78 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 கோடி 6 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 28 கோடி 64 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் சேர்த்து பார்த்தால், 40 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய்தான் மீனவ வளர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாட்டின் தேவையைப் பார்க்கும்போது இயற்கை வளத்தைப் பார்க்கும்போது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை மிக மிகக் குறைவு. சென்ற ஆண்டு இங்கு வந்த வங்க மாநில அமைச்சர் அவர்கள் கூட, ஆண்டுதோறும் மூன்று நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நாங்கள் கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து உலர்ந்த மீன்களை, புதனிடப்பட்ட மீன்களை வாங்கி வரவேண்டும், எங்கள் தேவையை தென் மாநிலங்கள் தங்கள் கடற்கரைப் பகுதிகளிலிருந்து நிவர்த்தி செய்து தருமானால், நம் நாட்டுப் பணம் பாகிஸ்தானுக்கு அன்னியர் செலாவணியாகச் செல்லாமல், இந்த நாட்டிலேயே அதைப் பயன்படுத்த வழிவகை ஏற்பட முடியும் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். மீன் உணவில் பயன்படுத்துகிற பண்பாடு மற்ற மாநிலங்களை விட வங்க மாநிலத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய தேவையை தென் மாநிலங்கள் நிறைவேற்ற முடியும். அதற்கான வசதிகளைப் பெருக்கித் தந்தால், எங்கள் தேவையை நாங்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றையும் விளக்கக்கூற நேரம் இல்லாததால், நாம் பொதுவாக இந்தத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையை பெருக்க நாம் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறோமா, அந்தளவு கவனம் மீளாத துறையிலும் செலுத்தப்பட வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து தருகிறோமோ, அவர்களுக்கு எந்தெந்த வகைகளில் கடன்கள் எல்லாம் நாம் அளிக்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு மீளாத துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற மீனவர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும். மீன் வளத்தைப் பெருக்குகிற முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் வாய்ப்புள்ள நல்ல துறைமுகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மீன் பிடித் துறைமுகங்களாக்கவேண்டும். இந்த மீனவத் துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்கு வேண்டிய அத்தனை முயற்சியும் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும். குளிர்ப்பதன கூடங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தும் வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும். இப்போதுள்ள கூடங்களை அதிகரிக்கக் கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு இப்போதுள்ள பயிற்சி நிலையங்களை அதிகப்படுத்திப் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். அதுவும் விஞ்ஞான முறையில் இயந்திரப் படகுகள் மூலம் அதிகமான அளவு மீன்களை அரித்து வரும் வழிமுறைகளைக் காண வேண்டும். மீன் வள ஆராய்ச்சி

27th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நடத்தி மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழி முறைகளைக் காணவேண்டும். மீன்கள் கிடைக்கக் கூடிய இடங்களை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஸ்பிஷ்ஸ் டெவலப்மெண்ட் காப்பரேஷன் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அவர்களிடம் இப்பொறுப்பு முழுவதையும் ஒப்படைப்பதன் மூலம் நல்லமுறையில் அபிவிருத்தி காணமுடியும். பல மாநிலங்களில் ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீன் அரித்து வரும் வாய்ப்பு இல்லை. நம் மாநிலத்தில் அது இயற்கையாகவே நமக்கு அமைந்திருக்கிறது.

உள்நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இன்னும் அதிக வாய்ப்பை பெற முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கின்ற வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், அன்னிய செலவாணியை பெருக்கிக்கொள்வதற்கும், இந்த மீனளத்துறையை அதிகமாக பயன்படுத்திக்கொள்ளுகின்ற வகையில், மிகவாழ்நிதி ஒதுக்கம் செய்யவேண்டும் என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகைகளை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும், இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை, பிற துறைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது மிக மிகக் குறைவு. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, நம்முடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு, அதிகமான தொகையை ஒதுக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, சிறைச்சாலைப்பற்றிய மான்யக் கோரிக்கையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரையிலும் பழங்காலத்தில் என்ன நோக்கத்திற்காக சிறைச்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ அதற்கும், இப்போதுள்ள நோக்கத்திற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. உலக நாடுகளில் எல்லாம் சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற பாங்கினை நாம் காண்கிறோம். சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் பழிவாங்கும் கூடங்களாக அமையாமல், சீர்திருத்துகின்ற நிலையங்களாக அமைவதற்கான முயற்சிகளை பல நாடுகளிலும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதனை நாம் பார்க்கின்றோம். சிறைச்சாலைகள் என்பது, கொடுமை செய்யும் கூடங்களாகவோ, பழிவாங்கும் கூடங்களாகவோ, அமையாமல் முறை தவறி நடக்கின்ற மக்களையும் தவறு செய்கின்ற மக்களையும் ஒழுக்கக் கேடர்களையும், சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடக்கின்றவர்களையும் சீர்த்திருத்தம் செய்யும் நிலையங்களாக அமைய வேண்டும். அந்த வகையில் சிறைச்சாலைகளை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சிறைச்சாலைகள் என்பது எங்குமே பழிவாங்கும் கூடங்களாக அமையாமல், சீர்திருத்த நிலையங்களாக அமைதல் வேண்டும்.

ஆனால் நமது மாநிலத்தில் சிறைச்சாலை என்பது அரசினருக்குப் பழிவாங்கும் கூடங்களாக, எதிர்கட்சியினரை பாதுகாப்புச்சட்டத்தின் மூலமாகவும், தடுப்புக்காவல் சட்டத்தின்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [27th March 1965]

மூலமாகவும் பிடித்து வைப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற கொடுமைக் கூடங்களாகத்தான் அமைகின்றன என்பது. அண்மையில் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் மூலமாக அறிய முடிகிறது. குற்றம் செய்கின்றவர்களை பல்வேறு வகையில் பிடித்து வைப்பதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட வகையில், இந்தியன் பினல் கோடிஸ் மூலமாகவோ, அல்லது ஸி.பி.ஸி.-யின் மூலமாகவோ எதிர்கட்சியினரைச் சார்ந்தவர்கள் அகப்படமாட்டார்கள் என்று கருதித்தான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக எதிர்கட்சியினரை கைது செய்து காவலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசினரின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து, உண்மையிலேயே எதிர்க்கட்சியினரை பழிவாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இவ்வாறு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. இந்த சட்டமன்றத்தின் எதிர்கட்சி துணைத்தலைவர் அவர்கள் அதே நிலையில்தான் இன்றைக்கு பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டுத் தனிச்சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதற்காக அவர் கைது செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற காரணம் சொல்லப்படவில்லை. இதைக் கொண்டு பார்க்கும்போது சிறைச்சாலைப் பழிவாங்கும் கூடங்களாகக், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியினரை பழிவாங்கும் கூடங்களாக அரசினர் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பது வெளிப்படை. அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற போக்கு அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆகவேதான், இம்மாதிரியான எண்ணத்தைப் போக்குகின்ற வகையில், சிறைச்சாலைகள் பழிவாங்கும் கூடங்களாக அமையாமல் சீர்திருத்த நிலையங்களாக ஆக்க முன் வருதல் வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள முன் வருகிறேன். இதே கருத்தை பலரும் பலதடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலை சீர்திருத்தக் குழுவின் 1950-51-இல் வெளியிட்ட அறிக்கையில் இதைப்பற்றி தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறைச்சாலை எப்படிப்பட்ட நோக்கத்தில் இயங்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்த நிலையங்களாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்—

“Deterrence must be maintained, but the principal aim of imprisonment should be training and treatment which will fit the prisoner for useful life on release”.

என்கின்ற சிபாரிசை அந்தக் குழுவின் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளில் ஒருசில சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் நிலைமை இன்னும் மாறினதாக இல்லை. அண்மையில் சென்னை, கோயம்பத் தூர், மதுரை போன்ற இடங்களிலுள்ள மத்திய சிறைச்சாலைகளில் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அங்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை அறிந்து கொள்கின்ற வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அதிலிருந்து சிறைச் சாலைகளில் என்ன சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்

27th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்பதை அறியவும் முடிந்தது. பொதுவாகச் சிறைச் சாலைகளில் கைதிகள் மாடுகளைப்போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். வாயில்லா மாடுகளைப்போல் அடைத்து வைக்கப்படுகிறார்கள். யாரிடத்திலும் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறை யத்தாரிகளுக்கு மாறுபட்ட பிடிக்காத எந்தக் கருத்தையும் அவர்கள் வெளியிடமுடியாது. அப்படி தப்பித்தவறி வெளியிட்டால், அவர்களின் முதுகுத் தோல் உரிந்துவிடும். சிபாரிசு செய்கின்ற சிறைச்சாலை பார்வையாளர்கள், அல்லது கலெக்டர் போன்றவர்கள் சிறைச்சாலைக்கு வருகின்ற நேரத்தில், அங்கேயிருக்கின்ற கைதிகள் தனியாக அவர்களிடத்தில் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பு இல்லை. அதற்கான வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். சிறைச்சாலைப் பார்வையாளர்கள் பார்வையிடுவதற்காகச் சிறைச்சாலைக்கு வரும்போது, சிறைச்சாலை அதிகாரிகளும் கூடவே வருகிறார்கள். சிறைச்சாலை அதிகாரிகளைக் கூட வைத்துக் கொண்டு சிறைச்சாலை மேற்பார்வையாளர்களிடத்திலோ அல்லது அங்கு வருகின்ற கலெக்டர் அவர்களிடத்திலோ கைதிகள் குறைங் குறைகளைச் சொல்ல முடிவதில்லை. அவர்கள் கைதிகளிடத்தில் ஏதேனும் குறைகள் உண்டா என்று கேட்கும்போது அவர்கள் எந்தவிதமான குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்வருவதில்லை. தப்பித் தவறி ஏதாவது ஒரு சில கைதிகள் கலெக்டர் அவர்களிடத்திலோ அல்லது சிறைச்சாலை பார்வையாளர் அவர்களிடத்திலோ ஏதாவது குறைகளைச் சொல்லி விட்டால், பார்வையாளர்கள் போன்றவர்கள் வெளியே போன பின்னால், அந்தக் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் தான் இன்றையதினம் சிறைச்சாலைக்குள் நடக்கின்றன. ஆகவே பார்வையாளர்களோ, அல்லது கலெக்டர் போன்றவர்களோ சிறைச்சாலைகளைப் பார்வையிடுவதற்காகச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், பக்கத்தில் சிறைச்சாலையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் யாரும் உடன் செல்லாத அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால்—சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற கைதிகள் தங்கள் உள்ளக் குழறல்களைத் தெரிவிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும். இதற்காகத் திட்டவாட்டமான ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் ஒரு குறையை நான் எடுத்துத் தெரிவித்தேன். மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் மூலம் சிறையில் வைக்கப்பட்டார். அவர்கள் மீது எந்தவிதமான வழக்கும் தொடரப்படவில்லை. அந்த நிலையில், தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் படி சில காலத்திற்கு உள்ளே வைக்கப்பட்டதன் பிறகு வெளியே விடப்பட்டார். அவர் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தியை அவர் வெளியே வந்த பிறகு தெளிவுபடச் சொன்னார். பொறுப்பு வாய்ந்த மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் உள்ளக் குழறலோடு எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் குறைகளை நான் ஐ.ஜி.-க்கும் எழுதிக் கேட்டேன், இங்கே மன்றத்திலும் தெரிவித்தேன். அதைப்பற்றி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [27th March 1965]

அரசாங்கத்திற்கும் எழுதிக் கேட்டேன். அதற்குச் சிறை அதிகாரியிடமிருந்து என்ன பதில் வந்தது? அதுபற்றி விசாரிக்கிறேன் என்று பதில் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்காக இதைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டபோது, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அதற்குப் பதில் கூறினார்கள். “வேண்டுமென்றால் வழக்கு மன்றத்தில் போய் வழக்குப் போட்டு நீதியைப் பெறுங்கள்” என்றார்கள்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

உண்மையில் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரிந்திருந்தாலும், அதற்காகச் சாட்சி சொல்லுவதற்கு சிறைச்சாலையிலிருந்து யாரும் முன் வரமாட்டார்கள். அப்படியே சாட்சி சொன்னாலும், அவ்விதம் சாட்சி சொன்னவர்கள் நிச்சயமாகக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குறைகளை அங்கே போகின்றவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுமைகள் நிகழும்போது அதை விசாரிக்கின்றவர்கள், நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து என்ன நடந்தது என்கின்ற குறைகளை நேரில் தெரிந்து கொள்வதற்காக நேரடியாக விசாரிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயுள் கைதிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் எல்லோரையும் ஒரே நிலையில் சிறைச்சாலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைபற்றியும் விசாரிப்பதற்கு ஒரு குழுவை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசினர் முயற்சி செய்வது நல்லது. எல்லா ஆயுள் கைதிகளும் ஒரே நிலையிலுள்ளவர்கள் அல்லர். இவர்களை மூன்றுவிதமாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. ஏனென்றால், உள்ளபடியே, கொலையைத் தொழிலாகக் கொண்டு, ஆறு கொலை, ஏழு கொலை செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். கொலைத் தொழிலை செய்கின்றவர்கள் அதாவது பணத்திற்காக ஆசைப்பட்டு பிறரிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு கொலைத் தொழிலை செய்கிறார்கள். இவர்களும் சிறைச்சாலைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு கெல்லாம் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்றே அல்லது பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றே நான் கூற வரவில்லை. கொலையைத் தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு பக்கம் இருக்கிறார்கள். இது தவிர, சூழ்நிலை காரணமாக, வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொலை செய்துவிட்டு, பிறகு அமைதியாகி விடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் திரும்பவும் வாழ்க்கையில் திருந்தக்கூடியவர்களாக அமையக்கூடியவர்களே. மூன்றாவதாக, எதிர்பாராத நிலையில், ஆத்திரப்பட்டு, ஐயப்பாட்டின் காரணமாகவோ, காதல் காரணமாகவோ, கௌரவம் காரணமாகவோ, வன்சொல்லின் காரணமாகவோ சில சூழ்நிலை காரணமாகவோ, கொலை செய்துவிட்டு ஆயுள் கைதியாக வந்திருக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கொலையைத் தொழிலாகக்

27th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டவர்கள், திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யக் கூடியவர்கள், எதிர்பாராத நிலையில் ஆத்திரப்பட்டுக் கொலை செய்துவிட்டு வரக்கூடியவர்கள் இவ்வாறு மூன்று தரப்பினர்களையும் தனித்தனியாகச் சிறைச்சாலைகளில் வைப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பல ஆயுள் கைதிகள் 10, 12 ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு தடவை கூட வெளியில் போகாத நிலையில் அவதிப்படுகின்ற முறையில் ஆங்காங்கு அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூர் சிறையிலும், சென்னைச் சிறையிலும், மதுரை சிறையிலும் இதுபற்றிய விவரங்களை அறிய முடிந்தது. இவ்வாறு ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறவர்கள் பலர் பரோலில் வெளியே வருவதற்காக முயற்சி செய்கிறார்கள். இதற்கான மனுவைப் போலீசாருக்கு அங்கேயிருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். வெளியில் என்ன நிலைமை என்றால், கைது செய்து, வழக்கு மன்றத்தில் தண்டனை பெற்று, சிறைக்கு இவர்கள் வரும் போது இருந்த அதே போலீஸ் அதிகாரிகள் இப்போதும் இருப்பதில்லை. வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கு நடத்தப்பட்டு தண்டனை பெற்றுச் சிறைக்கு அனுப்பும்போது இருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர், போலீஸ் அதிகாரிகள் வேறு பல ஊர்களுக்கு மாற்றமடைபுப் போயிருப்பார்கள். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட ஆயுள் கைதிகளை வெளியே பரோலில் விடலாமா என்று போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் சிபாரிசுக்காகக் கேட்கும்போது அவர்களுக்கு இந்த நபரைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவதற்கில்லை. இதற்கு அங்கே சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் என்று பணம் கொடுத்தால்தான் பரோலில் விடுவதற்கு சிபாரிசு செய்வார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. இம்மாதிரியான சிபாரிசு எதுவும் இல்லாமல், 11 ஆண்டு 12 ஆண்டு சிறையில் இருப்பவர்களை, சிறையதிகாரியின் சிபாரிசின் பேரில் வெளியில்விட வழிசெய்ய வேண்டும். ஒரு தடவைக்கூட வெளியில் செல்லாத நிலைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற குறைபாடு நீக்கப்பட வேண்டும். உள்ளபடியே அவர்கள் 20 ஆண்டு காலம் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், ரெமிஷன் எல்லாம் போக, ஒரு மாதம் வேலை செய்தால் நான்கு நாட்கள், எட்டு நாட்கள் என்ற முறையில் இருக்கக் கூடிய ரெமிஷன் எல்லாம் போக, 14 ஆண்டுகள் அல்லது 15 ஆண்டுகள் தண்டனையை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆண்டுகள் தண்டனையை நிறைவேற்றிய பிறகு முதல் ஆண்டில் ஒரு வார காலம் பரோலில் போய் வரச் செய்து, அந்த ஒரு வார காலத்தில் அவர்களுடைய நடத்தை எப்படி இருக்கிறது. நன்னடத்தை இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அடுத்த ஆண்டு இரண்டு வாரம், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு மூன்று வாரம், பிறகு நான்கு வாரம் என்ற முறையில் முயற்சி செய்யவேண்டும். ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது 7 நாள், 15 நாள், 20 நாள் என்று பரோலிலே போய்விட்டு வர வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால், அவர்கள் வெளியிலே பழகுகிற முறை எப்படி இருக்கிறது, அவர்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் எப்படிக்கருதுகிறார்கள், சமூகச் சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று கண்டறிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

12-30
p.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [27th March 1965]

அதனால் அவர்களுடைய குடும்பங்களில் நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். ஐந்தாண்டுக் காலம் தண்டனையை நிறைவேற்றியவர்களுக்கு அதுவும் நிரபராதிகளாக ஆத்திரப்பட்டு குற்றம் புரிந்த கைதிகளுக்கு இத்தகைய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும். தண்டனைக்கு உட்பட்டவர்கள் தான் தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்டும். தவிர, ஒருவரைத் தண்டித்து 11 ஆண்டு காலம், 12 ஆண்டு காலம் சிறைக்குள்ளே அடைத்து விடுவதன் மூலம், அவனுடைய மனைவி மக்களும் சேர்ந்து வீட்டில் தண்டனையை அனுபவிக்கும் நிலைமைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் சிறைக்குள்ளே 11 ஆண்டு காலம், 12 ஆண்டு காலம் இருந்த காலத்தில் வெளியே பல ஒழுக்கக் கேடுகள் ஏற்படக் காரணம் ஆவதால், அவர்கள் வெளியே வந்து மீண்டும் கொலை செய்து விட்டு சிறைச் சாலைக்குச் சென்று மறுபடியும் ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒரு தண்டனையை அனுபவித்து விட்டு வெளியே வரும்போது, தான் சிறையில் இருந்த காலத்தில் தன்னுடைய மனைவி ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொண்டாள் என்று கேள்விப்பட்டு, ஐயப்பட்டு மீண்டும் கொலை செய்து விட்டு, ஆயுள் தண்டனை அடைந்த ஒரு சிலர் கோவை போன்ற சிறைச் சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாதவாறு அவர்களை ஆண்டுதோறும் வெளியே விட வேண்டும். வெளியே போவதற்கு அனுமதிக்கும்போது அவர்கள் நன்னடத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா, நடத்தை எப்படி என்று கண்டறிந்து ஜெயிலில் இருக்கிறவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஊரிலே இருக்கிற போஸ்டாலரோ, வெளியிலே இருக்கிற மற்றவர்களோ சொல்லுகிற கருத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதை விட, பழக்கப்பட்டிருக்கிற ஜெயில் அதிகாரிகளின் கருத்து உண்மையாக இருக்கும். அவர்களுடைய சிபாரிசின் அடிப்படையில் பரோலில் செல்லுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். பத்து ஆண்டு 11 ஆண்டு தண்டனை நிறைவேற்றியுள்ள கைதிகளைப் பற்றி போர்டு சிபாரிசு செய்தாலும், அரசினரின் தண்டனைக் காலத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சில பேர்கள் 13 ஆண்டு, 15 ஆண்டு வரையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருடைய தாத்தையும் நிலையையும் கண்டறிந்து, உள்ளபடியே திருந்தியவர்களை, நினைந்து நினைந்து உருகுகிறவர்களைக் கண்டறிந்து, விரைவில் கடுமையான வரையில், வெளியே விடுவதற்கு வழிவகை தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைதிகளுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தித் தருதல் முடியும். அவர்களை உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற வகையில் பயன்படுத்த முடியும். பெரிய பெரிய சிறைச்சாலையில், 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் ஆயுள் கைதிகளுக்குத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவலாம். கோவையிலே நூற்பு ஆலை, நெசவு ஆலை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலைகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்ய முடியும். கைதிகள் வேலை செய்யும்போது சில மாநிலச் சிறைச்சாலைகளில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் போட்டுக்

27th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொடுக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரியான சிபாரிசுகளைச் சீர்திருத்தக் குழு தெரிவித்திருக்கிறது. அவர்களுக் கென்று, வெளியே கொடுக்கப்படுகிற அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு கொடுக்கப்படுமானால், அவர்களின் உணவுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற தொகையைக் கூட அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம், மீதித் தொகையைச் சேமித்து வைத்து, 10 ஆண்டு காலம், 11 ஆண்டு காலம் கழித்து வெளியே செல்லும்போது அவர்களிடம் சேர்த்துக் கொடுத்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு நன்னடத்தையோடு, கவுரவத்தோடு தொழில் நடத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அவர்கள் வெறும் கையோடு வெளியே அனுப்பப்பட்டால், அவர்களைக் 'கொலைகாரன், கொலைகாரன்' என்று மற்றவர்கள் சுட்டிக் காட்டும் நிலைமை ஏற்படுகிறது; சமுதாயத்தில் நடமாட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்றவர்களோடு நல்ல முறையில் பழக முடியாத தன்மை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. தண்டனை பெற்று 12 ஆண்டு காலம் சிறைச்சாலையில் இருந்து வந்தவன் என்று மக்கள் புறக்கணிக்கும்படியான நிலைமையும் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தொழில் செய்ய வாய்ப்புத் தந்து, அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கான சம்பளமும் தந்து, அவர்கள் வெளியே வரும்போது 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால், அவர்கள் யாரையும் எதிர்பார்க்காமல், தாங்களே பிழைத்துக் கொள்ள வழி ஏற்படுத்த முடியும். அந்த முறையில் அவர்கள் பிழைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இன்னும் சில மாநிலங்களில் சிறைச்சாலைகளில் காண்மீன் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்வதற்குக் கொடுக்கப்படும் பணத்தைப் பணமாகச் செலவழிக்காமல் டோக்கனாகக் கொடுத்து பீடி போன்றவைகளை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும். இன்றைக்குச் சிறைச்சாலையில் நடமாட்டத்திற்கு உரிய ஒன்றாக விளங்குவது பீடி. தானே தவிர வேறு அல்ல. இன்றைக்குப் பணத்தைப் போல ஸ்டர்லிங், டாலர் போல சிறைச்சாலையிலே பீடிதான் புழங்குகிறது. அதற்கு அவ்வளவு கிராக்கி. ஒரு ரூபாயை விட இரண்டு பீடியை அவர்கள் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். இந்த மாதிரி அடிப்படைத் தேவைகள் இருக்கும்போது, அவர்கள் உழைத்து அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாயைக் கொண்டு, தாங்களே காண்மீனில் தேவைகளைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால், இப்படிப்பட்ட முறை கேடுகள் ஏற்பட வழி ஏற்படாது. அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசினர் செய்ய வேண்டும். 10 ஆண்டு, 8 ஆண்டு நன்னடத்தையுடன் இருக்கின்றவர்களை சிறைச்சாலையிலேயே வைக்காமல் அவர்களைத் திறந்தவெளி சிறைச்சாலையில் வைக்க முயலலாம். அந்தமுறையில் வழி காண வேண்டும். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, அவர்களுடைய உற்பத்திக்குத் தக்கபடி சம்பளம் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும், ஊதியம் அதிகம் உண்டு, என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் தானே மான் வந்து உழைத்து அதிக உற்பத்தி காட்டுவதன் மூலமாக, அதிக ஊதியத்தைப் பெற்று, அதைச் சேமிக்க முடியும். அரசாங்கம் அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [27th March 1965]

ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு உணவு தர வேண்டுமென்று இருந்தாலும், கொடுக்கப்படுகிற அரிசி ஓரளவுக்கு வந்தாலும் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு சாப்பிட வருகிறபோது அது சாப்பிட முடியாதபடி இருக்கிறது. கைக்குத்தல் அரிசி என்று அனுப்பப்படுகிறது. அனுப்பப்படுகிற அரிசி ஈரமாகவும் இருக்கிறது; கல்லும் மண்ணும் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது. நான்கூட அரிசி அலகிக் கல்லை யெல்லாம் எடுத்து கையிலே எடுத்துக் கொண்டுபோய் அதிகாரியிடம் காண்பித்தேன். கைதிகளைக் கொண்டுதான் பொறுக்கச் சொல்லுகிறோம்; கைதிகளுக்கு அக் கறை இல்லை என்று சொன்னார்கள். நல்லபடியான உணவு தர வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். வரும் போதே கல்லும், மண்ணும் சேர்ந்து ஈரத்தோடு வருகிறது. நார்தும் பிடித்து வந்து சேருகிறது. ஏதோ ஒருவித அரிசி வருகிறது; சர்க்காருடைய பணமும் எப்படியோ போய்ச் சேர்ந்து வருகிறது அரிசி செம்மையாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மதிப்பீட்டுக் குழு கூட சிபாரிசுகள் செய்திருக்கின்றன. பல்லாண்டு காலம் நிரம்புப் பாத்திரத்தில் பக்குவப்படுத்துவதால் களிம்பு மாதிரி நிறம் பாத்திரத்தில் ஏறி உணவை எடுத்துப் போடும்போது கூடவே வருகிறது. எவர் சில்வர் பாத்திரங்களைப் பயன் படுத்த வேண்டும். அரசு பணத்தைச் செலவழிக்கிறது; அந்தப் பணம் நல்ல பண்டங்களுக்கும் போய் சேர வசதி செய்ய வேண்டும்.

சிறைக்கூடங்களை உல்லாசக் கூடங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் வாதாட வரவில்லை. தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே மேல் வகுப்பக் கைதிகள் படிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் பல அறைகளில் விளக்குகளே இல்லாததால், படிக்க வசதியில்லை. குழு கூட இதைச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. நேரம் இல்லாததால் இதற்கு மேலே போகாமல் விடுகிறேன்.

மதிப்பீட்டுக் குழு சொன்ன கருத்துக்களை அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இளம் குற்றவாளிகளை வைக்கிற பள்ளிகள், வேறு பல நிலையங்கள் பற்றி மதிப்பீட்டுக் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அவற்றையும் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் அங்கு இருக்கிற லைப்ரரியை எடுத்துக் கொண்டல், சென்ற நூற்றாண்டில் வைக்கப்பட்ட நாவல் புத்தகங்கள், மற்ற புத்தகங்கள் தான் இருக்கின்றன. புதிய புத்தகங்கள் வரவில்லை. நூல் நிலையம் என்று பெயருக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூல் நிலையத்தைப் பயன்படுத்துவோருடைய எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. நான் போய்ப் பார்த்தபோது சென்ற நூற்றாண்டு நாவல்களைக் சான் வைத்திருக்கிறார்கள். புதிய புத்தகங்கள் எதுவும் வந்து சோவில்லை. நிறைய நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வெளியில் இருக்கிற பள்ளியிலிருந்து நூல்கள் கொண்டுவரலாம். வெளி

27th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆசிரியர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதின் மூலம் சிறைக் கைதிகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும். அவர்களுக்கு படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

சிறை வார்டர்களைப் பொறுத்த வரையில் போலீஸார் சம்பளம் எந்த அடிப்படையில் இருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில் தான் இவர்களுடைய சம்பளமும் இருக்கிறது. இப்போது ரூ. 65 ஆக உள்ள அடிப்படைச் சம்பளத்தை ரூ. 85 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இவர்களுடைய சம்பளத்தையும் உடனடியாக உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் வேலை நேரம் என்று இல்லாது பல நாட்களில் 10 மணி நேரம் 12 மணி நேரம் வார்டர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் சிறைச் சாலையில் 8 மணி நேர வேலை என்று இருக்கிறது. மூன்று ஷிப்ட் என்று பங்கிட்டுப் போடப்படுகிறார்கள். மற்ற சிறைச்சாலைகளில் அந்த மாநில நினை இல்லாததால் அவர்கள் அவதிப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. 8 மணி நேரம் வேலை செய்தால் போதும் என்று எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் கொண்டு வர, ஊதியத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை காண, சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிற கைதிகள் மாடு போல் நடத்தப்படாமல் மனிதர் போல் நடத்தப்படுவதற்கு, கைதிகளைப் பழி வாங்காத நிலையில் வைக்க தக்க சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மற்றும் சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள், வார்டர்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. சேர்க்கப்பட்ட பிறகு பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கென்று ஒரு பயிற்சி நிலையம் வைத்து, கைதிகளிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று வார்டர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அனுப்பப்பட்டால், அவர்கள் கைதிகளோடு பழகும்போது, முறையோடு பழக வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். அதற்கான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நான்கு முக்கியமான கோரிக்கைகள் சட்டசபையினால் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்பொழுது இந்த மான்யக் கோரிக்கைகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, இதற்கு இன்னும் அதிக நேரம் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நான்கு மான்யக் கோரிக்கைகளை நாம் இங்கே வைத்த போதிலும், இதிலே பங்கு எடுத்துக் கொண்ட அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மான்யத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக இன்றைய விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த எதிர்க் கட்சி கொடூர கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஜெயிலைக்

[திரு. வெ. ராமையா] [27th March 1965]

குறித்து அதிகமாகப் பேசினார்கள். கடைசியாகப் பேசி முடித்த விதமாக கடந்த தலைவர் அவர்கள் மீன் இலாகா, ஜெயில் இலாகா ஆகிய இரண்டு மான்யக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களால் மாத்திரம் தன்னுடைய 20, 25 நிமிஷ பேச்சிலே கவனம் காட்டினார்கள். நான் மீன் இலாகா, ஜெயில் இலாகா குறித்து கொஞ்சம் அதிக நேரம் பேச விரும்புகிறேன்.

பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்திற்குத் தக்க முறையிலே தாங்கள் தெரிந்து கொண்ட நிலைகளை எல்லாம் ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் பிரஸ், ரிஜிஸ்டிரேஷன் டிபார்ட்மெண்டு குறித்துச் சொன்னார்கள். ரிஜிஸ்டிரேஷன் இலாகாவைக் குறித்து செங்கம் தொகுதி அங்கத்தினர் பூர்வான் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்பொழுது அதை நான் கொஞ்சம் நுணுக்கமாகக் கவனித்தேன். காரணம், அவர்கள் சொல்வதை யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்பது தான். அந்த இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய பல பேர்களின் கஷ்டம் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே தெரியும். அவர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளை அரசாங்கம் கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது.

இந்த நான்கு இலாகாக்களில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பழக்கத்தை சட்ட சபையில் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவை நிர்வாகம் செய்யும் அமைச்சர் அவர்கள், சென்ற வருஷம் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது சொல்லிய ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் அந்த இலாகா என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற விவரத்தைக் கேட்டு, சேகரம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வருஷமும் இங்கே பேசப்பட்ட கருத்துக்களை நுணுக்கமாகக் கவனித்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய விவரங்கள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை எடுத்து, அமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்குக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ரிஜிஸ்டிரேஷன் டிபார்ட்மெண்டு குறித்து கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசியபொழுது, இன்னும் நிர்வாகம் திறமையாக நடக்க அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படக்கூடிய முறையில் பல அருமையான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது போலவே, கனம் அங்கத்தினர் ராகவ ரெட்டியார் அவர்களும் இன்னும் மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் பகுதியில் ரிஜிஸ்டிரேஷன் இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய சிரமங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, பிரிண்டிங் பிரஸ், ஸ்டேஷனரி சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் பேசினார்கள். கடந்த 27 தினங்களாகச் சட்டசபையில் உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். என்றாலும், இன்றைய தினம் தான் என்னைப் போலுள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தது என்று நான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரிண்டிங் பிரஸ் நடத்தக்கூடிய முறையைப் பற்றி ரொம்ப திருப்தி என்று சொன்னார்கள். அப்படித்

27th March 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

தான் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். அவருடைய ஆசையெல்லாம் இந்தத் துறை இன்னும் விரிவு படுத்தப்படவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவேதான் அவர் பாராட்டுதலைச் சொன்னார்கள். அதை அரசாங்கம் ஒரு பக்கம் கவனித்தாலும், அதே நேரத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணமும். குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் இதிலே ஊழியம் செய்யக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே 'முழுநேர அரசாங்க ஊழியர்களா' அல்லது 'இன்டஸ்டிரியல் வொர்க்ஸா' என்ற ஒரு நிலைமை இன்னும் முடியாகாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அதில் அரசாங்கம் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் இரண்டிலே ஏதேனும் ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த முறையிலே அவர்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு கஷ்டம் இருக்காது. இதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் பூராவும் எனக்கு ஓரளவுக்குத் தெரியும். காரணம், சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இது என்னுடைய நேரிடை பார்வையில் இருந்தது. அந்த முறையில் நாம் பார்க்கும்போது முன்பு இருந்ததைவிட ஊழியர்களுக்கு இப்பொழுது பலவிதமாகப் பல வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அந்த வசதிகள் தொடர்ந்து ஏற்பட வேண்டும். ஏனென்றால், இந்த அறிக்கையிலே நாமெல்லாம் பாராட்டக்கூடிய முறையில் கிழக்கு திசையிலே சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய அச்சகம்தான் மிகப் பெரிய அச்சகம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதை சமீபத்திலே ரொம்ப அதிகமாக விரிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். இந்த அச்சகம் கடந்த 100, 150 வருஷங்களாக இருந்தபோதிலும், சமீபத்தில் தான் 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பு தான் நம்மாலேயே இரண்டாவது ஷிப்டி முறையைக் கொண்டுவர முடிந்தது. அதற்கு அச்சகத்தில் பணிபுரியக்கூடியவர்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்கு முன்பு பல தடவை முயற்சி எடுத்து, அது ஏற்படாமல் போய்விட்டது. 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்புதான் முடிந்தது. மற்ற ராஜ்யங்கள் செய்ய முடியாத காரியத்தை இப்பொழுது இங்கே செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் போதுமான உதவியும், ஆதரவும் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அச்சகம் தொடர்ந்து வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. இதிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் கூறியதுபோல், ஏதோ சாதாரணமாக ஒரு கமிட்டியை, குழுவை போட்டு, இதிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைத் தெரிந்து தீர்க்கவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவு எடுப்பது சுலபம் அல்ல. ஆகையினால், ஐ.எல்.ஓ. எக்ஸ்பெர்ட்டை நியமனம் செய்து, இதிலே ஏற்படக்கூடிய உற்பத்தியை எப்படி அதிகப்படுத்துவது அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [27th March 1965]

வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

இந்த அச்சகத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது நாம் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிரின்டிங் டெக்னாலஜி எவ்வளவோ வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது, அப்படி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் அச்சகத்தை நாம் நவீனமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், வெறுமனே புதுப் புது இயந்திரங்களை வாங்கி எப்படியோ அச்சிட்டு விட்டால் போதும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அதே நேரத்தில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் வைத்திருக்கக்கூடிய அச்ச இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் இன்னும் வேலை வாய்ப்பு ஏராளமாகச் செய்து தர வேண்டும் என்பதையும் நாம் மனதில் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வருஷம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றத்தை நாம் நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது, உண்மையிலேயே சந்தோஷம் அடைகிறேன். ரீஜனல் பிரஸ் தத்துவத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, திருச்சியிலே முதலில் ஆரம்பித்து, இம்மாதம் 20-ம் தேதி அந்த பிரஸ் வேலை செய்யத் தொடங்கிவிட்டது என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே சேலத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் ராகவரெட்டி அவர்களும் மற்றவர்களும் கூறியதுபோல அரசாங்கம் எந்தவிதமான வேலையையும் தடங்கல் இல்லாமல், தாமதம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்றால், மற்ற வேலைகள் செவ்வனே நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கம் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய அச்சகமும் தன்னுடைய கடமையை முறையாகவும், வேகமாகவும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் கவனித்து வரும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் பொழுது நீண்டநேரம் தன்னுடைய மனதிலே ஓடக்கூடிய வருத்தத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அம்மாதிரி வருத்தம் எதற்கு ஏற்பட்டது என்றால், 'ஸ்டேட் எம்ப்ளம்' அச்சிடுவதில் இவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கும் பட்சத்தில், மக்கள் எப்படி நினைப்பார்கள் என்ற ஒரு பயம், அச்சம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. (திரு. சா. கணேசன்: அக்கறை) சரி, அக்கறை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு வந்திருக்கக்கூடிய பலவிதமான அழைப்பிதழ்களையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதுபோலவே இன்னும் பல புத்தகங்களையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதைப் பார்க்கும்பொழுது அவரைப்போல அச்சக்கலையில் நுணுக்கம் உள்ளவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆத்திரம் வரத்தான் செய்யும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கூட, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட 'ஸ்டேட் எம்ப்ளம்' ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. இதற்கு பல நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள்.

27th March 1965]

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

தம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களோடு மட்டும் தின்றுவிடாதபடி, இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் கேட்டுக்கொண்டு இதை முறைப்படுத்த வேண்டும். இந்த இலாகாவை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களை இந்தச் சபையின் மூலம் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கனம் அங்கத்தினர் சா. கணேசன் அவர்களையும் அழைத்து, சம்பந்தப்பட்ட இலாகா நிபுணர்களையும் அழைத்து, இதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள், கஷ்டங்கள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அது ஒழுங்கு படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் சர்க்காருக்கும் கவலை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல கனம் அங்கத்தினர்களும், இன்னும் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த கனம் தர்மலிங்கம் அவர்களும், ஜெயிலில் இருக்கும் பல்வேறு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, ஜெயில் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பொறுத்த வரையில், அத்தக் குறைபாடுகளில் எந்த அளவுக்குக் கவனிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அந்த இலாகா செய்யத் தவறாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசுர கத்தைத் தொடங்கும் போது, இந்த மானியத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கி இருப்பது சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது அல்ல, இதிலிருந்து எவ்வளவு பேர்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஜெயிலுக்குப் போவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இந்த மானியத்தில் பேசவேண்டாம், என்றும், அமைதிக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட்டால், அமைதியின்மை ஏற்படுத்தப்பட்டால், போராட்டங்கள் ஏற்பட்டால், சமுதாயத்திற்கு ஹானி வரும் வகையில் காரியங்கள் செய்தால், யாரும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்தால், அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது. குழப்பம் ஏற்பட்டு அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதிமான பேர்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். ஜெயிலுக்குப் போவதுதான் ஒரு முறை, அதனால் அந்த முறையில்தான் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில்லை. பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. அதே போன்று, இவற்றைச் செய்யலாம் என்று மனப்பூர்வமாக உணருகிறோம். இருந்தாலும் கூட ஒரு சிலர், அரசியல் வாதிகள், ஜனநாயக நாட்டிலே கூட, ஏதோ குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலம் தங்களுடைய லட்சியங்கள் ஈடேற முடியும் என்ற வகையில் செய்தால், அப்பொழுது வேறு வழியில்லை, பேசித் தீர்க்க முடியாது என்றால், சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. (குறுக்கிடு) அவர்கள் அதைச் சொன்னதால், அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. சாப்பாட்டுப் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை மட்டுமல்லாமல், கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கமும், கனம் எதிர்க்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [27th March 1965]

கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சாப்பாட்டுக்காகவா போனார்கள்— அங்கே உள்ள பல குறைபாடுகளையும் அகற்ற வேண்டும். இந்தக் கைதிகள் மற்றக் கைதிகளோடு சேர்ந்திருப்பது, முதலியவைகள் கவனிக்கப்பட வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கக்கூஸ் வசதி, உணவு இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதில் இந்த இலாகா கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் எந்த இலாகாவைப் பற்றி அதிகமாகப் பேச வேண்டும் என்று நினைத்தேனோ அதைப்பற்றி பேச முடியவில்லை. நேரம் இல்லை. (திரு. சா. கணேசன்: மின் இலாகா பற்றியா? அது ருசிகரமான விஷயம்) (சிரிப்பு).

கனம் சபாநாயகர்: மின் ருசிகரமானது என்று கனம் கணேசன் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? (சிரிப்பு)

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: மின் துறையைப் பொறுத்த வரை அந்த இலாகா கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்கள், செலவழித்திருக்கும் பணம் இவற்றையெல்லாம் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்துப் பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், அது வெறுமனே ஒரு மீன்பிடி இலாகா மட்டுமல்ல. ஏதோ செய்து கொண்டிருப்பது போதும், கணிசமான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், ராஜ்யத்தில் இருக்கும் உணவுப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்போது அதைத் தீர்க்க இது மிக முக்கியமான இலாகா என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த முறையில் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, இந்த நமது கடல் செல்வம், பெரும் அளவுக்குப் பயன்படுத்தப் பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. இந்த அறிக்கையில் சொல்லி இருப்பது போல, நமது கடல் கரை எல்லை கிட்டத் தட்ட ஒரு ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 200, 250 மீன் பிடிக்கும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அவைகளை முறையாகப் பயன்படுத்தினால், இன்றைக்குக் கடலில் இருக்கும் மீன் அளவை விட ஒரு மடங்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உடனடியாகக் கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மீன் பிடிக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தால் நமது ராச்சியத்திலே உணவுப் பிரச்சினையை பெரும் அளவுக்கு அவர்களால் தீர்க்க முடியும் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. மீன் ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், ஓரளவுக்கு இந்திய அரசாங்கமும், நமது அரசாங்கமும் நல்ல முறையிலே செய்து இருக்கிறார்கள். ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புச் சம்பந்தப் பட்டவரையில், அதிகம் செயல்படவேண்டும். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் அந்தத் துறையில் சாதாரணமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் செலவு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

ஒரு பக்கத்தில் இந்தியக் கடல்களில் ஏராளமான மீன் செல்வம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இருப்பவர்கள் அதை உணர்வதன்விட, ஐப்பான் தேசத்தில் இருப்பவர்கள் அதை அதிகமாக உணர்ந்து உலகத்திலேயே உயர்வான 'ஷிரர்' என்கிற வகை மீனைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். நமது நாட்டு மீன் பிடிப்பவர்கள்,

27th March 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

கடலில் 50 மைலுக்கு மேலே போனால், அந்தவகை மீன்கள் நமக்கே கிடைக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் கடலோரத்திலேயே பிடிப்பதால் அவை நமக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் மிகவும் கடுமையாக உழைப்பவர்கள். அவ்வளவு கடுமையாக உழைக்கும் எந்த ஒரு வர்க்கும் இருக்க முடியாது. அவர்கள் கடலோரத்தில் இருந்து போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நேரம் கிடைத்தபோது, சென்னையில் இருக்கும் சில குப்பங்களில், அவர்களுடைய மத்தியில் தங்கி, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கவனித்திருப்பதால், சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு இருப்பது மார்க்கெட்டு பிரச்சினையான ப்ரெடிஷனல் மார்க்கெட்டிங் பிரகாரம் பார்த்தால், அவர்கள் தங்களுடைய வேலையில் அதிக நேரம் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. பொழுது சாய்வதற்குள் அவர்கள் வேலை முடிய வேண்டும். பொழுது எப்பொழுது சாய்கிறது என்று மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் பார்க்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரம் கடந்து வந்தால், அவர்களுடைய மீன்களுக்கு எந்த விதமான விலையும் கிடைக்காது. கருவாடாகத்தான் மாற்ற வேண்டும். அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டத்தின் காரணமாக என்ன ஆகிறது? மீன் பிடிக்கக் கட்டுமரம், படகு இவற்றைப் போட்டுக் கொண்டு போகிற மீனவர்கள், கிடைத்தது போதும், என்கிற மனப்பான்மையில், அதிகமாக மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இல்லாத மனப்பான்மையில், திரும்பி வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. காலம் கடந்து வந்தால், அவர்களுடைய மீனுக்கு விலை இல்லாமல் போய்விடும். கனம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், சென்னையில் தெற்கே சென்று, பிற்பகல் 3 மணி முதல் 4, 5 மணி வரை இருந்தால், மீனவர்களுடைய சங்கடங்களை நன்கு உணர முடியும். கடல்மீது போய் ஓரத்திற்குத் திரும்பி வருகிறவர்களுடைய மீனுக்கு, மாலை 3 மணிக்குப் பிடித்துவரும் மீனுக்கு ஒரு விலை; 4 மணிக்குப் பிடித்து வரும் மீனுக்கு அதில் பாதி விலைதான் கிடைக்கும்; அதன் பிறகு மாலை 5 மணிக்குப் பிடித்து வரும் மீனுக்கு அநேகமாக விலையே கிடைக்காது. அதையெல்லாம் கருவாடாகத்தான் செய்ய வேண்டும். இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் 'அதிகமான மீன்களைப் பிடித்தாலும் விலை விழுந்துவிடும்' ஆகவே அவர்கள் அதிகமான மீன்களைப் பிடித்து வராமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகையினால், ஒரு பக்கத்திலே ஆழ்கடல் மீன் பிடிக்க முயற்சி எடுக்கும்போது, இப்பொழுது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில், நிரந்தரமான ஒரு மார்க்கெட்டு, நிரந்தரமான விலை இவற்றைக் கொடுத்தால், நம் மீனவர்கள் ஒரு மடங்கு அதிகமாக ஒரே வருஷத்தில் பிடிக்க முடியும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்துவார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மீன் இலாகா பற்றி விரிவாகச் சொன்னதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன் உணவு அருந்தாதவர்கள் கடலில் கிடைக்கும் பொருள் எல்லாம் சைவ உணவு அருந்துகிறவர்களுக்கு ஒன்றும் உபயோகமில்லை என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். நீண்ட

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [27th March 1965]

1-00
p.m.

காலமாகவே, சைவ உணவு உட்கொள்ளுகிறவர்களுக்கும் கடலிலே ஏதாவது உணவு கிடைக்குமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் மண்டபத்தில் அமைத்திருக்கும், மெரைன் ரிஸர்ச் ஸெண்டரில் அதைப் பற்றிப் பார்த்தேன். Sea weed- ஐ ஒரு உணவுப் பதார்த்தமாகத் தயார் செய்கிறார்கள். அதற்கு 'அகரகா' என்று பெயர் சொல்வார்கள். கடையிலே போய்க் கேட்க வேண்டுமானால் 'ஜெல்லி கொண்டு வா' என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். (திரு. சா. கணேசன் : கடல் பாசு என்று அதைச் சொல்வார்கள்) Gulf of Mannar பகுதியிலும், இன்னும் பல இடங்களிலும் இந்த Sea weed ஏராளமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த Sea weed- ஐ உணவுப் பொருளாக ஆக்க முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து, அவ்வாறு ஆக்க முடியும் என்ற கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வது லாபகரமாக இருக்கும் என்று சொன்ன கருத்தை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு தூத்துக்குடியில் மிக விரைவில் ஒரு பைலட் ப்ராஜெக்ட் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆலோசனை செய்து அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது விரைவில் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆகவே, கடலில் இருக்கும் பொருள்கள் பூராவும் சைவ உணவு அருந்தாதவர்களுக்குத்தான் என்ற நிலையில், சைவ உணவு அருந்தக் கூடியவர்களுக்கும் அந்த Sea Weed கிடைக்கக்கூடிய காரணத்தால் அதைப் பயன்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தும். மீன் செல்வத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கும் மேலும் முயற்சி செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர்களும் மற்றும் பலரும் இதிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கும் காரணத்தால் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சில விநாடிகள் தொடர்ந்து நான் பேசிக் கொண்டிருப்பேனாவே, குறிப்பிட்ட நேரம் கடந்துவிடும். ஆதலால் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 58,39,500 under Demand No. V—Registration Department be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 58,39,500 under Demand No. V—Registration Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 1,68,51,800 under Demand No. XI—Jails be reduced by Rs. 100.”

27th March 1965] [Mr. Speaker]

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,68,51,800 under Demand No. XI—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 85,32,200 under Demand No. XVII—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 85,32,200 under Demand No. XVII—Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 2,12,80,000 under Demand No. XXXIV—Stationary and Printing be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,12,80,000 under Demand No. XXXIV—Stationary and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

III.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1965.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965.

IV.—GOVERNMENT BILL

THE MADRAS APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1965.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965.

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I introduce the Bill.